PRABHULINGALEELALU.

(Part—I)

Printed and Published by

THE JAGAPATI PRINTING WORKS,

PEDDAPURAM

under the kind patronage of

Mr. PEDDA OBULA REDDY OF

PEDDAPAPUR.

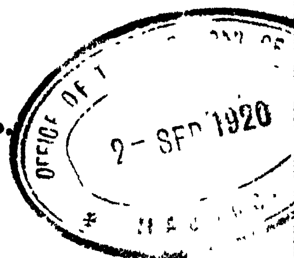
(Sent by our agent Mr. K. Bheemarao.)

1920

ప్రభులింగలీల

మొదటిభాగము.

(౬౧౧ ప్రతులు)

పెద్దపవ్వారు శ్రీ పెద్దఓబళరెడ్డిగారి ధనసహాయ
మున, (మానోజాటు ... భీమారావు
గారిచే పంపబడి) పెద్దాపురము నందలి
శ్రీ జగపతిముద్రాక్షరశాలలో
ముద్రించిప్రకటింపబడినది.

1920

ప్రభులింగలీల

—ప్రథమాశ్వాసము

*** 1 వ గతి ***

ద్విపదకావ్యము.

శ్రీవీరశైవప్రసిద్ధసిద్ధాంత। కోవిద శ్రీపాలకురికి సోమేశ। బసవపురా
ణాది [illegible] భక్తి మహాత్మ్యంబు దెలిపి। ధారుణికి
సద్భక్తి [illegible] చార్య శరణార్థినీకు। శ్రీనిర్మలజ్ఞాన శివభ
క్తియుక్తి। [illegible] సుపురాణవినుత। సకలభక్తానీకు సన్నుతశర
ణునికి [illegible] నిత్యస్వరూప। శ్రీమద్గుణస్తోమ శివపదప్రేమ। సామాది
యుత వేద సంస్తవనియ్య। నామరూపక్రియా నటినాభిరామ। జీమూతమ
ధ్యస్థ చిత్కళావ్యోమ। కామజ మోద్ధామ కారుణ్యసీమ। సామరస్యలలా
మ సమతేష్టప్రేమ। అల్లమప్రభురాయ మాతమసామాయ। నల్లలితోపా
య శరణార్థినీకు। ఘనగురులింగ జంగమ సేవకొరకు। తనుమనోధనములు
దాల్చినక్రియలు। నలుపుచు భక్తిస్థలమున నిలిచి। మలహరుసద్భక్తి మా
ర్గంబు చూపి। రంగుగా భక్తుల రక్షించినట్టి। సంగనబసవన్న శరణార్థినీకు।
వీరశైవాచార విమలమార్గైక। సారంబు మద్ఘుస్థల జ్ఞానంబు శంభు। సత్క
ర్మభక్తుల సదనమిట్లనుచు। మత్కాంత భక్తుల కుపదేశమొసగి। పొంగుచు
భక్తుల బ్రోచిన చన్న। సంగనబసవన్న శరణార్థి మీకు। కంతుని వెసలంగ
గంతులణంచి । అంతరంగధ్యాన మాసొన్నలావు । రాంతరంబున సంత
యంగ డియల్ల। వింత గానిల్చిన విమల యోగీశ। శిద్దరామేశ్వర సిద్ధప్రకాశ। శ్ర

ద్ధతోఁ జేయుము శరణార్థిమీఁకు। అవనిలోఁ గోముఖ వ్యాఘ్రమ్ములట్లు।క
విశిష్టగవచ్చు కామాదిరిపుల।నవలీల గెల్చి నిజాంతరంగంబు।శివలింగ
మూర్తికి జేర్చినట్టి।అక్కమహాదేవి యమ్మసద్భక్తి।చక్కగా జేయు
దు శరణార్థిమీఁకు।శరణాగతత్రాణ సన్నుతబిరుద।మరుగుగా దాల్చి।కల్యా
ణంబునందు।నరసనద్భక్త రసప్రవాహంబు।హరునిసద్భక్తుల యంతరంగ
ములు।మాలిన్య మడలింప మహిఁబుట్టినట్టి।కాలకంధరుడని గణుతికాయం
గ।వన్నె కెక్కినముడి వాలుమాచయ్య।సన్నుతగుణధుర్య శరణార్థిమీఁకు।
ననివీని ప్రార్థించి యటుమీఁద మరియు।మనశిజాంతకు భక్తి మఘ్నులైనట్టి।
మరులుశంకరునకు మహిజాగిమ్ముక్క।ధరగిన్నరయ్యకు దండంబుబెట్టి।
హేమేళుకేశయ్య నెమ్మిఁబ్రార్థించి।గాలారిగాణద కన్నప్పబొంగళి।ఖండెం
దుధరుగొల్చి కొనియాడి గెల్చి। మండిశంబైన నమ్మ్యాజ్ఞానయుక్తి। శివునిసా
యుజ్యంబు చేకొన్నమెట్టి।భవునిసద్భక్తుల ప్రార్థించిమించి।సకలశాస్త్ర
పురాణ సమ్మతిగాగ।నొకశివకథజప్పు మన్నయుత్తరిని।నగరసప్తకములో
నప్రసిద్ధమైన।ట్టినగరంబు కాంచి కానగరమాపురిని।మహి నెల్ల ధర్మద్రావి
డాఖ్య।మహి కెక్కగా ధర్మవాణిజ్యసరణి।ధన మనేకముగోర్చి దానధర్మ
ములు।మనశిజాంతకు గుళ్లు మంటపంబులను।పువ్వుతోటలును తోపులు
తటాకములు।భావులనాదిగాబహువిధపుణ్యములు।గావించిపూర్వసంస్కా,
రంబుకతన।శైవధర్మాచార సంయుక్తుడగుచు।తనోమనోధనముల త
నువింత లేక।ఘనజంగమార్చన గావించుచుండె।పరవణిగ్వంశ పావన
మూర్తియగుమ।ధరమెల్లగొనియాడ వర్షకవైరి।యామహాత్మునిసిద్ధ
యురశిచూడంగ।కామించిజంగమాకారుడై వచ్చి।మతువేడనంతనె సుద
తియుదాను।నతిభక్తితోడ సమర్పించికంచి।యేమువాడలవారి నీశ్వరుపు
రికి।హేడిలగతిగొంచు నేగియచ్చటను।కరకంఠుభక్తుల కడమగన్నట్టి।చి

రుతొండనంచి పళిష్ఠవంశజుడు।త్రవిదలింగార్చనా ధీనమానసుడు।ప్రవిమ లగుసుభక్తి పాత్రగాత్రుండు।సవిశేషజంగమార్చన ధురంధరుడు।శివభక్తబాంధవా శ్రితగల్పశాఖ।సత్యశౌచదయాది సద్గుణరాశి।నిత్యవ్రతాచార నియమనిష్ఠుండు।అసదృశజ్ఞాన క్రియాశివభక్తి।రసికుండు నెల్లూరు రామలింగయ్య।నన్నురప్పించి మన్ననగారవించి।యున్నతాసనమున నునిచిసుపక్తి।సోమయ్యదేవ విశుద్ధస్వభావ।శ్రీమన్మహాదేవ శివానుభావ।కులగురుండగు పాలకురికిసోమేశు।నెలమిజెప్పిన కృతులీలవెలయించి।భవదీయజనకుండు బసవనార్యుండు।సవిశేషభావ దీక్షాప్రబోధజెప్పి।బసవపురాణంబు పద్యకావ్యముగ।రశికులౌనన మీరలు చేసినారు।తాతలదండ్రుల తరములనుండి।ఖ్యాతిగాంలసవారు కార్యనిర్మితిని।వింటిమీ వంటి వివేకులచేత।తొంటిముక్కంటి. భక్తులకథలయందు।ప్రభులింగలీలకు ప్రతిజప్పనరిది।అభవుభక్తిస్థితికవి యాలవాల।మజ్ఞానతమము నదియదీపంబు।విజ్ఞానమునకది విహరణశీమ।అదిషట్థ్సలజ్ఞాప్తి కావాసభూ।అదిశివయోగ విద్యానిధానంబు। సదమలవైరాగ్య సదనంబుకదియ।కమ్మెవిలసిల్లు విస్పష్టముగను।కలిశకన్నడదేశ కావ్యబుగాన।తెలియదందరికిని తెలియంగమీరు।శుద్ధసంవిద్రూప శోభితుడైన।శిద్ధవీరేశ దేశకచక్రవర్తి।సమితలింగాంగ సంధావధానులకు।విమలషట్చక్రాబ్జ వికసభానునకు।బ్రహ్మనాడీమధ్య పదశోధకునకు।జంహ్మాగబోధక స్థితిసా ... ।ముద్గు ... స్వామికి మహితధీనిధికి।సద్గత్రిప్రమదమున భవాజకీర్తను ... ద్వీప దాభిరామమున।శంకరుభక్తులు సంతోషమొంది। ... నాకభిమతంబనిన।వీనులవిందుగావినిముదంమంది।నీకుప్రియంబౌట నీగురునాథు।నాకాంక్షనుతియింప నబ్బుటనాకు।తలపదేవర ప్రసాదము మీదటను।గలిగినవిధమయ్యె ఘనతగాంచితిని।భవులకుగవి

తజెప్పనివ్రతంబునకు।నవిశేషఫలమిపుడు నందిల్లెనాకు।గురుశిద్ధవీరేశు గు
గుణములు బాగడ(చిరతరఖ్యాతి నాజింపవ్యాకునిపుడు।కలుగుటపువ్వుల క
తమునతుంగ।తలకెక్కినన్న చందంబయ్యెమీాదు।ప్రాకృతదలరిత పం
బంధంబుబాపి।శ్రీకంఠుభక్తి విశేషంబుజూపి।పతిభక్తియును దేవభక్తి
యువ్రతము।నతిభక్తినడిపెను నతివతిరువమ్మ।కునుమీాకుమీా పెద్ద గురువ
ధీనిధికి।చినగురువప్పకు సిద్ధవీరయ్యకు।పనుతుల్యుడైన నముశ్శివాయకు
ను।ఘనసత్వజితహస్తి కాళహస్తికిని।పరధన పరసతి పాపదూరులకు।పర
పురుషార్థత త్వవిచారులకును।హరుపంచముఖములో యనుతనూజుల
కు।హరునిదీక్షయొసంగి యాక్షణంబంద।పరమంబుసోకిన స్ఫటి దేహమట్లు।
కరణంబుల కడబోవనొత్తి।భక్తివిజ్ఞాన సంపదయునువ్రతని।యుక్తియుగ
రుణించి యుర్వీదివొల్లింటి।ప్రమదులక్రియలు జేపట్టంగజేసి।విమలలింగ
జ్యోతి వీక్షింపజేసి।నిముక్తార్థునుజేసి నీగురుస్వామి।నముగ్రార్థునిశా
య నాగురుస్తుతికి।నమకొల్పితివినన్ను నద్గురుపుత్రి।రమణీయ గురుశ
య్య రామలింగయ్య।గురుపదధ్యానంబు గురువందనంబు।గురుగుణ
త్రంబు గురుభక్తులకును।త్రివిధశిశ్రూషణ తెరగువ్రైయుండు।నః
మును జాయన బునట్లుకాక।ప్రాకృతసంస్కృత భాషలగ్కృతులు।జేకూర్చి
గురునకు జెప్పింపవలయు।అనినందికేశ్వరు డాశివధర్మ।మునజెప్పెగాన
యీాముఖ్యకృత్యమున।కనుమతించితి కర్ణాబకవచవ।ఘనతగార్ధముల
సంగతు లెఱుంగుదువు।నపరత్నజాతి నిర్ణయము లెట్లట్లు। శివభక్తిమర్మ
ముల్ సేవించినావు।గురునుతిమనులందు కొనువలేకుండ।నరశిపరీక్షింప
నరుహుడవగుట।కాదానగరాదు గాయనకీవు।సాదరబుద్ధి నూహాపోహ
చేశి।ఇదిసిద్ధమని నిశ్చయించినవట్లు।సదమలోక్తులునిల్పి సంఘటించెద
ము।శ్రీష్టిబుట్టినయట్టి శిష్టజీవులకు।యష్టలింగాంగ సాహిత్యంబుచేసి।

ప్రాణంబువచ్చిమ పథమునజూపి।నాణెంబు నాగకన్యక మేలుకొలిపి।కేవ
లకుంభక క్రియకీలుచూపి।భావంబునిగాను భవనమందునిలిపి।రతినిజశి
ష్యుల రక్షించుకొరకు।క్షితిమానవాకృతి జేకొన్నయభవు।డల్లమ ప్రభు
రాయ డతనిమహాత్వ।మెల్లబాల్వారు నిర్వాదియేనుగతుల।గన్నడబాష
చే కావ్యంబుచేసె।సన్నుతసద్భక్త సభలందువెలయ।నదితెనుంగింతునే
నందునేమైన।కొదువగల్గిన దిద్దుకొనుడు సజ్జనులు।త్రిభువనఖ్యాతి జెందిన
ఘనుండైన।ప్రభుమహాత్వంబు జెప్పంగనావశమే।గుడిలోనిప్రతిశబ్ద కుం
భంబులీల।మృదుమనాలోనుండి యేరీతినన్ను।బలికించినారీతి బలికితిగా
క।నవిచెప్పలొప్పులు నాయవిగావు।యేనుజెప్పెడివాడ నేకానుదీని।మా
నకవినువారు మానవుల్ గారు।మరిఇదియొకకావ్య మాత్రంబుగాదు।వ
రలెదుగురు గుహేశ్వరలింగమూర్తి లీలావిహారంబు లెన్నగాభక్తు।లా
లింపుడిందు మోక్షప్రాప్తియగును।పొద్దుపోకకువిని పొయ్యెడియెట్టి।సు
ద్దులుగావు విశుద్ధులైయున్న।తనుమనోధనములు తగగూడ్చశివుని।నెన
యుమహిపాయ మివియనివినుడు।అన్నదమ్ములును పోట్లాడినసుద్దు।వె
న్నటికథలుగా వింతులతోడి।విషయభోగంబులవెథలువర్ణించు।విషయ
కావ్యముగాదు వివరించిచూడ।కడుపుకకూర్తికి కర్మకాండంబు।త
డయకజడివట్టు తంత్రంబుగాదు।ప్రణుతింపువంతః కరణములతోడ।ఫణి
కన్యతోడి సంబంధంబునుకత।ముంచిదాకాశము యత్సంచత్సప్తి।విలసి
ల్లునీకృతి వేట్కతోవినుము।సచ్చరిత్రుల సుప్రసంగంబుగాని।నిచ్చనిచ్చ
నిజన్మ నిరధిగూలి।బొరలుచు దరిజార బోలేసిహీన।నరకీటకముల వర్ణ
నంబిదిగాదు।కర్మాంధకార సంగతిజిక్కశైవ।ధర్మంబెసంగక తమయి
చ్చనడుచు।దుర్మదాంధులుజెప్పు దుష్కథగాదు।నిర్మలశివభక్తి నిశ్శ్రేణి
మరియు। భుక్తిముక్తులు నిచ్చు పుణ్యా పుణ్యాంబు। భక్తు లాలింపుడీ ప్ర

భులింగలీల। చెరుకౌకుదినిమేక చెలరేగి నెమరు।తరుచుగా బెట్టువిధంబు
ననల్ప। సుఖముననిక్కి ఇక్షురసంబుగ్రోలి। సుఖియించునేనుగు చొప్ప
నభక్తి। రసమూని ముక్తిచారగ గోరునట్టి ।రసికులాలింపుడీ ప్రభులింగ
లీల। నానేర్పు కొలదెంత నామతియంత। యేనెట్లు వర్ణింతునిదియనవల
దు। బసరంబు మేనికి బంగారుసొమ్ము। లరయబోనెటి కాయన భూషణ
ములు।తనువున బెట్టినంత నె యవరంజిల్లునక మయంబుపై కనుపట్టు మం
దు। మిన్నుముట్టెడువాని మిక్కిలి నిక్కి। యున్నతంబుగ బాహు లొగి
నెత్తనేల। సుగుణ నిర్గుణలీల సకలంబు నాకు। నిగుడియుండెడి ప్రభు
నిర్మలకీర్తి। దగులక నావాణి దానొంటు దగుల। జగతి నాతమలేని
సందింత లేదు। తల్లి వెంబడిబోక దకలియై పెయ్య। భల్లూక వితతి వెం
బడిబోయినట్లు। శివుని భక్తులను శివునకుగాని। కవిత జెప్పని ప్రతిగా
ననా వాని। ననుసరింపక మానదా ప్రభురాయ। డని మదిలో నిశ్చయ
మొప్పజేసి। అల్లనప్రభు వచనాల భావములు। తొల్లింటి శివ ప్రమథుల
వచనములు। గణి గతియందు వక్కాణించి వ్రాసి। ప్రతిభవ చెప్పినది ప్ర
బంధంబుగాను। అవచ నార్థంబు లల్లుకు నిల్పి। కాంతినర్థంబు గనుగొ
నుడు ఘనులు। కారణ పురుషుండు గతకల్మషుండు। వారణ శయ్యా ప
ర్వత యతీంద్రుండు। బసచనయ్యాను మహా ప్రభులింగలీల। కడగతి జె
ప్పెను ఘన గురుండైన। శివవీరేశ్వర శ్రీగురు స్వామి। యుద్ధ క్రియా
గతి మెట్టిది ననిన। వేద శాస్త్రంబులు వెదకంగ లేక। ఆద మధ్యాం
తంబు లరయంగ లేక। నాకు బెంకువుల కందక సందులేక। యేదియు
ననలేక యంతయు ననిన। శ్రీమహా దేవుండు శివుడు చిన్మయుడు। నా
మరూపాది నిర్ణయ రహితుండు। నిర్గుణ తత్వంబు నిర్మల మూర్తి। స
ర్గసంహార సంసర్గ వర్జితుడు। ప్రమథ గణంబుల బ్రహ్మాది సురల

అమర మునీంద్రుల అంతరంగముల। అజ్ఞాన మెడలింపు ననుకంపబుట్టి। సుజ్ఞాన ముద్రయు సురచిరాకృతియు। పుస్తకంబును సుధా పూర్ణ కుంభంబు। మస్తకంబున చంద్రమౌళి కలంబు। నిడువాలు గన్నులు నిక్కినముక్కు। వెడద యురంబును వ్రేలాడు చెవులు। నాగ కుండల ములున్నత భుజంబులును। యోగ పట్టెయును యజ్ఞోపవీతంబు। నోగ నూగారును సుడివంటినాభి। భాగైన పిరుదులు భలువైన తొడలు। పద్మరాగప్రభా పటలంబు లకును। పద్మంబు లననొప్పు చరణయుగ్మంబు। త్రిభుకోత్తగా నయ్యె దక్షిణామూర్తి। ఆదక్షిణామూర్తి కాలయంబగుచు। విలసిల్లు శ్రీవట వృక్షంబునకును। బలము శాంతరసంబు సద్గోష్ఠి పాదు। మూలమోంకారంబు మొదలు వేదంబు। వ్రేలాడు నూడలు విద్యలు శాఖ। లుపనిషత్తులు భక్తి యురుతర ఫలము। లపరిమితానంద మాఫలసార। మదిలోన గొనుట ప్రసాదవ ఖానంబు। మది చింత లుడుగుట మహానియ్య పదవి। ఆమర్రి మొదవి విధ్యాపీటి నిలిచి ప్రేమగొల్చెడు విద్ధరుషుల ప్రశ్నకును। తా మౌనముద్ర నుత్తరమిచ్చుచాలు। శ్రీమహా మహిమంబు చెప్ప శక్యంబె। ఆదేవ దేశంబు యవని భక్తులకు। నాదరంబున బ్రోవ ననుకంప బాడమె। చేతిశూలంబు బిలువ సొమ్ములును। భూత సంఘంబును బున్నక కంచంబు। కుండెన పను, లును కుత్తుక విషము। కంటిలో వెట్టయు కానరానీక। చల్లని చూపులు సరస వాక్యములు। నుల్లంబులో శాంతి యుజ్వల కాంతి। మొలక నవ్వులయు నెమ్మొగముతా మెరయు। చలువ నీర్కావులు చక్కని మేను। కనుపట్టుచుండ సాక్షాన్మోక్ష దాత। యనికొనియాడంగ సిఖిలలోక। ప్రసిద్ధుడై యిష్టార్థ సిద్ధులు నొసగు। శిద్ధవీరేశుడై క్షితిమీద నిలచె। నాబుధ శ్రేష్ఠ మహా మహాత్యంబు। మాబోటులకు సక్య

మా వినుతింప, సకల నిష్కలసదా చారవర్యుండు, సకల జీవదయార్ద్రి స క్తచిత్తుండు, సకల సద్గుణగణా స్పదజన్మ భూమి, సకలంబు దా నైన చరలింగమూర్తి। శివుని భక్తునిపాలి జీవరత్నంబు। కలియు మా యాభ్యాంధ కారదూరుండు పరవాదు లగుజైన బౌద్ధచార్వాక। సర కీటకముల కందని మాన్రిపండు। పరమ సివాచార పట్టభద్రులకు। గ రిమతో శమగాడి గట్టినసురభి। జైనమ స్తకశూల సాహసాంకుండు। మాధవ బౌద్ధుల మానమర్దనుడు। అడుగు మోపినధరా యతిపవిత్రము గ। నడపాడ నేర్చిన నజలింగమూర్తి। దియ్యతే క్షియ్యతే దీక్షితెయు నగ। బాయక శిష్యుల బ్రోచికించు ఘనుడు। పరమపావన నిజ పాదోద కుండు। సదనముక్తి కరప్రసాదప్రదాత। ఆరాధ్య వరలక్ష నోద్వాతా కారు। డా రాధకుల పాలియమర భూరుహము। తనపాదపద్మ సందర్శన మయిన। జనులకు మరిలేవు జన్మనాశములు। సగుకారసగుకార శబ్దవా చ్యుండు। సగుణా నిర్గుణ కళానంయ్యుతాంగుడు। జలకుంభములలోని చంద్రునియట్లు। యిలనేకమయ్యునేక వపువాడు। శృత్యుక్త పద్ధతిజూ! డ నొప్పారు ప్రత్యేక్షతారక బంహ్మమాన్గాడు। పరమంత్రమూలంబు వాక్య జాలంబు। చరణాంబుజములుబూజలకుమూలంబు। ధాన్యమూ లముమూర్తి తత్త్వ్యపమూర్తి మానినిమూలంబు మరియుచర్చింప నణువునకణువు దానై యుండువాడు। ప్రణవనాదము ప్రాణపరిథమైన వాడు। అణిమాదిశిద్ధులు సతనిశిష్యులకు। తృణమాత్రములుగానియిల లె క్కగావు। కృతకృత్యులకును ముంగిటనిధానంబు। తతపుణ్యాతతులకు తంగేటిజున్ను। జాగరభ్రమలకు సంధినియిక్క। రాగదోషంబుచంద ని రానిరావు। తనశిష్యమస్త కోదయశైలమందు। నసుపమహస్త చి దాదిత్యునిలిపి। సకలసంశయ తామసంబులబాపి। యకలంక మగుహ్రా

దయాంబుజీవితి ప్రాణలింగాంగ సంబంధంబు దెలిపి। క్షోణిపై శిష్యుల
సుఖులంగ సలిపి। భోగమోక్షములిచ్చి పోసగరక్షింపను। శ్రీగురుస్వామి
యై చెన్నొందు పుణ్యుండిటువంటి గుణములు నేపారయొతికి। నటనలీలా
జానయమహోన్నతికి। సిద్ధవీరేశ్వర శ్రీదేవునకును। త్రిధ్ధంతోడ మతో న
మస్కారంబు చేసి। గూకాంక్షతోడ జాయగబూనినట్టి। యాకథవృ
త్తాంతమది యెటివనిన ఆదికి ఆదయై యామహామహిమ। నేదవెలుంగుదు
నిస్సింటిమీద। నదికేవలు బ్రహ్మమునకు లింగమూర్తి। యడనిర్వికారా
ఖాయుండు దయుంచె। భాసురంబుగ నట్టుభవుం గృహించె। శ్రీసదా
శివుడంబు చిత్కళి బొందెను। ఆమరునిలకుకిరి సామాశక్తికిని। భోమనను
దయంబు బొందె ప్రణవంబు। ఆప్రణవను మహాశక్తి యగుగాక। ఆప్రణ
వను లక్ష్మిశ్వరమ్యను బ్రహ్మ। ఆభావాతను వాగీశుయ్య నావిధిక
నావాణికిని సచరాచరంబయ్యె। యింతయును మహేశ్వరునిచ్చ గోదాం
చినంత పోసకల్పవంతైన హణగు। తనవారూనా గుణస్థిత్యంతికొ
ఘనముగ పట్టాంబుగ కట్టనెల్లనివ। బ్రహ్మను పుట్టింపనునుప। నెట్టన విష్ణువుని
యమించెపిద।। పుట్టంపరత్నింపవాడపణాంగింప। గట్టిపట్టముగానఘనుసు
గురునిం। ఈసీసకలంబు సృజియించినూత్రి। ధారుణివద్దంను త
ద్విహీమాగ్రసుగుణ్యు గూడ మొదలీగతి యీగతియందు। మదనారిభక్త సను
స్కార విధము। శివభక్తి శ్రేష్ఠియు శ్రీగురుస్వామి। పాలనుం స్తుతియు
ను పరిమార్పంబడిను। నిదనిన్న చదివిన సిప్పితార్థములు। సనమంను
తోంబు సను కూన్య ప్రభువ।

ప్రభులింగలీల మొదటి గతి

సంపూర్ణము

ప్రథమాంగలీల.

ప్రథమాశ్వాసము

* రెండవగతి, *

శ్రీవిశ్వేశ్వరలోక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు।
సౌభవంబుల పారద్రష్టి చిత్తానందంబులకు సిద్ధిగాపించిమీఁద। మర
ణబాధలుబట్టి మతిలగరోని। పరమసదానంద భోక్తలై నిత్య। ము
క్తిగోరెడువారు మోమోహార్థిలుల। భక్తులానిరంతరముసంతోషించి।
అనరస్వాతిగూడి చెరుపేనాప్త। భాసుర బ్రహ్మాండ భాండంబుదన।
నంతరాంతరములబహుళలోకములు। ఎంతగానిర్మిత పృథ్విబలరిండ।గ
రుడకిన్నర సాధుగంధర్వ సమూహము। సోరనగరగిరి వ్యాపారము సూర్యా
సు। శ్రీపుష్పపుంసక-జీవసంఘములు। చేరట్టి చెరి నానిరస్థిపోపలను।
కదునొప్పుచుంటను కైలాసశిఖరి। పుడమిదన్మహిమ యానుభవమెట్టుల
న్న। ఈసృష్టికింతటి యీశుడై సట్టి। శ్రీసదాశివుడు తాశివుడాశివుం
డు। భాసురసుకృద్ధి పరగెసుకృతి। వాసమైనది నానివర్తింపదరమె
సత్వగుణంబె విస్ఫురిత ప్రభా। మహత్వంబెర రజితాద్రి। స్వాంబరగె। మిన
మినగన్నులమిసమిసల్లుగోలుప। నసలారగైలాస నబహుమనదియు కడగివే
దములంతగా తేపాటి। పొందైనకోటల భూరిశాస్త్రిములు। కనగా
పాతమయ్యె నేయగడుతో మపిలానములకు మార్మములయునట్లు। పగ
లురేలుమనొక్కభాతివెలుంగు। ధగధగరత్నదీధితులననగను। శక్తి
సంయుక్తమై జరిగెను శుద్ధభక్తి మార్గమురాజ పదము సొన్నంత।
కలపడంబులతోడ ఘనతోరణములు। నలుదిక్కులను తోరణంబులక

ట్లు। లవ్యక్త సకలతత్త్వానుభావంబు। దివ్యహర్మ్యంబుల బేహామోహా ములు। కీలూడ్చినిలుచుటె గృహాముల్ నయున। కైలాసశైలంబు గణుతింప నరమె। నిజసౌఖ్యసరివెు సిలయుంబులుగను। గడిబిడిగాక నిల్కడ గను చిత్తమనియెడి వారికి యానందమనగ। గొనబుమీరిన కొల్చుకూటంబునందు। పానాస సకలసంపదలును బొదలు। మాయనిఘ్చాయల మండలంబుందు। నుదితసమ్యగ్జ్ఞానయోగ పీఠమున। సదమలయోగాను సంధానమొందు। నిశ్చలిరాలంబ నిర్మలనిరుప। మస్వాంతశుద్ధ సత్త్వశ్రీ రూపమున। భద్రాసనస్థుడై పరమపదుండు। రుద్రశంకరుండు చిద్రూ ప శోభితుడు। మూలభండారంబు మోక్షమాతనికి। నాలిబ్రాణాపాన యుగమె బాహులును। నాదయు నాదము యంఘ్రికద్మములు। నాద మోంకారమ్ములు వందనందు। మాలిన్యరూస్యహీన సుద్యుతిద్యుతులు। మేళవించిన ఛాతిమకుగారుమేను। ఆరుద్రమూర్తి వామాంక పీఠమున। నాథమైయుండు అనాగనాయకికి। కలితసంకల్ప వికల్పంబు లక్ష్మీ। యుండ్విహ మోహా బులే బహువిలు। మదసత్త్వవృత్తియే మత్యాశీ వంబు। కదళిసుచములు కాములోభముల్గ - । మరియును వదనంబు మనుతనేత్రంలు। యెుకయు మసవృత్తై యనకుచుండు। నిటు వంటి సుంద్రైన శృంగారమొలయు। కుటిలాలకయు దానుగూడియుండ గ। గిరిజ సూపనమంగిరి నౌన్నతాంతు। లురిగ ఫణిపునిమ్యుతులతో బెరయ। కరకంఠు కడగంటి కలికిచూపులు ఫ రవలోచూపులు తిరిగీ పులాసి। హరివాదహాసంబు నంబికస్మిగ్ధ । సావిత్రో దారశిక-చాక. చ బెరగ। చంద్రుంబు శీతల చంద్రికయన్లు। నాంద్రికర్పూరంబు సార భంబిన్లు। పసిపిబంగారంబు పరిమినుక్లల్లు। బెుగనపరిలాగుల నొనరి యుండుదురు। మరియు వమ్మిథునంబు బాట్లి ప్రకాశింప। తరుచైన జతల

ముక్తాంబులేనేళ్ళు। పరశ్రీ నగంగయే పాదులోనికీళ్ళు। మెరుగులుద్దా
రించు మైకిగె మెంప నలలితరత్న భూషణసమూహములే। దళము లభ
యవరదంబులె హస్తాగ్ర। లింగంబులో హారిణము నగి పెరంగి। యంగన
యలత మన చెంపెపెరార। మూలాత్మమనమ్యు క్షమో యనశూలి। కై
లాసమున నుహా ఘనత జెన్నొంది। కరకంకణంబులు ఘల్లుఘల్లనగ నర
చామరంబులు వైచునాగిణులును। కాలాంజికుంచలు కరములబట్టి। మో
లి నేళులకాచుచుండెడువారు। అతపంబులొండెడు హస్తపద్మములు। నోడి
కంబుగా బట్టుకొండెడువారు। పతి మెళ డ్రివ్యసంభరిత పీటికలు। సిరతంబు
ధరియించి నిలుచుండువారు। వివిధశృంగార విభవంబు మూని। వింతవు
టద్దంబులు నలిపెడువారు। యింతికయిభునకు యింపుగా వాళి। వృత్తాం
బులల్లన వినరెడువారు। నగుచు రాగడిగము నందంద జేయుచును। నగజ
నియ్యంను జేర నంచిత భక్తి। భద్రపీఠోద్భవ యు పార్శ్వంబులందు। రుద్ర
కన్యకలును రుద్రులు గొలువ। నగజాత పనుపు విన్నను నస్పశౌచ। త్రి
గుణంబులును దాల్చి దేహంబనంగ। ముగ్గురై పతులుండు ముఖ్య
మాయాఖ్య। అగజమున్నింపంగ। నధికమైయుండు। పల్లదడలవారు ఫా
లనేత్రియులు। తెల్లని మెరుగారు దేహములవారు. గజచర్మములధట్టి గ
ట్టినవారు। భుజములన్నాగేసె పొలుపొందు వారు। భవభయంబుల పార
బట్టినవారు। భవభక్తి పదముచే పట్టినవారు। మోతేనాజ శ్శమే ణ్ణో
న్నవారు। తలలపైమిన్నేర్చు తాకొన్నవారు। రౌద్రరసోద్రేక రాసులు
నయిన। రుద్రులొప్పుదురా రుద్రకోల్యున ను। అంతగంస్తుభ ముఖులరె
డువారు। తెరవలురంబున దిలకింపువారు। కాములు సుతులుగా గాంచి
నవారు। తామరసాత్ములుత్తములు నార్యపులు। వామభాగంబున వల
నుగానిలిచి। ఆమహేశ్వరుగొల్తు రచ్యతాంగ్లు। నిగమంబుశకును నం

డనిలయంబులయిన। నగుమొగంబులునాల్గు నలువంకలవారు। తళుకు
బంగరుచాయ తనువులవారు। పాలతుంపుకిట్ల పావలెమవారు। నలు
వంకల దక్షిణప్రదేశమున। గొలిచియుందుర జోగులసంఖ్యలును।
గరుడకిన్నరయక్ష గంధర్వసిద్ధి। సురవరాదులతోడ సురనాథులెల్ల।
నాకములోద్భవు నపరభాగమున। జోకగానిల్చి శూలికొల్వ। ప్ర
పూర్ణముచంద్రిమ ప్రభలుగ్గడించికరువ్వన బోశిరోకాక శంకరుని। ద
రహాసకాంతులె తనువు ధరించి హాసనకునెక్కి హాహానముద్ధరించె। నో
యానందిసన్నుతులసెందు ముందు। నాయుభవునిమోగ్రాల నభనవాలీల।
దక్షప్రజానాథ తలగుండుగండ। దక్షవభద్రహాబాహుశాలి। భద్రకాళీ
దత్త భాగ్యంపువర। భవ డాదుద్రవి బాయుకనంము। పరమహర్షంబు
పొక్కశంకరుని। పర్శీయుయున కాట పత్తుగిరీశు। పరసుఖస్థితి కాలవా
లంబున్నాడుని। మురువు దీపించెటిముఖముకురంబు। పరమేశ్వరునిసత్య
భావంబుకరువు। పదిపదిలాగు వుపరహాసకథలు। నంగజారాతి కినాసం
దనాందవు। భృంగిముంగరదంక భోగిమూప। యేదిక్కుగనుగొన్న
యుండుకిరీటు। లావక్కవారెల్ల నావలనోపంగ। నేవక్కచాటితో
నించుకపలుకు। నాదిక్కువారెల్ల నతిసంభ్రమమున। నయ్యప్రసాద
మహాప్రసాదనియు। చయ్యవనప్పుడు నంఘటింపంగ। హరుడొల్లుపలి
కిన నట్లుయాననుచు। శిరసావహింతురు శ్రీపగోసతులు। వృథదుడీకు
నుబట్టినొక గృక్కనుకొనగ। త్రిదశాచలముతల క్రిందుగాబాద। కమల
భవాంభంధబుకరములబిసుక। యముని భీకరదంష్ట్రిలవలీల చెకుక। జాలి
న భూతపిశాచగణములును। గేలుధమ్మల మాళికెవిరిచగొలువ। కా
లభైరవుడు దుర్గయువినాయకుడు। హాళియుసప్తమాతృకలాదమైన।
పరివార దేవతల్ పార్శ్వభాగముల। స్థిరభక్తియుక్తులై చేరికొల్వంగ

గౌతమగార్గ్యాత్రి గాధి సుకర్ణ్వ! శతాతప వశిష్ఠశౌనకముఖ్య! మహాంబలె
ల్లను శివమన్ననగోరి! యానతికాయులై యూడాడవిలిచి, రగజభూషణ
ముల యతులధీనితులు, అగజేశుఫణి కుండలా భిశమ్యతులు, అంగిజ
హారుమందహాసచంద్రికలు! నాధుని దంతబృంద కాంతులును! గంభీర
గతిగొల్వగా వచ్చినట్టి! రంభాదిసతుల హారస్వరములును! సురరాజము
ఖసురాసుర శిద్ధసాధ్య! వరకిరీట ప్రభావ్యాపల్లభనులు! ముట్టించియుం
తంత మోహాంతులై! వట్టపగలును జేసి పగ నవత్తును! కమపియ
కరదీపికానహాసములు! సముఖకగునులకచాక చిబెవగ! అరిపమితప్ర
భాభ్యంచితంబకుమ! నప్పుడు శోత్రియుండై యుండె కొంగుఫు, ఆ
కాలమున గౌరవాహనను ముక్కి! యాకొలువులో వాసించను దేవ!
జన్మయులై నిన్ను జేరి యుండుదురో! జన్మనాశ మంతుజయమునుండుదురో!
నా కాలతీండ నన్నగడనుశం, డాకాంక్షితోడ నిన్నుయానతిచ్చె! నాయ
దూపక్రియా నటనంబుజిన్కు! కేయయుగొంక యునన్నగొల్వు! భక్తులై
ప్పాకునన్ను బాయకుండు ముగుముక్కె బాకె ఫలంలూహాంగ కొలుచు
వారలుపోవుదు వన్నుముందును గుదు ధాగుశిగనిచంద్ర ధపడానతయు!
విని ప్రమోదించి యు సిఫర నిన ను! తనలోన నిప్పు తలపోయుచుండె!
హాసు వియోర్ధాంగ మ ఆక్రమించిరి! నదివోవగాంచ యానామూపృధారు
అందరునామాయ కేమపడికాడె! యింమునుఖు నేడ నెనరిముచ్చా ను!
యని తనమదిలోన హాం కారముదవ; మనవిజాంతకుడల్లనుప ప్రభుధం పు!
శిద్ధులుబోరిప్రసిద్ధులైనట్టి! శిష్యగుణమును నొసటి జేరి కొలువగా! నోసనం
దంబుగా నూలొక్కె నెన్నట్టి! భసితత్రిపుండ్రముల్ భాసిల్లుచుండ! ఆజా
నుబాహులు అంతరంగంబు! తేజరిల్లు సత్సేవ దివ్యదేహంబు! కిరవాడ
నఖరేఖలు రాజమోగ భరతనాంబ్రిక్య సౌభాగ్యంబుదెలుప! కొం

మాయామాసతి కోలాహలాది। భూమీశకన్యకను గర్భితను గా బొగడ।
యల్లనవమానులు గేతులెత్తి మ్రొక్కంగ। పల్లకియెక్కి యంబరపథం
బునను। అల్లనల్లన వచ్చి హరుసికొల్చుచును। అల్లమప్రభురాయుడంత పో
రవలెను। అరుదెంచిన అల్లమప్రభువు। మాయాదేవి వీక్షించి మ్రొక్కవలెని।
యాసనాగ్రంబున నాసీనుజేసి। ఆసక్తితో డ నిష్టాలాపగోష్ఠి। జరుగన
చ్చట నొక్కక్షణమాత్రంబున్। అంతగని జేప్పెమునాంధ్రంబెల్ల।
కాంచి కాంచిన సద్గగాళసుందరున। తోత్సుకన్యానిశ్శంక జేసి। దేవదేవా
ధీశ దివ్యప్రకాశ యీవచ్చినతడెవ్వడో ఈ వచ్చెను నీవేళ వెరగిల్ల నీకు
నీతినకి। యేవిధంబుననింత నిష్టతగలిగె। యేవంక నేతమునందు యేవంక
కిపుడు। పోవుచున్నావు తెల్పుము నాకునని। నరుడంతకాంతు లుర్వీర
నిండజర్వ హారుడు పార్వతికిట్లనియె నాతి గ్వ। అజ్ఞానదూరనిర హం
కారగనుడు। సుజ్ఞాని యసియెను సుదతి యుదాను। పూర్వకాంమున న
ద్భుతమైనతపము। గుర్వనురక్తి ననుగూర్చియొనర్చ। నానిజరూపమున్న
తి వారంకును। సూనుడయ్యెను నగసుతయల్లమునంటు। తానుద్భవించి చే
యాంతనిమహామహాము। యే నెరుంగననంగ యేమిజెప్పెడిది। అప్పుడు న
గజనెనల్లమప్రభుని। వెనక కారంగుకులంత మెనాంకి। నిర్మలనిజతత్త్వని
శ్చయజ్ఞాన। మ్మిలి దెలియనాకవఘుళంబనిన, నున్నవారల కెడ నున్నది
శక్తి। పనియల్లమునేల ప్రస్తుతించెదవు। యెల్లవారును తత్త్వమెఱుగుదు
రేని। అల్లాడబడియుండు నాబ్రహ్మవిద్య। అనిజాంగన బల్కసంగజా
రాతి। విని చిరునవ్వుతో వెండికిట్లనియె। నిజమాడిననునన్ను నిస్తారియ
నకు। గజబిజిలాడిన కడునుండనోడు। పట్టిమాటలజడివాడు గాదతడు
ఘట్టినుజ్ఞాని చిక్కడుమాయలకును। వారివారికోలంది వసుధచరించు
నీరుకొలదినుండు నీరజంబట్లు। సకలంబు దానై నశరణన్నకరుగ। యీ

కచోటనిలువంగ నొకచోటగలదె। నామరూపాది నిర్ణయుడుగాకునికి
నామహాత్మ్యని నగుంల్లనయందుప్రి। నావినిగిరిజాతనస్వ్రాప్రిణేశ। నీవన్న
వన్నియు నిజములౌనితను। నాపట్టె మాయల నటనం జిక్కె। కేళీవిలాస
ములకు హృదయంబు చెఱ్ఱ। నీకున్నయప్పుడు గాకీతనిగ హింమ। కైకొ
ని మదిమెచ్చగా వచ్చెననుచు। గిరిజ యుల్ల సమూండగిరిను తాధవుడు।
దరహాసచంద్రికలత ఖుగొత్తబరి। నాతనియేశనిమహాత్మ్మతిగానలేక।
యతులుబలికెడు మాటలింగరుపినగ। దప్పించుకొని బోవతలచితివేని।
జెప్పితి నోటంబు జెందుదిన్ననుడు। బాలుబల్మాకు విచారింపనేల। ఫాల
లోచన నాదుచింతంబునదియె। అనిపంశమాడి సీతాద్రితనూజ। తన
తామసగుణంబు తనువుధరించి। మన్ననగన్నట్టి మాయువీక్షించి। ప
గాభరణుతోబలికెసప్రిశిన। చిన్న దానవె కదా విపులకుబోయి। అన్నివి
న్నధంబుల నల్లమమెరయు। చిన్నబుచ్చకనన్ను శివునిసన్నిధిని। నిన్నున
మ్మితినన్న నిటికి తెటమునను। చేకుడుకూర్చి యు శిఘ్రిత్తెల్లని మొ
ఓగొల్లినన్న నీయూడిగెంబునకు। నీవంఘటిదియు నన్నింపుటగాక
ఈవిధంబున బ్రియమేలజెప్పెదవు। యెంత జొచ్చిన జొరనీక-వెనుసగిలి
బిందరపందరచేతు డొందంబు। యీడిబండాడిగు యెమ్మెలణించి। యీ
డిచికొని తెత్తు యిదినాప్రతిజ్ఞ। అని మాయ శంకరు నాస్థానమెల్ల। వినబ
ల్కి వచ్చెను మర్యాకివిలాసముగ। కైలాసశిఖరిపై కామారికొలువు।
శైలావాశంభుల సభాపణంబు। నల్లమరయమాయాంగనధరణి। కల్లస
వచ్చిన యంటవిధంబు। రెండవగతియుందు రీతులుదప్ప। కుండంగ జెప్పి
తిమచితవాక్కులను। యిదివిన్న వ్రాసిన యీప్రొత్తార్ధములు। సదయుల
మతులకు నమకూర్చుప్రభువు।

ప్రథమాశ్వాసము రెండవగతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

ప్రథమాశ్వాసము శివగతి

మాయాజననగతి

శ్రీశిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। సత్య శౌచదయాదిసద్గుణాన్వితులు। నిత్యనిర్మలకృత్య నియమాభిరతులు। ముక్తిగోరెడు భవమోహవర్జితులు। భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల। హారుడువిట్లుగవంప అమరోరగములు। పరిణామవార్తలుపచరింపుచుండ। తగి వ శ్రీశైలమునకు దక్షిణమందు। తగ బెళువలె సీమతనరారుచుండు। సకలజ నంబులు సత్యభాషణులు। సకలేశుభక్తులు సకలమానవులు। ధర్మమార్గ స్థులు ధరణీశులెల్ల। నిర్మలచిత్తులు నిఖిలార్యులెల్ల। ధర్మంబునాల్గుపాదం బులనడుచు। దుర్మార్గులచ్చట దొరకరెన్నడును। ఆ దేశమధ్యంబునందు జందురుని। మేదురకళలెల్ల మిళితమైయుండు। సదనమో శాక విశ్వంభరా మణి। సదనమాయన బణారశియనుపురము। చాలనొప్పారు నచ్చటివిశేష ములు। నాలికభవుడు వర్ణనశాయలేడు। పూచినమావులు పోకమాకు లును। కాచిననిమ్మలు కదళికాతరులు। పండినపనసలు ఫలపూరములును ముండిటాశోకముల్ మాలూరములును। గుండవర్ధనములు కొండగోగు లును। బండిగురువిందములు పారిజాతములు। వాసంతికలు నిరపాదులు బొడు। లాసన్నజాజులు లట్లసేవింతు। లేకాలములగల్గి యీశుభక్తులకు।

నాకాంతఁబాడమించు నభవుభజింప। పరవుదప్పకఁ జూచి పరిమెళింపు
చును।పురముచుట్టనుండు పుష్పవాటికలు।కస్తూరినవిశిన ఘనవితర్ధిక
లు।విస్తారములుగల వీధివీధులును।మౌక్తికతోరణంబులు మణితోరణము
లు।నొక నాడు విడువక నుండునప్పురిని।కలయంపిజల్లిన గంధంబునీటి।చలు
వనెత్తావులెచ్చట హెచ్చియుండు। మలయజానిలాగంబు మచ్చికదాల్చి
అలయుంగ నెత్తావులంగీకరించి।చల్లగాగొలకులజాడలుబట్టి। మెల్లమెల్ల
నెవచ్చిమీనేలచనల।యుల్లంబుఝల్లన నోరసుకపైట। లల్లనదోలకిం
చి యలుకలల్లార్చి।యల్లతావులుముట్టి యురవుబుట్టించి। వల్లభులెల్ల నా
పట్టణంబందు।నల్లలితోత్సాహ సంపదమెరశి।మల్లదిగొనుచుండ మల
యమారుతము। వేదశాస్త్రాగమవిద్యలయందు। బాదరాయణి కీర్తింపబర
చువిప్రులును।ప్రజలబాధింపక పరులసాధించి। విజయంబుగైకొను విపు
లాధిపతులు। లెక్కతోబ్రతుకదె లెక్కనిధనుఁడు। వెక్కుఁడ మెచ్చని బే
హారివార్లు। విక్రమార్కుఁ మీద విడచిననైన।నాక్రమింపక మానరండు
నుభటులు।మరునైన నకపూటలోన।నెఱపుగా వలపింపనేర్తురంగనలు
యుహాభయంబులదెగమన్నికదేవ। విభుగణాశ్వాసులైన వెలవెలబారు।
అనబాడనేరని అర్థిలేడందు। విని యూరకుండెడు వితరణిలేడు। పతిభక్తి
నడుపని భామలేదందు।నతులరక్షింపని జాల్ములులేరు। ఆకోటపాడవును
నగడతలోతు।నాకులు కూర్మపన్నగులునుగాని॥ మొగులెయంగరనంగ ను
దుతరసౌధ।నరణియుత్సేధంబుచర్చింపదరమె। కరిబృంహితంబులు ఘం
టారవములు।పరవందిమాగధ వాగ్విలాసములు। హేషితస్వనముల నె
ల్లవాద్యముల।ఘోషణంబుల, ప్రజాకోలాహలముల। రమణీయమగున
ప్వరంబేలుచునుండు।మమకారుడనియెడు మండలేశ్వరుడు। అతనిసౌభా
గ్యమేమని చెప్పవచ్చు।రతిరాజు రూపున రమ్యభోగమున।సురరాజు గలి

మితో భాసురరాజరాజ|పురరాజ మానసద్గుణమునకీగి|ధనరంగ రా
జని తనుబ్రస్తుతింప|గరిమతో నారాజకంఠీరవుండు|శాంత హేతినిశ్శత్రు
శత్ప్రరాజన్య|జాతనిర్భిన్న భాస్వదసృఙ్మండలుండు|ననవనరుచునుండి యభి
నవలీల|మమచుండి తనమేనమామసత్పుత్రి|మోహినియను జగన్మోహి
నిదగిలి|వివాహమై యత్యంతవైభవంబులను| శచియునిందుప్రిదో రమా
శార్ఙ్గి రో శీత|రుచిరో రోహిణియో మరుంమనురతియో|యనదగి కేశ
గూడి యనగి పెనంగి|మనసులునరిపోయి మమతలజిక్కి| కాసుతంత్రం
బులు గడుపుచునుండ| నామమకారున కామోహినికిని|సంతానలాభం
బు సమకూరకున్న|యింతియు విభుడును నెంతయువగచి|యీరాజ్యసుఖ
మేల యీరాజ్యమేల |గారాబుసంతతి గలుగనినునకు|స్థిరనపుత్రస్యగ
తిర్నాస్తి యనుచు| వరవేదవాక్యముల్ వాకుృచ్చుచుండ| ననిశకునజ్ఞ
లనడగుచు రట్ల|నోవరంగ పోచిళ్ళుబోదురు మరియు|గద్దెచూపింతురు
గౌరినోముదురు|పలుదెరంగుల సొమ్ము బారజల్లుదురు |క్షుద్రశక్తులనెల్ల
గొలుతురు గాని|యదుప్రిగోల్యగనేరరు వియూథులగుచు|అటుగొన్నిదిన
ములకాదంపతులకు|కుటిలకుంతలి మాయకూతురై పుట్టె|పుట్టినదినము
న భూరివాద్యములు| నెట్టనమ్రోశె నెన్నోవిధంబులను|భూగిపెట్టించిరి
భూసురులకును|దారబోశించిరి ధరణీస్థలములు|అర్థిసంఘముల కిష్టార్థ
సార్థంబు|అర్థివిచ్చిరి జనులచ్చెరువంద నొల్లక విడిచి ఘోరకాననములకు
ను జనియుచట-గంగాతటంబుల ఘనగిరిగుహాల| శృంగారవనముల సిద్ధ
స్థలముల| పంచాగ్ని మధ్యభాగంబులందు | మంచులోపలజలమధ్యంబు
నందు|ఫలములు జలములు పండుటాకులను| మలయనాకటిచిచ్చు మా
నుపకొనుచు| పాయకసప్తతపంబులేప్రొద్దు | చేయు తపస్సుల చిత్త
ముల్ చెదరి|తలలువణకెను ముదితాపహోత్తముల|తలపులెంతయు తత్త

రచిత్తులయ్యె।మృగ పక్షి పశువులు మేతలువదలి। పగలురేలును వెంటి
వెడవాయువయ్యె।పుట్టలు తమమీద బుట్టినప్పుడును। నెట్టననిష్టలునిలిపె
మురుషుల।గుట్టులన్నియు గూళలువత్తులయ్యె।నిట్టిదుర్దశరాక కేమికార
ణమొ।అనుచు చింతాక్రాంతులగుచు నందరును। మనసునతలపోసి మ
రుగుచునుండ। దుర్వారదురవ దుఃఖాద్రివచ్చె। దుర్వాసుఁడామహాత్ముఁడు
శైవమౌని।వచ్చినచ్చటికి దైవవశంబుకతన।వచ్చినగని మునివారితమా
తనికి।నర్చనలిచ్చి మహార్హపీఠమున।కూర్చుండజేసి మక్కువజేసి మ్రొక్కి
కరములశిరముల గదియించిసేవ।హారికృపాత్రితి కాలార్థనుభార।మేమి
గారణమున నీచిత్తచలన।నీమాటక్కమాకయ్యె నెరిగింపుడనిన।ధాత్రి
పై మమకార ధరణీశ్వరునకు।పుత్రియై మాయయద్భుతముగాబుట్టె। నె
క్కడియోగంబు లెక్కడితమము। లెక్కడిభక్తి మరెక్కడిముక్తి। య
నవిని దుర్వాసునడిగిరిమరియు। మానములుచెలియింప మానులందరును।
మాయయెట్టిది నదిమహినేలబుట్టె।నీయర్థమునుమాకు నెరిగింపుడనిన।దం
తకాంతులు దిశాదంతిదంతములు।కాంతులు గడలొత్తగాబల్కెమరియు
హరునికొల్వున గౌరి అందరువినగ-ధరనిజసఖియనదన రె నెవ్వండు।నా
కానతిండన్న నగజతో శంభు।డాకొల్వులోవారలందరు వినగ।నల్లమప్రి
భువమాయని యానతీయు।మెల్లననవ్వి నమ్మెలత నామాయ నక్కడం
బందుచు నల్లమప్రిభువు।చిక్కుకున్నపుడుగా చెల్లునీమాట।యని తన
తామసంబంతయుగూర్చి।వనితగాజేసి భూవలయస్థలమున।కనిచె నల్ల
మగొల్వ నదిమమకార।జనపాలపుత్రియై జనియించెదాని। కలగుణంబు
లుచెప్ప కథలునై యుండు। తెలిపెద నొకకొన్ని తెరగులు వినుడు।గరుడ
కిన్నెర యక్ష గంధర్వవరుల।నరసురాసుర సిద్ధనాగముఖ్యులను।కోమలు
లకు బారిగోరియాలజేసి।దామెనకట్లకుదార్చునామాయ।పొంగి చతుర్దశ

భువనపంక్తులను।మింగుచు నుమియుచు మెలగునామాయ।పరమేష్ఠిదార
యని పరికింపమాయ।వరవాణికిని జింహ్వావాసంబు జేసి।హరియధికుండని
అరయంగమాయ।యురమున నిందరనుండంగజేసె।రుద్రుండు ఘనమని
రూపింపమాయ।రుద్రాణి నరమేనరూఢిగానిలిపె।వీరికన్నను ఘనులేరిజ్జ
గముల।యవరికి గౌర్వరాదీమహామాయ।చూచిమరుపుమాయ సుద్దుల
న్నియును।జూచివిధంబున బొలి యుదన్నరుగ।తల్లియై తనయయై తరుణి
యైమాయ యెల్లవారుల భ్రమయింపుచునుండు। పరికింపనోమాయపా
యుడెందమున।బోరినల్లమప్రభుబూని చింతింపు।డని చెప్పి దుర్గానుడరి
గొనిజేచ్చ। మునులట్లుజేయుచు ముగముననుండి। ఇటనుమకాకుందు
యింతిమోహినియు।పటుతర ప్రేమతో బాలికమాయ। గనువిచ్చిచూతు
రు గనుమాయ లేదు।మనసునదలతురు మీరువరాయాపు।నుక్కునజేర్చెదు
రు గలంగనీరు।పక్కలోనిదుదుప పాశిపోలేరు।మాయగాకిది మాడమన
బిడ్డయనుచు।మాయపేరిడియె నామమకారన్నపతి।దాదులుచన్నిచ్చి తల
యంటిబలక।మాదరంబుననార్చి యటతడియొత్తి।తొడలపైనిడి వెన్న
తోనుగ్గుపెట్టి।కదునొప్పకన్నుల కాటుకబెట్టి।భూతిబొట్టిడి చలువపొత్తు
లుపరచి।ప్రీతిబడంగజేసి పెద్దయెలుగునాను।జోకట్టిజోకట్టి జోలబాడు
దురు।ప్రాకటంబుగ నిద్రబట్టునందాక। అంచితరత్నమయంబైనతొట్ల।
మంచంబులోదాచు మానితచాయ।తనతోడిబాలగాదలచి పట్టంగ। జ
నులీల చేతులుచాపుచునాడు।తల్లిచంకిటనుండి తండ్రిచంకకును।మెల్లన
జని తండ్రిమెడ గౌగలించు।ముద్దులుబెట్టుచు ~ రియుచునాడు।దిద్దిన
ప్రాతగతివినోదముగ।అందెలుమువ్వలు నుంఘ్రులనులియ।నందందకదలి
పట్టుదుగులబెట్టు-వుంగరంబులును పైదొత్తులునుదుట రంగయినబంగాను
రావిశేకయును।అందంబుగాగన్నరాకుదండలును।కుందనంబులనైనగుం

దులపేరు। దొనవప్పారంగ మిక్కిలి వేడ్కతో నాడుబడుచులతోఁ గూడి
యాడుచు తనతల్లిదండ్రులు దాదులు చెలులు। మనములరంజిల్ల మావబా
ల్యంబు గడుపుచునుండె నక్కజమందిజనులు। వేడుక వేనోళ్ళ వినుతింపు
చుండ। నామీఁద మాయశ్రీ తుచాచార్యునట్లు। సామజంబులకు హంసలకును
నడలు। కలకంఠతతులకు కలకలధ్వనులు। చిలుకలకును ముద్దుజిల్కు ప
ల్కులును। తానేర్పుచుండె నంతట యవ్వనంబు। గానంగవచ్చె నాకం
దునవమాయ। మనసులోదాపంబు మాటలతేట। కనుసన్నలను మర్మకర
సాజ్ఞకలును। బొమముడి కోపంబు బుద్ధి బింకంబు। భ్రమకు కారణమైన
భావంబుజూచి। మూఢులైనను గని మోహింపుచుండ। ప్రౌఢనర్తకి
యుగాబరగుచునుండె। నానటనంబులు నావిలాసములు। నానడలాపక్క
లానును దొడలు। నానెతంబును నాగబ్బిగుబ్బ. లానాశికముపోగలై
నట్టికన్నులానయంబగు చేతలానె మొగంబు నానెరివేణియు నామా
యమగువ. కేకానియవ్వారికిని లేవుతలప. లోకశ్రీఘనులతానోగా
న్నయట్టి. ఆమాయకుండంగ నావృపాలుండు. హేమరత్నములతో నే
పుదీవంప. గోడలుబెట్టించి కొల్వుకూటములు. మేడలు వాడలు మేలు
మూళిగొలు. గట్టించి యందునకల నియోగములు బెట్టించి విద్యల పె
ద్దలైనట్టి. ఘనులచే జెప్పించె కావ్యనాటకము. అపమంబగు బాల న
బట్లురక్షించి. యటుమము కారుడా నాత్మసంభవకు. పటువైభవంబుల బ
లిణయుంబునకు. కరహాట మరహాట కర్నాటలాట. కుకుభోటబర్బరద్రి
విళ నేపాళ-మాళవ నిషధ సంవీర భూపాల-సుతులలోప్రతిమాయకును
గరకరికలవిద్య కౌశలంబున కు-దొరకిన డొడయాడదొరకునోయనుచు-
దనమతిచింతింప దవనులగురువు-ఘనుడవాంకారు డక్కజికరుడెంచె
నామహాత్మునకును నర్ఘ్యపాద్యాది-లామహిపతియిచ్చి యంతయుభక్తి

నప్పుడెత్తియున్న యన్నరనాథు కుశల-మామెత్రోక్తులనడుగగా నృపతి మ్రొక్కి కరంబులుమోడ్చి మీకృపను-తక్కినకొరతలు తనకులేవను డు-కలువరేకుల యొప్పగాదనుకన్ను-లలజలజాతంబు హాళియించు-మోము-తామరతుండ్లను దరముబాహులును-హేమకుంభముల జయిం చుపాలిండ్లు-భంగంబులను భంగపరిచెడి వళులు-శింగంబుజివ్వాకు జీరు మధ్యంబు-సైకతంబుల నుపచారించు పిరుదు-నాకరభంబుల సణకించు తొడలు-మరుని పూదోనలతో మలయు బిక్కలును-మెరశి కూర్మంబు లమించు మోకాళ్ళు-గలిగిన మోహనాకారకి నీవు-కులపావనికి మా యకును బతియన్య-డనవిని భూపాలుడార్యానామదిని-దినమునజింతింతు దీనికిదగిన-వరుడెవ్వడోయని వరకృపాలోల-అరసిమీరేనాకు ఆనతిండ నిన-మనమున నామాయ మతమంతయును-గనుగొన ధన్యంబుగాన యిట్లనియె-తలకులతోడి చూతము గోయిలకును-అలరునెత్తావుల లశన మూహమున-అంచలకును బాలు నరహామయినట్లు-నీదుపట్టి యర్థహాంబు గాన తక్కినవారుగా నరుహులన్న-నాన్నపాలుదు మ్రొక్కి యతనికిట్లని యెశె-లభుడే శంభుడుఋుద్రి రుద్రిండు-మఱియుక్త దేహుల మముబో ట్లనతడు-కలపుకొనునె యహంకారాఖ్యయనిన-నలరి శిష్యునితోడ నని యెనగ్గురుడు-నీవన్నమాటలు నిక్కమౌహారుడు కేవలమర్త్యాలకేకాదు వినుడు-హరివిరించాదులకైనను భక్తి-దొరకకున్నను దానుదొరకడుభ క్తి-దొరికిన స్వపచులతోనైన మిగుల-దొరశివశింపు, సంతోషంబుతో డ-గావున భక్తియోగంబునిలుపు-మావిశ్వపతి నిన్ను నంగీకరించు ననవిని మమకారుడాత్మహార్షించి-మునినాథుపీట్కొలిపి ముదమునముండె నవుడు మాయాంగన నాగురు చేత-నుపదేశమార్గంబు నొప్పగాబడసి-యిష్టార్థనంసిద్ధికెంత యునిష్ట అష్టవిధంబులనైన అర్చనంబులను-సమధి

శాష్టాష్టోపచారసంగతుల- నమితపూజాకాల సావధానతల-విధిపూర్వ కంబుగావిధుబింబవదన-మధుకేశు దినము ముమ్మారుపూజించి-చుండి పాపిణేశుగా నుగుణివిహ్వాదయిపుంఛరీక మునందు పొందుగానిలిపి-యిది యముడోగతి యీగతియుందు-వగలక మదియిష్టవల్లభుగోరి-విధిపద ర్చనముల విశ్వనాయకుని-మధుకేశుగొల్చుచు మహిమీదనుండె-యిదివి న్నవారిసిన యీప్సితార్థములు-సదమలమతులకు సమకూర్చుప్రభువు॥

ప్రథమాశ్వాసము శివ గతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

ప్రథమాశ్వాసము 4 వ గతి

* ప్రభువుకు మాయభ్రమసిన గతి *

శ్రీసిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి। భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। ముక్తికాంతను గోరు మోహావర్జితులు। భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల। యీరీతినుపదేశమిచ్చియధేచ్ఛ। గారుణ్యనిధి యహంకారుండుచనియె। నామహామహిమాధ్యునల్లమప్రభువు। నామంబెరుంగని ననవిల్తుశిగ్గు। పడజాయజాలు రూపముధరించి। నడతెంచె జగదేక నమినచందమున। కదశిచూచిన మరిగనుమూయరాదు। కుదురుచక్కదనంబు గోనీయాడనేల। వదనంబుదెరచిన వదపంబుకాంతి। వెదచల్లినవిధాన వెన్నెలగాయ। వెలగన్ను తొలకకాంత దెరచినమాత్ర। జలజాతముల వెదచల్లినట్లుండు। కరచరణముల రేఖలుగనుగొన్న. హరివిరించులకన్న నధికతదోచు. మొలచియు మొలవని మొలకమీసములు, జలజారిలోకందు చందానవొప్ప. మరిచూడజూడ నమ్మదమొనరించు. పవియునునారేండ్ల ప్రాయమొప్పార। బంగారుమొలనూలు పైగ్రాలవ్రేలు. చుంగులు మొలధట్టి జూపట్టుచుండ. పసిడికమ్మలుగాన బడదపారంబు. నొసలపైనొకచుంగు నూల్కొనగట్టి. చలువబట్టినయట్టి సన్నపుప్పటము, వల్లెవల్లెము గాగవలెవాటువైచి. పాదనఖప్రభల్బర్వినచోట

మెలఁదినియరన్నై మెఱుఁగులనీన. క్రొత్తవై ప్రభలుచెక్కులు బిక్క
టిల్ల. ముత్యాలపోగులు ముఱువ్రునటింప, కుందళంబునజాయ గొనబుదీ
పించు. నందితాయుతంబు రజితముదెసపంగ. బిరుదుబొమ్మలకాలి పెం
డెంబుకింద సరిపెనాగజ్జలు సరసించనులియు. శిఖజుట్టుకొన్నట్టి చిన్నిపూ
దండ యొకవేల్ప్రంబెట్టిన యొనపరిబొట్టు. చుక్కలరాజును చుక్కల
కాంతి. పెక్కువముత్యాల పేరురంబునను. వేళ్ళయుంగరములు వి
న్నాణములను. కాళ్ళమించిన సోయగంబులమెరయ. మధుకేశ్వరుని
ముఖమంటపంబునకు నధికమోదంబున నల్లనప్రభువు. విటవేషధారి
యై విచ్చేసెనతని. తటుకునజూచి యందరు చోద్యమంద. నారీతివచ్చి
యాయల్లమప్రభువు. బారిమిద్దెలయూరు పలకంబునందు. నంధించిన
ప్రతాళములు. బంధురగతులదప్పక యుండుకృతులు. గూడంగగుడి
చాత గొట్టుచుముద్ద కూడదాపటికంటకూడిప్రాత్రించి. పరిపాటిగా
దిమ్మపైరాతబాడిచీకరవేగమున వాద్యకౌసల్యమెసగ, నందికేశ్వరు
నట్ల నాల్గువండలును. బొందికగా బ్రిమోదమున వినుపించ. నిన్నివి
ద్యల వారుయూరనూరాయున్న, తిన్నగావినింపించితివి సుముంబోటు, వె
న్నెకున్నారు మేమేమిబ్రాంతి మున్నిప్రుత్యులమో మిముగం
టి. మనికొనియాడంగ నంతటనూయు. విశ్వవస్తానంబు వెడలిమ
యూరి, ఘనగర్జితమువిన్న కరణిబాంగుమచు, తనవయస్యలజూచి తే
రలాక్షులార, మనమెన్నడేని యీమాడ్కివాద్యంబు। వినియెరుంగు
దుమె యీవిద్యాధికునంచు ఘనుడుగాబోలుమీరుగనిరండటన్న, గని
వచ్చియతని శృంగారంబు వయసు, గొసియాడి చెప్పిరి కోమలితోడ
వినికిలి మదిదూలి వీక్షింవగోరి. చనుదెంచియాతని సౌకుమార్యంబు
గనుగొనివార్షించి కమలాయతాక్షి, పచ్చవిల్తుని. మారుబర పెదు
రూపు. నిచ్చలంబైన వెన్నెలగాయుచూపు। విద్యయువిపయంబువీక్షిం

దిమనసు. గద్దెగా జేసి యాకరదలానికిని। చెలులప్పుడాయింతిచిత్తంబెరిం
గి. పలికిరాతనితోడ భవ్యసంచార! యేదేశముననుండు యేదిసీనామ
మేదేశమునకిప్పుడేగుచున్నాడ. వనితన్నునడిగిన యల్లమప్రభువు. త
నదువృత్తాంతమంతయు జెప్పె తెలియ. నక దేశమనిగురి యున్న దేమా
కు. సకలదేశంబులు సంచరింపుచును పరదేశులకువిద్య బగినికొని
మినిని. అరుదయినబిరుదు భయచింతలేక, రాలగట్టుక చనగాబట్టిన
ట్టి। కూళులనౌకలాంగ గొనికన్నడమున. నల్లమయనునన్ను నల్లమ
యందురు. యల్లలోకముల వారేణితులారా. యక్కడనుఖగోష్ఠి యే
పారుచుండు। నక్కడయుండుదు నదిలేకయున్న. నహోటనుండక. న
డుగుచునుందు-మాచర్యలిట్లన మగువలిట్లనిరి-యీయింతి మాకెల్లయే
లికసాని-మాయ యీనతిపేరు మమకారపుత్రి-విద్యలకొతగల్లు వసర
ణంబిల్లు-దిద్దుపడ్డది శుద్ధదేశిమార్గముల-మెలతనృత్యముజూచి మీబోటి
ఘనులు-దలలూచి యిదియరదా రంభయంద్రు-భరతశాస్త్రంబుల పా
ఠంబుపీణె-పరిపరివిధముల బఠింపనేర్చు-కావ్యనాటకములు ఘట్టిగావ
చ్చు-భవ్యకావ్యములట్టుభావముల చెప్పు-బహుశాస్త్రముల యభిప్రాయం
బులెరుగు-సమాజమీయింతికి సకలవిద్యలును-నాలికకొదువ వాణినటియిం
పుచుండు-బాలిక యెయ్యెను ప్రౌఢయన్నిటను-ధనము తృణంబుగా
దలచు గుణంబు ధనముగాదలచు సీతరలాక్షి గొల్చి-నిలిచితివేని
మానికముగా వానిని-నెలకొన్నయట్లయన్నిక-కెక్కు-
దీవు-వలశిన క్షేతంబు వారకంబులును-కొలది మీరగనిచ్చి
గూడుచునుండు-నరపతిగనువించి నాటకశాల-తరుణుల కెల్ల దిద్దగకర్త్రశే
యు-పోయివచ్చెదనన్న బుద్ధులుమాను-మాయచేరువమున్న మహితసౌ
ఖ్యములు-కలవన్న నల్లమకాదవునక-నెలమినూరకయున్న యింగితం
బెరిగి-యడవంబుభోగినియను వేమపై డి-కుదుకతో విడియంబు గొబ్బువ

మాయ—చేతనిప్పించిరి నాశిద్ధవేశునకు-నీతనియయ్యా కొలందియున్నట్లు-అ
టుమీదతలుకునే హారునకు మ్రొక్కి—పటువేగమునవచ్చి పార్థివమౌళి
నల్లమనునిచి యీయనమహామహిమ—నెల్లవిద్యలకును ఈశ్వరుండనియు
చెప్పిన వినపరీక్షించి కట్లంబు—లిప్పించి నృపాలయు నృత్యశాలకును—దీక్ష
రిగాజేసి దివ్యనివాస—మేర్పడ విడిదిగా నిప్పించిపనిచె—మాయయు నా
త్మీయమందిరంబునకు—తోయజవదనలతో గూడివచ్చి—కొలువుకూటము
లోని కొత్తముత్యాల—చలువైనగద్దియ ఘంటవచ్చి—కూర్చుండిమది
లోని కోరిక వెచ్చనూర్చుచు నలయుచు నోచెలువారా—హారుకంటిమంటి
మెనంటిని నాటి—మరుడుగాబోలు యీమద్దెలకాడు—కాకున్న నింతచ
క్కదనంబు మర్త్యలోకంబునందు గల్గునెయెవ్వరికిని—యడుగులయంద
బుయూచిరుదొడలు—నొడికంబు మారులయొయ్యారినతము—వెన్నువిన్నా
ణంబు వెడదయురంబు—యున్నతభుజములు యురపైనమెడయు—నిడువా
లుగన్నులు నిద్దంపునొసలు—అలుకలతీరు నేమని చెప్పవచ్చు—నని పేర్మి
తోగొనియాడి వెండియును—మనసులోపలకూర్మి మరులుకొల్పంగ—షు
జ్జనంబూల్లక—గువభోజనము—నుజ్జగించి తలోదరి యుక్కటియు—చింతిం
చి చెక్కటచెయిజేర్చుకొనుచు—నంతగన్నులనీరు నందందగ్రమ్మ—కొన
గోళ్ళబోమీటు కుతలంబువార్రియు—తనలోనభ్రమచెందు తమాతమ
నొందు—చెలిబంపమంకించు సిగ్గుదలంచు సిగ్గుదలంచు—నిలువంగలేక
యొంటునపోవదలచు—మరుడుమర్మము లేయ మాయయీరీతి—విరహాతా
పంబున వేగింపుచుండి—యుండంగలేక నయోపాయమతుల—మండితమ
తుల నాత్మసమానసఖుల—చందనగంధుల సౌందర్యవతుల—కొందరిబిలు
పించికొనియు నిట్లనియె—అల్లమ మంచివిద్యాధికుండతని—నల్లెడవిడిదిగా
నిచ్చిరోయనుచు—తడిగినమాత్రవయస్యలల్లముని—యెడియాన చిక్కటయు
రశియుట్లనిరి—కప్పిమాటాడక గలయర్థమెల్ల—చెప్పిన నీకోర్కె సేకూర్ప

గలము-మదినందియముహూని మాటాడుమన్న-మదిలోననిట్లనిమాయ
తలంచె-కన్నియచిన్నది గద్దరికార్య-మెన్నకచెప్పె నిదెంతటిదనుచు-
మొదలినేరము రాజుముద్దులపట్టి-కిది యోజగాదని యిందరుబలుక-విను
టయు రెండవవెర్రితనంబు-త[illegible]గుచు సరిపోని తలుపులవారి గలయ
గోరిననేల గలుగునువెఱ్ఱి-తలకెక్కగాకని తన్నాడికొనగ-వినుచున్కి-
మూడవవెఱితనంబు-జెనగొని తనలోన బెగడుచుండగను-తనలోనదా
ను చింతాక్రాంతయగుచు చనశినమదిమూర్తి చెప్పకయుండె-యున్న
భావముజూచి నువిదలొండొరులు-కన్నులగీటుక కడకునేతెంచి-నసమె
రుంగమటంచు మరుగుబెట్టెడిని-తనయాటపాటలు తనదుమాటలును-
తపవిచారంబులు తనపిన్నదనము-తనమనోయత్నంబు తనకూర్మిజాడ-
చెప్పకచెప్పెడి చెప్పనేమిటికి-కప్పిపుచ్చిననదిగానరాకున్నె-యనునకల
యనుభావమయాడిన నకల-యనునట్లు యౌవన యుభయవాదులును-మ
థుమానికెఱగింప మాయావధూటి-విధమెల్ల నేబోయి వినివత్తుననుచు-
నొక్కతెయును మాయనొద్దికినరిగి-పెక్కువిధంబుల భేదించునపుడు-
తలయెత్తి తనమోము తప్పకచూచి-వలపంతయంతయు వాక్రువ్వదల
చు-తలచినంతనె శిగ్గుతార్కొననిలుచు-నిలుకడచెలియుంప నివ్వెరగం
దు-తలయూచి పలుమారుదైవంబుదూరు పులకులికిపడు గాసుగున్నూరను
చు-శిగ్గుయుగ్గగజేసిచెప్పనూహించు-తగ్గుత్రికైసనెంతయు నూరకుండు
పాడెమచెలులతో పాపదుచిలుక|జూడదు నెమ్మినబొమ్మలబెట్టి|దాడ
దుమాట లాహారంబునొల్ల|దేడకర్మముగల్గె నీయింతికనుచు|మధు
మాని మాయతోమరొక్కకిత్రిత్తి|వెదనేలకుందెదవే యిందువదన|అప్ర
తంబుపోనచేనాకలిమాను|క్రియమెఱుంగక కృషిగావించబోవు|మఱిహి
నుగతినేల మద్దెలల్లముని|కతమున నిత్యసౌఖ్యముగనరాదె|యనిమాయ
మదిలోనియర్థంబుచెప్ప|పనిలేచిహర్షించి విస్మయంబంది|తన్నుముట్టించ

కదాచక చెప్పి। మెన్నిలాగులనైన యీప్రయోజనము। సమకూర్పకున్న
దోసము వచ్చునీకు। రమణీయ వాచాధురంధర నీవు। మధుమాని యల్లమ
మందిరానకును। నధికరయంబున నరిగి యాతనికి। నమ్మతిగా జెప్పి నయ్యాన
నిటకు। తెమ్మన్న నట్లనె తెత్తునటంచు। నీమామెనొద్దనె యుందురునుండు
డెవిమ్మనను నమ్మి యేగుచుం దాన। వనికళానకలశకప్పన జేసి। చనియెనల్ల
మయుండు సదనంబునకును। కమ్మపువ్వులబంతి కానకగొనుచు। మెమ్మె
లతుకరాగయందుఃజోయెళవు। పకపక తోర్రివజూపగవత్తునన్న। మదిరా
క్షి బల్కె నెమ్మది ప్రమోదమున। ప్రోసనుశువమాని పదపదనీకు। శిరమై
న మేలుస్వద్ది తెచ్చితిననుచు। నాతని బడిలోనికరిగి పూబంతి। చేతికిఅందిచ్చి
చేతులు మోడ్చి। యీవిడిదిల్లునీకేల మామాయ। నీవలలనుజిక్కె నిన్నెత
లంచు। నీసుద్దు లేయంచు నిన్ను నుతించు। నీసొమ్ము దానాయ నను బాయ
లేదు। మామీద నను తకె మరచెనే ప్రొద్దు। నీమీది దేజాలి నీపాద మూన
యేలికసాని మాకీ మాయమాయ। కేలికకైపై మమ్మునిందరి నేల। మచ్చి
కతో మాయ మందిరంబునను। విచ్చలవిడినుండ విచ్చేయ మనిన। అల్లమ
మధుమానికినియు నిట్లనియె। చెల్లునేయిటువంటి చెల్మి రెయునర్ప। పరదేశుల
ము మేము వరికింపమీరు। దొరలు రాజునకు ముద్దుకుమార్తె మాయ। వె
లదులు మీరేమొ విటివేషధరుః। మిలమీకు మీయింట నెట్లుండవచ్చు
కొలిచినవారికి తూము వెనగర। నెకొని మూరమందై యుండి శేవ। శేయుట
గాక నీచిరునవ్వులక। నాయల్లమువటింప నాతికిట్లనియె। ఆడిమాపినగల్ల
యనితో చనీవెకూడిచూచుము మాయగుణములన్నియును। వుండివుండి
మెంగెడువిధమోహంబు। పండియిప్పుడె పొల్లవడిపోదటంచు। మంచిమా
టలుగాను మధుమానిబలుక। సంచితలీల యిట్లనియెఅల్లమయ। నీమాట
లన్నియు నేవింటి గాన। నామదిలోపలి నమ్మిక వినుము। యేలినవారలయెడ
శేవకులకు మేలానపడి మేలుమొయిక నుకంటె। చాలదవ్వులనుండి నమ

యుం జెంగి। కాలోచితంబులు కడుఫుటలెన్న। యనవిని యల్లమ యామా
టలెల్ల। వినవోయి మామాయవేడుకలెల్ల। నినుకర్త చేసుక నిత్యసౌఖ్య
ముల। ననుభవించెదనని యాశించియుండ। శిరికిమోకాలొగ్గి శితకని
యట్లు। విరసాలుబలుకక విచ్చేయుమసిన। శివకులనిమమ్ము జేపట్టిమాయ
తోవిధంబునైన హెచ్చుగానడవ। దలచినంతనె మాకుదలక్రిందుగాగ
మెలగవచ్చునె మెరమీరిసారెకు। తిలపెట్టకీమాట తగదుమాకంచు
విలసితప్రౌఢిని దిద్రిదిగుచును। గాయకంబులు బల్కగా మధుమాని।
యాయల్లమకును నిట్లనియె వెండియును। చాలింపరాదె యీనటివటి
మాట। తేలపల్కెదవు మేమెరిగినదియె। మాయకునీకు సంబంధంబుగల
దు। చాయజేసుకయాల జాలిపెట్టెదవు। సురనరోరగులకు జొక్కనిమా
య। కరమర్దినను తానెగావలెనంచు। పరితాపమొందంగ బగహరించినను
ధరనాడుకొలనీకు దగులబాయనుచు। విడువక జడిబెట్ట విగిశినల్లమయు। నో
డబడలాగున నొకమాటబలికె। మేమాడగలమాటమిమ్మునాడితిమి। మీ
మాయమన సెల్ల మీ రెరుంగుదురు। మామీఁద నేరముల్ మరిపెట్టరాదు
దేమియు మేమనమిటమీఁకవనిన। నంతసంబంది యానతియనిట్లనియె।
యింత సేపును నేటికేచితిమమ్ము। యింతియు మామాయ కెరుగించిబుద్ధి।
మంతుని సేయింతు మరువక యుండు। భానసీ వెటువంటి భాగ్యవంతుడవో
యేవస్యవిద్య నీ వెరిగివున్నావొ। యేముహూర్తమున నీయిల్లు వెళ్ళితివో।
యేమంచిశకునాన యిటువచ్చినావొ। భువనమోహనమాయ పూటలోవ
లెనె। వశగావించితివివినోదమున। అనిమోడబరచి మాయంగనకడకు। చ
నుదెంచి మధుమాని నరగనిక్కడను। మాయవఘాటికిని మననురంజిల్ల।
కాయముపొంగుచు కళలుదెరంగ। యగమకన్ను భుజంబు యడమచా
న్నుకొక్క। తోడయునునఖరంబు తొటతొటనదర। నానటుయుంబునసరుదెం
చి ముఖ। వికాసంబుతోడ పుంసలకంఠకంఠి। చెలికత్తె మధుమాని చెప్ప

గాఁకాని।నలువున నాలింగనము జేసి పండఁ గాయయొ పోయినకార్యం
బటంచు।నాయల్లమప్రభువాడిన విధము।పాయక తా నొడబరచినలాగు
నాయర్థమనుకూలమైనచందంబు।మాయకుజెప్పంగ మదిమెచ్చియిచ్చె।
వెయినూట.పదహారు .వెలదులందరును।పొగడిరి మధుమానిబుద్ధియుమ
గల। మగువలనొడగూర్చ మతవి శేషంబు।చాలింపుడికనీప్రసంగంబు
చూడ। చాలనివారు భుజానికెరుగింప।మనకందరకును ప్రమాదంబును
వచ్చు।నని సకలయణంచె నాప్రసంగంబు।నాటిమర్నాడు క్రొన్ననవిల్తు
దీప।బోటియల్లమ బిల్వబుత్తెంచుటయును।యేకాంతగృహమున కెవ్వ
రికెరుగ।రాకయుండగ నర్ధరాత్రంబునందు।వల్లమదెచ్చి శయ్యాప్తలను
నిచి। యల్లనతనమాయ నచటికిదెచ్చి।చెలులు శేవలపేరు జెప్పుచుచనిరి
తలపుచెరుచుకొనుచు తదనంతరమున।మదనభూతముసోకి మాయఅల్ల
మను।కదశపై కొనపొంద రాజీవనతడు।నీలమేఘంబులోని మెరుంగుభా
తి।పోలింప నెండమావుల విధంబునను।నాలోకనంబు శాయంగనేకొని।
యాలింగనముశాయ గానగపడడు।ఆకాశము విధాననలరుచేకాని।యే
కమై రతికేళి నెనశియుండండు।బత్తితోనధరంబు బట్టిపీర్చినను।రిత్తనో
రేచప్పరించినట్లుండు।కరముకరంబున గదియింపబయలు, • పరికించిపట్టి
న భాతియైయుండు।నురమున చన్మొనలొత్తినబయలు।పరిరంభణశేయు
పగిదియైయుండు।నీరీతిమాయదానెంత జేశినను।మారుక్రియలు నల్లమకు
లేకయుండె। యిదినాలుగవగతి యిందునల్లమను।మదిరాయతేక్షణ మా
యవీక్షించి।మరునిబాణములచే మల్లదిగొనుచు।నూరటలేకునికి యొనర
జెప్పితిని।యిదివిన్నవ్రాశిన యీప్సితార్థములు। నదమలమతులకు నమ
కూర్చుప్రభువు.

ప్రథమాస్వాసము నాల్గవగతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

అయిదవగతి.

— ప్రభువులోగామికి వగచినగతి —

శ్రీసిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి।భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। మాయకులోఁగాక మమతలబ్బడక।కాయజునకుబొమ్మ గట్టినవారు। ముక్తిగామనుగోరు మోహావర్జితులు।భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల। బయలురూపైనట్టి పరమపురుషుండు।క్రియలకు జిక్కనేకించగ్నురీతి। యల్లలోకంబులు నెలయించుమాయ। అల్లమచేజిక్క అలమరుగుచుం డె।పంచేంద్రియంబుల పసజడకున్న।మంచువిధంబున మాయనామాయ అతివీరుతోకల హాయిబెట్టుకున్న।అతగునురీతిను దాశీనసైతి।గాని చేతికి జెయ్యిగాలికిగాలు।తేనెమోహికి మోవిదేహంబుదేహ।మునకునరిగాక మొగియించుకొనుచు।ననుభవింపగ లేదయ్యోనాకక్క టాయంచుమో ము వాడగనుస్మరనుచు। మాయమొక్కించుక మాఁగన్నుబెట్టి। నా లోనకలఁగనియా రేపకాడ।అళిజనములకునిట్లని కలఁజెప్పె। చూడమూపై యున్న సొగయుచు దన్నుగూడబోయిన మేనుగురుతుగాకున్న।మలసు కు సరిపోక మరుగుచున్నంత।ననుకూడులాగున నాకానపడెడు।బాగున కలగంటి పద్మాక్షులార। యీగతియల్లమ యలయించెదొరగె।న డివిని చెలికత్తెలామాయకనిరి। యదిరించి పైకొన్న యాకలమంచి।

విధమనుచునాశల విరిచిరిచెలులు। ఆయిందుముఖి యామాటవినిశచ్చగు
వు।వందిని విసవమ్మకలనీకు విరిచిచెప్పెదను।ఘనునినల్లమలోనుగా జేసు
కొనగ।మనబోటులకునగమ్యమువినోదముగ।తనుదానుకూడిన తాన్గిటి
లోని। వనజపత్రిమురికి వర్తింపుచుండు।ననికలవిరిచి నిన్నతడానపడుట
గదియగోరుటయు నిక్కలయనుగాక। మదిరాక్షి నమ్మమామాటనీ
మదిని।నావినిమాయ యీనాటకుమాయ।యేవిధంబనియును యెరుగం
గరాదు।చిక్కినట్టేయుండు చిక్కులబెట్టు।దక్కినట్టే యుండుదక్కదెవ్వ
గికి।మోహియుగాడు నిర్మోహియుగాడు।దేహియుగాడు, నిర్దేహియు
గాడు।సురతసౌఖ్యంబుల జొక్కకసతుల।మగులుకొల్వగవచ్చి మహిజ
రియించు। నరులకునిటువంటి నటనలుగలవె। పురహారుతో శిద్ధపురుషు
డోయంచు।తలపోయుచుండంగ తత్సమయమునను। మలయుమన్మథ
మాయమాయ బేరిరేప।గందుచుగుందుచు గరగుచుండ। నందవచే
ష్టతన్నాత యెరింగి।శడురేయికడవచ్చి నందనుజూచి।పడుచయిట్లేటికి బ
నుపుచున్నావు। మీతండ్రిమమకార మేదినీవిభుడు। ఖ్యాతుడాతండట్టి
యపకీర్తికోర్చు। నావెర్రిపడుచచ యెన్నటికెరుంగుదువు। నావంటివా
రితో నాకెంతసిగ్గు।గప్పివుచ్చగరాదు గలమాటమీద।దెప్పచునరి
వారు దేలిపట్టుదురు।నీవేమిసేతువు నీచెలువింత। గావించిరనివారి గ
నరుచుజూచి।యిటువంటిపనికి పిరాచిచ్చగించుకొని। విటవిటసంధాన వి
ద్యలమెరశి।కుంటెనత్తైలె కూళురునింత।దరిటచేశితిరి భూధవుడెరిం
గినను, మొగమోడివిడుచు నాయుక్కులుచెవులు। తెగనాజ్ఞపెట్టి రాతె
లియకగాక।సకలంబునెరుగుదు సకలనీవిట్లు।యుగళ్భ్యముగనింకుకిచ్చ
గించితిమి। సావినిసకల యన్నాతికిట్లనియె।దేవినీవన్న యదేమాటనిక్క
మా మమ్మగోపించ నన్నిజెప్పెదము।మానేరమియుగాదు మాయనేర

మియు। నన రాదుమధుకేను నర్పింపబోయి। కనియొనల్లమాయగన్న
దిమొదలు। మదులెత్తినట్లు యామలికంబుతోడ। మరుని బాణంబులు
మర్మముల్ నాట। వెతబడుచుండంగ వెరళియేమానా। నతికిగోప్యాను
సంధి జేశితిమి। శాయక యుండిన చెప్పెటిడేమి। మాయమొగమునసీవు
మరిజూడలేవు। నావిని భయమొంది నాళుకలార। యేవిధంబునమాయ
నేడేర్చికొనుదు। ధరపశుమృగఖగోదరములబడక। నరజన్మమబ్బుటెంతయు
నుభాగ్యంబు। మరిమీాదరారు కుమార్తెయునైన। నెరవైనపుణ్యంబు
నిలుచుటగాదె। తగినభోగంబులు తగగల్గెనేని। జగతిలోనదియె పోజన్మ
ఫలంబు। గాపునమీరునా గారాపుపట్టి। చేవిడువక రతిజెందింపుడనిన।
ముకుళితహస్తయై మోహిసితోడ। సకలయిట్లనియెమానసఖ మాయకు
ను। కావలిగట్టిల కార్యంబులేల। నావినిమోహిని నవ్వుచుబలికె। భూ
పతికీవార్త బుట్టకయుండ। మాపులెకూర్చుదు మాయనల్లమును। అనిచెలు
లకుమాయ లప్పనజేసి। తననగరికిపోయితన్వియత్తరిని। మాతయొక్కతె
విన్నపూత్రిమెకాదు। భూతలపతిదక్క భూజనులెల్ల యెరుగుటమె
రిగియు యరుగనియట్లు। వెరువకతనతోడ విహరింపుచుండ। నారిపేరము
కాని యల్లమరనదు। కోరికెకొనసాగగూడకయుండ। దేమిశేయుదునిం
దుకెయ్యేదియరథి। కాముడెంతటి పాపకర్ముడోయనుచు। చెలులునుమా
యయుజిడిముడిపడగ। లలితవాక్ప్రౌఢి నల్లనువినియె। యిద్ధియేమిగుజగుజ
లేకాంతములును। ఏదితంబుగానాకు వినపింపుడనిన। ముదితనీసుద్దులు
మోహినిరాత్రి। పదివేలువిధముల బాలకిమూరి। మమ్ముల లజ్జలుబుచ్చి మా
యముందరెనె। దిమ్మరిగాజేసితిరి సుతననియె। నవివిని యల్లమమెంత
యునాయె। ననునేవిధంబున నప్పకొనెదరు। మాయకురాచచేమాటరా
కుండ। నేయుపాయంబులనిముదుకుండెదరో। సకలంబుదెలుపుడా సఖులార

యనినఁ। సకలంబు నెరిగినసఖియయిట్లనియె। అన్నదమ్ములకైన వాండ్లకునైన
కన్నబిడ్డలకైన నకడవారికైన। నీతివిడువగరాదున్నపతులయెడల। భూతలవ
తిదభువినెల్లఁ జెరిగి। గావుననీయింటగాపురమున్న। నేవిధమైన జెరుగరాకుం
డంచు। వెలఁవడివిడుదులో విచ్చేశియుండు। బిలువబంపిన వేళబిగియకవచ్చి।
మాయగూడుకయున్న మరిమీదపనులు। ఛాయకువద్దునిశ్చయమిదియనిన
అల్లమవినియు నిట్లనియెనో సకల। కల్లగాదిది యిచ్ఛకంబునుగాదు। వేయు
నునేటికి వివరించివినుము। మాయబాసినమాత్రి మాటాడలేను। చెయ్యి
గాగాడకు చెప్పులనవినను । యేయర్థమునకు వేదించుకయిచ్చ। కాయంబు
...కడలేని ప్రాణ। వాయువునడవదు వాక్ప్రవ్వలేను। కేవలాత్మండ
నై కమ్మరలేక। చావకచచ్చిన వరణియానాకు। అని శివకామతత్త్వా
ర్థముల్ బుట్టి। సలఘుడల్లమ బల్కనదిగానలేక। కాలోచితముగ సకలయి
ట్లులనియె యాలయల్లమ నీకుయిటువలెబలుక । పాయకుందురునాను
బంధంబుగలుగ। మాయయునీవును మరిగికూడెదరు। గానియందాక బో
గమువారిలోన। నేనిల్చిమద్దెల నీవువాయించు। మాయనిత్యంబును మధు
కేశుగొలువ। నీయొద్దకేతెంచి నెరినీవుజూచి। యాడుమన్నట్లెల్ల యాడు
చుండెడిని। వేడుకదళకొత్త విహరింపుడనిన। అల్లమయామాటలంగీకరిం
చి। అల్లనచనియె దేవాలయంబునకు। నెల్లకార్యంబులు నేమరిమాయ।
అల్లమనటబడి యట్లుండుమండె। యిదియునైదువగతి యిందునమాయ
యుదితవిలాసంబు లొనరజెప్పితిని। యిదివిన్నచదివిన యీప్సితార్థము
లు। సదమలమతులకు సమకూర్చుప్రభువు। యేకాత్మరాయత్త యేకాగ్రి
చిత్త। యేకీకృతాంగ లింగేంద్రియప్రాణ। యేకోత్తరశతన వేదితాచార
యోగరుద్రాద్వితీయతరదూర। యేకలింగయిక్య నిష్టేష్టద్విష్ట। యే
కాంతవాస సమీహితస్వాంత। శ్రీమద్గుడాత్సంగ చిన్మయీపాంగ॥రా

మలింగయమనోరాజీవ భృంగ। శ్రీద్ధానిబద్ధ శివ్యజనానుషంగ। శిద్ధవీరేశ్వరలశ్రీ గురులింగ। యిదిపాలకురికి-సోమేశ ప్రసాద-విదితాష్ట భాషాకవిత్వప్రవీణ-సోమయదేవాఖ్య సుకవీంద్రముఖ్య-ధీమహితాత్మ విధేయమైనాఖ్య-ప్రణుతమై భాశిల్లుప్రభువు లింగలీల-ననుపమంబుగ ప్రథమాశ్వాసమయ్యె.

ప్రథమాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

ద్వితీయాశ్వాసము 6 వ గతి.

— * విమలమాయవద్దికివచ్చి నగతి. * —

శ్రీశిద్ధవీరదేశికచక్రవర్తి । భామరపదపద్మ భజనాభిరతులు। నతమలజ్ఞానులుశ్యాశ్వేతశంభు।పదసాదకమహాను భావసంగతులు।ముక్తికాంక్షులు భవమోహావర్జితులు।భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల-హిమశైలసతతనయిష్టవయస్య।విమలజారబిలిచి విపులకుబోయి।అల్లమగోనివర్తనపోయిమాయ । అల్లమమాయలకగబడబోలు । వెరపించబోయి తావెరచినట్లయ్యె । మరచియున్నది మనమాటలన్నియును । భావలయమునకు బోయిబోధించి।నీవెంటబెట్టక నెరిరమ్మటన్న।సంగనజాతకునభివందనంబు।సన్నుతింపుచుజేసి చయ్యనవచ్చి।సమకారుభూపాలుమహానియ్యపురికి।విమల చక్కదనాన విర్రవీగుచును-కప్పారుకొప్పును కలికికన్నులును-జిప్పిల్లుమృతంబు చెలువమోవియును ! మెత్తని చేతులు మెరపైనమేను।గుత్తంబుగుబ్బలు క్రొమ్మరారునా-రునడియాడునడుమును నతిసుచక్రములు - పసమించుపిరుదును ప్రిస్నవితొడలు - చిగురుటాకులబోలు చిన్నిపాదములు-నిగనిగద్యుతులనెనెదు నఖంబులను-కనుగొని జనులెల్లకౌతుకమంద-వనితమన్మథుబాకి-వచ్చినరతియు-కలికి - నిలుకడగన్న కారిమెరుంగో - పౌలతభూమిజరించుపూర్ణెందుమునుచిరియో- మె

లతమైమాటాడు మీనుకెక్కెంబు-చలువయాకృతినున్న శృంగారరస
మొ-అనివినుతించంగనరుదెంచిమాయ - ఘనమందిరంబునకు గాంచి
మాయయును-వినుతోపచారంబు విధులాచరించి - వినయపూర్వకము
గా విమలకిట్లనియె - నెందుండివచ్చితివివేవినీనామ - మ్మెదునకరుగుచు
నిటవచ్చినావో-నిన్నుజూచినమది నెయ్యంపుదొంపు-చున్నదిచెలికత్తె
నొగిజూచినట్లు - అనవినివిమలయిట్లనియెనోమాయ - ఘనుడల్లముదుని
రాకారశంకరుడు - దినమునుమధుకేశు దేవునియెదుట - అనుపమలీల
వాద్యమువినుపింప - గావినబోయిన కార్యంబుమరచి - నావద్దికిసిరాక
నటియింపుచున్న - దీవచటికిబోయి యింతయుదెలిపి - నావద్దికిప్పుడా
నాతిదెమ్మనుచు-అంచికెబనుపంగ అరుగుదెంచితిని-బింబోష్ఠివిమలనాపే
రనియెరుగు-మనవినివెరగంది యామాయవిమల-కనుగొనివారు వాణి
గౌరిదై వష్ణ-యనుమానిశినినన్నతలంచు-నేనల్లమకుజిక్కి నిలచినలాగు
తానెట్లుదెలిచినంతయు జెప్పుమనిన - అనలినాక్షిమాయకునిట్టులనియె-
భవమాయ బర్వినపాపంబు కతన-అవివేకినైపూర్వ మరయలేనైతి
నజహరిందాద్రిదుఃఖ నవతారమొంది - గజిబిజియైతమ్ముగానంగలేరు-
శ్రీవెరుంగక యుక్కిచిత్రిమేయనుచు-వ్రాలి క్ర్పవనిట్లువాకుచ్చివి
మల - హారుడాదికొల్యూలో నల్లమబాగడ-గిరిజయేటికి వింతగిర్రింప
దతని-గుట్టునామాయచేగూలబెట్టించి-వట్టితెప్పించెధ ప్రతినాకిదియు
అసిపంతమాడిన విన్నంపినసుద్ది - మననునదలపోయు మాయాన్నమాత్రి
జాతిస్మరత్వంబు సమకూడిమాయ-ప్రీతితో గొనియాడి పెక్కులాగుల
ను-విమలవుగావున విమలనీసంగ-మమునజ్ఞానతిమంబునబాసె-కళలు
నుప్పొంగ వ్యాత్మమలంబునేడు-చలనంబుమాని నిచ్చలమయ్యెమనికి
అంతరంగము చిరతలంచ్నియుదీరె-భ్రాంతులన్నియు బాసెబాయకయు

న్న । సజ్జనసంగతినంభవించుటయు । మజ్జననివిగాక మగువనాకు। అనికొనియాడి యీయుల్లమవిధము।విన వేడుకయ్యెడు వినిపింపుమనిన। విమలయుల్లమువూర్వ వృత్తాంతమెల్ల।క్రమముదప్పక యుండగా జెప్ప దొణగె।బసవన్నమరియును।బల్లిగావియనునునవురంబున రెంకుభవనిభామిని ।ఘనకుచంబులభాతిగనువట్టునందు।ననుపభోగభాగ్యావహంబగుచుబల్లి గావని యనుపట్టణంబునను।నెల్లసంపగలకునెల్లనై యుండు।రతులితపరశివ ధ్యానావధాను। లశివనుజానాఖ్యమునమతి కెక్కు।పతినిరహంకారభవ్యనా మమున। వితతశైవాచారవిమలభావమున।దనరుడంపతులకు తనయుం డు లేమి । మనమున నిట్లు పొరుగుచునుండి।మానంబుచాలనిమగువయును చిత్సదానంబుశాయనిధనిపతిత్వంబు । జ్ఞానంబులేని పూజావిధానంబు। ధ్యానంబులేనట్టి తపమునుసుతుడు।లేనిమానవుల్ లెక్కకునరియె।కా వవత్పుత్రుండు గావలెమనకు।గతిలేదుపుత్రుండు గావలెమనకు।గతిలే దుపుత్రుండు గలుగవిన్నను చు-శృతిజెప్పననుచు నానుజ్ఞానియునియె-మ తులును పతులును సొమ్ములిమ్ములును-నతములోయేటి కావఃడంగ మనకు- శివభక్తి యొక్కటి చిక్కనజాలు-నవియెల్లమదజాడనెక్కడ నుండు-వనివినియును నిరహంకారఘనుడు-తనశివయోగ విద్యాధురం ధరుత-నమపమజ్ఞాన విద్యాయోగభరితు-తనయునిగనుగొనక తామా మనుచు-నంతలోనిజపంబు నంత గాకుండ-యింతియుదానును యేకాం తమునకు-నరిగి పద్మాసనముందుగూర్చుండి-కరణచతుష్టయగడుల నుడి యించి-పాంచకభౌతిక శుద్ధివరతవహించి-పంచేంద్రియంబుల పనుపుల ణంచి-కరసంగత్వేష్ణ లింగమునందుదృష్టి-పురికొల్పినాటించి బుద్ధినం గ్రం చి-పాగ్రణమును పానుబంధించియాత్రి-కొగ్రణకుండలి మేలు కొల్పియుండుండి షట్చక్రపాశికావథమున గాలి-నిశ్చంచవితతి వేణినంగమంద-తలక్షుతో

కడియించి తగిలించుకోను —, వెలియునుననియెడు వివరంబుమరి —
పరిపూర్ణపరశివభావంబునమునకు — విరువుగా తెసుక యిట్లుండుచుండు —
క్షుధయును తృష్ణయు శోకమోహములు — వృథయును జరయును పలి ల్లన
యు — నిరీతిసుతాగోరి నింతియుబతియు — నాగాధ పరశివధ్యానతత్పరులై
గరపద్మనంగత ఘనలింగకళలు — గరిగటితవెలోనగనవచ్చెనవగ — ...
లతేజములకు వడంగడాని — యుఖదారక యుయిన శుద్ధతేజంబు — యూడం
పతులహ్లాదయాజ్ఞంబులందు — ప్రాముద్భవించిలో ఖరిపూర్ణమగుచు — నా
తేజమిరవుర యగ్రభాగమున — కేతెంచి నిలచినయిద్దరుజూచి — నా వంద
వార్థి నోలాడిరి సురల సూనవర్షంబులు బోరునగురిశె — అమరమండభు
లును నావేళ్ళమ్రోసె — ప్రమథులచిత్తముల్ ప్రమదంబునొందె — యెం
డినమ్రాకులు చిగురులుబాడమె — కుండనింపగచాలు గోవులు బిదకె — వే
టిదాయగ వేదవిప్రులకువచ్చె — శట్టిసహస్ర పత్రాప్త బాంధవుడో — హేమ
మెమిభ్రాంతనియామనో పెట్టి — మమృతంబుగొనివచ్చినట్టి చంద్రుండో —
వర్వాభత్తుండును నతికినిర్ఘుశిశియుర్వికి నేతెంచియున్న పావనుడో యని
కొనియాడంగ నంగనబాలుడనచక్క బెట్టుకోదలచియెత్తినను — తరణికో
టిప్రభాతతితోడగూడి కరచరణాదులు గలయట్లయుండి — యెత్తబోయిన
బయలెత్తినట్లె — హత్తి చేతికిజిక్కదదియేమియనిన — సతికిదంపతికెచ్చె చె
ర్పింపమనకు — నుతునిమాత్రింబని చూడకుమిత్రము — నాకారుడన రాదు నము
ని — రాకారుడనరాదు నాదిపురుషుండు — జాతుండనగ రాదు జాతుండుగా
డు — హేతుదృష్టాంతసమేతుడుగాడు — బాలుండనగరాదు బాలుండుగాను
నే యుసన్నీయు నింగియునీరు — గాలియు నీశని గదియంగలేవు — కాలాధి
కాలముల్ గావతేవితని — నన్నయంబు నవునదాన — ఘనగుణు

లైనభ్రమలును గొనఁ-కాంగ ... కార్యంబువాఁడు-కారణకార్య
భ్యాతుండు డాన-కరణంబు లన్నియు గం ... యుంమ-కరనింగుణంబుల
కదియ దెన్నడు-మాయ ... నివాడు మతకంబువాఁడు-మాయజిక్కుల
బెట్టు మర్మంబువాఁడు-చుట్టదిక్కులనివాఁడు పూటట్టువాడు-పట్టుబోయిన
బట్టుబయలగువాఁడు-పొగడ వేదములును శాస్త్రములకగపడువాఁడుగా
డజహరిందాద్రిఁ-సురలకసాధ్యుఁడు ... తపము-నిరతంబు నేయుముని
శ్రేష్ఠులకు-దగిలినయట్టిది ... గుండు-నగుణనిర్గుణ రూపసం
గతుండు ... తుడెవ్వనికి ... మహాకృత్యకృత్యంబులను జేయు
గోరిమే తెంచె-గురుగుహేశ్వరుడని ... చిరతరసుఖవాంఛ చే
... మగుమను గుమారవర్యుడగు పేరఁబెట్టంగ
దలపోసి ... నటనాదిరహితుఁడే మని పేరిడుముల
బిల్వవచ్చు-సంసారియునుగాఁడు వర్ణింపగాను-సంసారియునుగాఁడు శర
ణవత్సలుఁడు-మర్త్యుండుతాఁగాడు మహితవర్తనుఁడు-కాడు కాదనుటకు
కన్నడభాష-అల్లలయనుటకు అర్థంబుగాన-నల్లమప్రభురాయఁడని పేరుబె
ట్టి-నల్లారుశ్లోకము నాడుచునుండ-నల్లవారలు దమయిచ్చలమెచ్చ-గని
కొనియాడుచు గౌరవంబునను। పెనుపంగ బెరుగుచు పెద్దలయుద్దఁ। క్షణము
లోనను వేదశాస్త్రములఁ జదివె। క్షణములోన బురాణకావ్యములఁ జదువ
నన్నికశాస్త్రంబులింతియగాక। అన్నిశాస్త్రములు రావా మీఁ ఘనను ...।
చదివింపవచ్చిన శాస్త్రులనెల్ల। చదివించగాఁజూచి నతియునుబత్తియు। ...
... యుండ కొంటి ... బొట్టు బెట్టుము ... ।
ట్లనుగూడి పసువులు బెట్టు। ననదృశ లీలావిహారంబు మెరయ। క్షణములో
పాతాళపదనంబు దూరి। ఫణిరత్నములుదెచ్చి కన్నిదంబొడు। క్షణమాత్ర
ములోనన స్వర్గంబుఁ జొచ్చి। అణిమాది సంపదలన్నియుఁ దెచ్చు। బాలుఁడా

ఘుసేదు పుత్రోత్పాదితంబు। మూలకందముగాన ముల్లోకములకు। అని నీకు పారసకంబగు బాగడ।విని తల్లిదండ్రులు విల్లరదుకొనుము।బాపురా యల్లమ పరమపవిత్ర।బాపురాయల్లమ భావదైత్రి।అల్లమప్రభురా య ఆత్మతత్త్వసాధు।నల్లవోయల్లమ ననుగన్నతండ్రి।నాయయ్య నాజీ య్యా నా మనోనాథ।నాయన్న నాస్వామి నాలింగమూర్తి।అని పెక్కు భం గుల నభినుతి జేసి।జననియు జనకుండు సద్భక్తి మ్రొక్కి।అజ్ఞానతమము మె ల్ల నణగించిమీద।సుజ్ఞానమార్గంబు చూపరక్షింపు। నీవని భక్తితో విన్న వింపంగ।నాయల్లమప్రభు వనుకంపబొందెను।ఇష్టలింగముమీద దృష్టిని క్షించి।కష్టభవభ్రాంతికడకు బోనెత్తి। ప్రాణలింగమునందు భావంబుని లుప క్షోణిబ్రాణాయామ సుఖగుప్తి దెలిపి।భావలింగమునందు పరితృప్తి బొంద, కేవలోన్మనినిల్చి కీలెఱంగించి। వారలసుజ్ఞానవంతుల జేసి।ఆసూక్ష్మ చరియించ నంతటప్రభువు।అని గిరిజకు శంభుడానతీయ। వినునీకు జెప్పితి విన్నవిధంబు గిరిసుతబరుపాగ క్షితికిని విమల।యారుఢించి మాయకు నల్లమప్రభువు।ఘనమహాత్మ్యంబెల్ల గ్రమమున జెప్ప।ననియును జెప్పితి నార దగౌరి।యదిగన్న వ్రాసిన యీప్రతిఅర్థములు। నద్గురులసుతులకు సను కామ్యప్రదంబు.

సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

* ద్వితీయాశ్వాసము 7 వ గతి *

మాయకు చిక్కక ప్రభువు వెడలిన గతి

శ్రీ సిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతుఁడు।
మాయమోహంబెల్ల మాయని తెలిసి । శ్రీ యోగిరాజ్యంబు చేకొను
వాఁడు।ప్రభువు మాయకునులోఁబడక సుజ్ఞాన।విభవంబుతో ధాత్రి వెలసిన
విధము।వ్యక్తంబుగా నవచ్చును శంభు। భక్తులాలింపుఁడీ ప్రభులింగలీల
విమలయల్లమపూర్వ వృత్తాంతమెల్ల।క్రమముప్పగా జెప్పఁగా వినిమాయ।
అభినవపరమేశుఁడల్లమరాయ । డభిమతార్థములియ్య జాలునఁటనిన।మా
యాంగన కవిమల నిట్లనియె।కాయజమాయల కడతేరినట్టి।ఆమహా
మహుఁజిత్తమలరఁగొలిసిననుఁ।కామితార్థంబులు గాంచుటేమరిది। అన
విని మాయ మాయల్లమప్రభుని।గనును పాయము జెప్ప గాఁ గునసిన। హ
ర్షుపూజ చేసిన ఆఫలంబు సముద్ధారకుమహాత్ములతోడి సద్గోష్ఠి। కావున నీవు
సక్కరకంతు భక్తి। సేవించు మల్లమ చేకూరు నీకు।అనవిని మాయ నిట్లనియె
నో విమల । మొనసి జాతకు ధైనము విశేషము నీకు । నను వినంబును గొల్చి
నం దెసబంబు।గన నైతి నింక నాకతఁ గట్టుమనుడు । వేడ గాడిట్లాన నో
మాయ నీకు। తాజాలిపడ నేల తప్పనాడుమదే। యెట్లాడితిమాట యుందు

శేఖరుని। నెట్టుకొ గెలిచిన నిజభక్తులకును। లింగేటి జున్నుచే తనివిలనసొ
మ్ము। ముంగిటఁ బెన్నిధి ముంగొంగుపసిడి। కామధేనువు కల్పవృక్షం
బు। అ మ హా మ హు గె ల్వ న భి మ తా ర్థ ం ము
లీ మహిఁబడయుట కేమిచోద్యంబు। నే మానవులకైన నెసగునట్లు
య్యె। నోకమహాత్మ్యమువిను ముక్త్యలనయున। సకలసద్గుణాదార్య సద్గుణాన
ర్యు। జేరిభక్తి భజించి శివపూజ శాయ। నాగూధ ముప దేశమందని వారి।
భజనయుల్లకమ్మ గపతిగన్న భద్రి। గజములాగున బొంగగదగు మరియు।
అగమోక్తక్రియగా నఖిలవస్తువులు। బాగుగా శోధించి పాత్రిలనునిచి। రశ
నకు శబ్దంబు శ్రవణంబునకును। రసము చుపాపంబు ఘ్రాణంబునకును। దృ
ష్టు నకు మపోకు దేహంబునకును। ఘ్రిక్కున గంధంబు గదియించినట్లు। శ
డబడు పూజావిధానంబులందు। మృదుని ముఖంబుల మేరలు దెలియు। శివి
శేకములు శేయు నర్చనంబులును। భవుడొప్పకొనడని పలుకుశాస్త్రము
లు। పాత్రికృతిజనులచే బలిమి దెప్పించి। అకుంనలుములు హరుపూదవై
వ। అధములు వండిన అన్నపానములు। విధుహాళికర్పించు విశ్వాశలోను।
రాజనపూజలు రాజశేఖరుసు। రాజరాజనఖుంను రతిగైకొనుంను। గాన
ధర్మములన్న తెలియుచికొనుచు। జ్ఞానవాసనలన్న చౌకగానాడి। శ్రీగు
రునాథులను జెప్పినయట్టి। అగమక్రియమొల్ల అటుగట్టి పెట్టి। తనయిచ్ఛ
జేసెను తాముపూజ। మనసిజారికి నినదుర్ప్రణగాదు దెలియు। శైవశా
స్త్రాగమసంహితార్థములు। పోషిదువక చెప్పిబోధలు శేయు। భావజ్ఞవైకృపా
భరితులైతత్వ। కోవిదులైనట్టి గురులయనుజ్ఞ। గైకొనిభక్తి భజింగప్ర
యుక్తుడగుచు। యోగాగ్రిగిశ్రేష్ఠ ఈశ్వరుగోల్వ। ముక్తి కామకుభక్త
మోక్షంబుగల్గు। భుక్తి కామకులకు భోగంబుగల్గు। మానునిగొల్చియు
గా దెవారివిరించాదిసురలుగైకొనిరి భాసురవైభవములు। చేసులు కాష్ఠ

ను చెలువమై లక్షణశ్రీ-శోభితమైన అంగంబులోన జీవంబులేనట్టి శ్రీగు
రుకరుణ-గాంచుకొనలేని కష్టునిబ్రతుకు - నాలుగుచాళ్లను నొనరం
గదుమ్మీ! పాలుమాలక నలిదాయంగదోశి - చాలేరుపుర దివసము వచ్చి
నవుడు-యోలిపిత్త గపందు-నో వట్టిచీట! వానిపిత్తులు బల్ల నిష్ఫలంబులవు నే-
ఈలాగు గామదియెరుగంగనేరు-గురుకృపగని భూతి గుణముల బాశి
పారుభజంచి గాడె యభిమతార్థములు-కొమరకన్నులు లేని రేచుక్క-చే
త-నుండు దర్పణమట్లు నుపదేశహీను-శివపూజనంబులు చింతింపనీకు-శివ
పూజఫలమేమి సిద్ధింపదాయె-ఉపదేశవిధిశాలదోనీకు మంత్రి-జపమెరుం
గవో భక్తి చాలదోశ్రద్ధ-గలిగిశాయవో కాకకరకంఠుశాప-గలుగక
మానునే కామితార్థములు - అభినవోక్తుల విమలాఖ్యనిట్లిన-విభవ
గర్వంబున విసూపునుమాయె-యింతేశి ఒక్కలకే నోపననియె-నంతట
విమలయు నామాటవిడిచి-మాయ దుద్భవమాయె మగ్నమైయున్న-దే
యుపాయంబున వెడలింతుననుచు-యెచ్చలోనొకయుక్తి తోర్పడదలంచి
మచ్చికతోపనామాయకిట్లనియె-నీకునాకును మయిత్రినిన్న మొదట్నిది-
గాకుంటయెరుగుదు గదవక మాట-వాక్రుచ్చినడిగెగ వంచించి తేని-నీకు
పార్వతియానసీకన్నులాన - అనివమిలమును చేసి అడిగెనిట్లనుచు - పరికసీ
మైదీగవంటి నేముయిన-మెబసకశాస్త్రములు మర్మములునాటినట్లు-కను
పట్టుచున్న యుక్కుడిదిక్కుగొల్లె-ననవినిమాయనిట్లని మెనో విమల-తను
వుధరించిన దర్వాకుండనగ - వినుతికెక్కిన మహావిద్యాధికుండు - విపయు
నితో శ్రీమాయువి జ్ఞాపగనుడు-అల్లమయును పేర నమరిన వాడు-యెల్లవిద్య
లకును నెల్లయౌవాడు-వానిమాయలకిక్కువలరాజు చేత - మానమంత
యుడోలి మనములోజాలి-మాలికోల్వగజాలు మాలిధైర్యంబు-దూలి
ముందరవెనక దోచకమూల-కూలినచ్చెలులతో గూడకమరుని-వాల

మ్మలకువాలువగపోట్లబ॥- బడిబడిబండ్లై తెబాకీకియనినవ-వుడు రాజ
వశవనిన్నుడికించునట్టి-ఘనుడల్లమవిభుఁడు కానికాదారుడు-నినుభయల్
ధించెనితుల్యముక్తిందు- మద్దెలకాదని మరినుం
దవలను।విద్యావాదతడన్నివిద్యలునెఱుగు। స్ఫటజగన్నాథ నటకసూత్ర
ధారనకు।నెటువలెనున్ననేమి యన్నమాయ।యక్కడిమాయ నీవేమి
రుంగుదువు।ముక్కంటికిఁ దైన మునియల్లమయ్య।నెక్కలవాడు మద్ద
లయల్లనండు।పిక్కలకెల్లను తెలిశితెప్పించు।యతనికినతనికి యంతదూ
రంబు।ప్రతిపెట్టి నల్లమప్రభువునసిన। అనుచునిద్దరు దేవాలయంబునకు।
చని మధుకేశు నర్చనచేశి వెడలి।రంగమధ్యమునకు రాజనంబొప్ప।నంగ
నచనుదెంచి నల్లమకడకు।విద్యలవా ల్ల విస్మయిల్లంగ।మద్దెలవాయించె
మాయనాదిటప।ఆటయిక్కడ లోని ఆనఅక్కడగు।మాటయిక్కడలో
నిమమతఅక్కడను।కోపులిక్కడ లోనికూర్మయక్కడను। చూపులిక్క
డ లోనిసొక్కులక్కడను।భూమినందరిమాయ పొనగనాడంచు।ఆమా
యనాడించు అల్లమప్రభువు। స్ఫటికంబువద్ద దాసారవువ్వున్న స్ఫటికం
బు నెరప్రతిభాతినన్నట్లు।మాయదాయగ నల్లమయునట్లుండు।మాయబాశి
నను సిర్మలుడెప్పటట్లు।ఆకొనియాడుచును నల్లమబూరి।గనునన్నలని మా
య గని విమలయును।తప్పక యల్లమదన్నునుజూచి। చెప్పెనిద్దరుగూడి శే
యు కార్యంబు మద్దెలయటుపెట్టి మరచియున్నపడు।యిద్దరమును గాళ్ళ
కీగెనుదీతి।పట్టబోవగ జిక్క ప్రభువు గాదనియు పట్టినబయలైనప్రభు
వవునియు।కనునన్నలని చెప్పగాగనిమాయ।కనునన్నలని యట్లగాపం
తమనుచు।చూపులబురుషుల చొక్కశేయుదురు।చూపుల తీపులఁచూపి
యేప్రదురు।చూపులవలపుల జారబెట్టుదురు।చూపులవిరహాగ్ని బోలియే
వుదురు।చాపల్యయుతమైన జఘనులవార మూపులె ప్రావులు మడతు

లకెల్ల।నసిరసజ్ఞులు మెచ్చనాడుచునుండె।మనసుప్పరాశయ్యె నతి వలియిం
చె।తాళమానంబులు తడబడఁద్రొక్క।మేళసంఘట్టన మిగిలి మీఱియాడ
నా వేళవల్లమనంతయు నెరిగి।యీవట్టినటన నాకేటికియనుచు।మద్దెలయు
లరంగ మధ్యంబునందు।నుద్ధవిడిచి . నేలగోడమ్మై టు।యాడు వెడలిపోవ ను
క్కిరిమాయ।ధారుణిపై వ్రాలి ధైర్యంబుదలి।హాయను వల్లమ వక్క
టవిడిచి।పోయి తేనన్న నీఘనపరబొక్క।తలపీడముడువదా తొలగినపైట
చెలికత్తెలే చక్కజేర్తురుగాని।ఆవేళవిపుల జాయరంగనే తెంచి। నీవేళ
యీలీల నిర్బంధమొందఁ।అల్లమబోయిన యేతొవబట్టి। యెల్లవయస్య
లుయేమనునీవు।తగిలినూదిపిరింది దారంబులేల।జగములీరేడింట జనివెద
కుదము। కవలిపోఁగామతనిగనుగొన్నదాక।వదలుము మదిలోనివగపెల్ల
ననిన।ఆమాటతోఁదబడి అప్పుడామాయ।కోమలి విమలతోఁగూడి పోవ
ణగె।మనుజనాథునిసుత మద్దెలకాని। వెనువెంటజనియెను వింతగాననుచు
గుసికడవారెల్ల గుజగుజలాడ।తడయక యామాట తగదేని పెట్టి।నల్లమ
గనుగొనునానవెర్రిరేప। మెల్లననడువక మిక్కిలితీవ్ర। గతినేగుచుండంగ
గాళ్ళనుబొక్క।మితిలేనియెండల మేనులుస్రుక్క।వల్లరులంగంబవడి
జుట్టుకొనియె।రాళ్ళుదొక్కినవ్రేళ్ళ రక్తంబుపుట్టె। నేలగ్రాలినరాళ్ళ
నిప్పులై పొదలె।పాలుమాలికబాలిమావియునోదవె।దప్పిచేకుత్తుగ తడి
లేకయుండె।నవ్విధమునిలువక నరుగుచునుండ।ముందరగొందరు మునులుం
డియుప్పు।యిందుముఖులు జూచియలన్యగముగన్న।జాకలవిధముల జ
డదిక్కులకు। కంకించికరముల నంపుటంబులను । యోగదండంబులు
యోగపట్టెలును-బౌనైనవృశీతోలు పచ్చడంబులును-కావితోవకులును
కబళించుకొనుచు-పోవుచుండి లేచి పొలతులజూచి-అత్తరినల్లను అందు
మాయత్తు-రక్షింపదై యింతుల చేట్పాటుమునుల- మనసుబోధయముల

మాన్యంగవంశీ-మునివేషధారుడై మునులనూరాళ్ళ-వెనుకటి తపసిట చేమబుట్టోను-వనితలడాయంగ వచ్చిన చెలులు-దూరిరందరు నిట్టదూర్త మాయామాయ-నీరీతి నలయించి రేమిగాంచితివి-రాజకూతురు నెత్తు రామంగలమునీ-జాబులువేచుట నరనత్వముగు నాసిత గురుతూరికాపిల్ప తల్పమునందలిబవళించి నిద్రాసుఖంబుండు, తళి రాకుబోణి కాతరుచుగనం పముఖులైశాబెను మొసపదానేల చెలుపలుగొలువంగ సింహాసనగ ద్దెగొలువుండు మెలత కా కుశవిష్టరంబు బలిపల్లకిమెక్కి భామినీమణులు విసనకర్రిలవీవ వినస్త్రయునట్టి పట్టాభిషిక్తు నిపట్టకాయట్టి నట్టడవికిగా లినడలిట్టరాక-నవరత్నమయ భవనంబులనూడు-నువిడ కాపాద చేరియుం డడిప్రాప్తి-నీవేమి శేతువు మేమిందరమును-గావించునట్టి కార్యంబుగా దె-మంచివాడవువలె మగువనిన్నాళ్ళు-వంచనగననీక వంపించె నేడు-కంచుకుంచుక ఘోరకానవంబులకు-నింకుక మామోద క్లినచ్చితివి పో తుటిగకునైన పొలయంగరాని మాతరుణీమణిమందిరంబునన గర్తవై యుండిట్లు కడపటమాయ-నార్తి బొందింటితి వదియేమికీర్తి-గట్లికొంటివి యపఖ్యాతియుగాక-షట్టవచ్చునె కంఠమునకునైన నమునను-అనియిట్టుదూ రంగనల్లమప్రభువు- మనితవైశ్యలవలనువీక్షించి- రోటికిదూరెదరీతిన న్న-నాటికిపిమామాయనాకు గావలసి- యీరానిమాటపట్టించకూడిన్- వైరంబుపెట్టక వచ్చితినో-వెళ్ళిపూరకె సుధీకదయున్న సుచరాచి-కోరెత న్నవ్వారు గూముకొమ్మనిరో-కన్నుపుచ్చక బెలికత్తెలికెల్ల-చెప్పియున్నారు దూసు చేముకొమ్మనిరో-విప్పుడ చెడలంటు కొనమునతులు_దప్ప కమూాయరు దాక్షిణ్యముననను-నేనూరకుండుట శీరమానాకు-మరాకెవెల్లనా యిందాద పెట్టిదంపుప్రాకార-వాకనాదుండ నేపాలెల్ల [illegible] మానమున నైన [illegible] యుంచు పరమతంత్రిత ఫరితొండదట్టి రతరీయామాయుల [illegible]

నావినిమాయ నున్నా కొలువునిన్ను నాదకవర్తి గా నమ్ము లేగాక। నీవింత ధూర్తవై నిరసించితపలుకు। నేనెట్టి సేయుంక నిన్ను బోవిడువ। వెడవెడ జపములు వేషభాషలును। పడతులవలపించు పాటలాటలును-వాదవయ్యస్తంభవై శ్యాపథములు-నాదిగాగలవిద్యలన్నియు నేర్చి - విటవిద్యాధిరిగాడు విద్యాధికులను- కటవటమాటలు సహజంబులనిన-అల్లమవినవమ్మ. నానానుమాయ-కల్లసత్యంబులు కపటకృత్యములు - అటవటంబులు నులామాయములును-కుటిలకుచ్చితములు తూగిమారములు - యటమాయలేనములు మందుమాకులును- వటమటంబులును మున్నైనభేదములు-సతులతో పతులువో జగమెల్లనెరగు ప్రోవాదిగానేమి పనియొంచుచున్న-అల్లమగనుగొని గూమాయబలికె-వల్లదంబేరడబలికెనిట్టుచు-హరిహరబ్రహ్మాదులంటి వారి-కరికరిజెట్టుచు కడశిన వేళ-హరిరొమ్ముదాకిక్రి సంగజవారుని సుగమేను జేశితి నాబ్జసంభవుని-వాకున నెవ్వడుపదలకవిలిచి వాకట్టితిని వాస ప్రముఖాది-తేయులనరుల దైతేయులమ-ద్వేధేయులజేసుక త్రిప్పుచునుందు-నీవనగానెంత నీవింత వెంత-గావురుగంతనిక్కడ బన్నవలదు। అనివిని నల్లమ ఆగ్రహంబెంత-మొనమునిబాశకట్ట మరియు నిట్లనియె। ముదిలంజవిధమున మున్నిటికథలు। గుడగుచ్చికొని చెప్పి కొనిపోవవలదు-నదమలత త్వానుసంధానివరణి-చిదిచిద్వివేక విశేషవాదమున-నాతోడ వాదించి నన్ను బంధించి। నీతోడ రమ్మన్న నేవత్తుగాక-హరిహరబ్రహ్మదులంతటివారి-పరిభవించితినట్టి భవగర్వము నను-నిన్నెరుంగకయుండవ నీలోనవుండి-నిన్నియ నాడించు నెవ్వండువాని. మున్న నగని లోకమాన్యతవడయ। గన్నయొప్పదుగదా కడమట్టవనిన-మాయయామాటకు మారుత్తరంబు-వాయత్తగాలేక వాటుదప్పినను-జూహారుడన్నట్లు వృక్షయు స్వర్గ-మూహించుకొని మరియొకమాటలలికె. యవ్వా

లోనుండి యెవ్వ రాడింప-యెవ్వ రాడుదురది యెవ్వ రెరుగుదురు-నీమాట
లకుబ్రతినిష్ఠురంబునను-నేమాటలాడిన నీమదనొచ్చు-నామనోరథమెట్లు
నాకుసిద్ధించు-నేమియనక నన్నునేలుకొమ్మనిన-ఆమాటవినినవ్వి అల్ల
మప్రభువు-ఓమాయ నీట్లాడ-వుచితమే నీకు-కామలంపటుడ నగాననీవని
య। నేమారుబిలిచెద వెర్రిదానివైనది। లోకలితలజట్టలో యున్నమాటబో
క నీయందు నేనాడంగనయ్యో-నాపాతమధురంబులై నకానుములు-చేపట్టి
చెడుమురా శివయోగరతులు-అగ్గిలో నొకయింత అబ్బ్యంబు బోయు। భగ్గున
మండుకప్రభ చెడునటు-అనుభవించియువుతున డాయబోవ-యినుగుడి
యాగాన యలనాన చెడదు-ఆవ్రనరచినయెద్దు కాకలిదీర-బోవనున్ననుజె
ట్టబొందుటేగాక కావున కామసంగతిలేదనుఖము-నేవిధంబులయందు
వెనకిచూచినను-ఉల్లాసమెత్తిన పులుగెత్తినట్టు-యిల్లుగాలుచుక తాన
క్కడనుండు-జలముదోదంట నాజ్యముగానియట్లు-తలగుదభవమాయ
తామసాత్ములకు-అనవినివినుల మీరాదికాలమున-ననుకంపజేసితిరావా
శిలేదా-పరుసంబుసోకిన బంగారుగాదె-ధర్మనుమన్న యుత్తరుణికిట్టనియె.
యినుముబంగారమై యేపాటుగాక-గనుగొనపెం ము బం గా రా ట
గాదె-మానికై పుట్టియు మాన్యులభోధ-కానియింతైనను గైకొనకున్న
దానికి నంతరమింతయుగలదె-అనియల్లమప్రభు వడలనాడంగ-వినియు
నయముతో వినులనిట్లనియె - అనఘునన్ను నిమనోహరభక్తవరనందీ
యుతకరుణా విధేయమామాయ-మాయనాడకనున్న పార్వతిమాట-వాని
యునిల్చినీ వానియుదెవదు-శ్రీనదాశివుడును శిఖిజాతయును-భాసురను
ఖకేళి బరిణమింపుదురు-మానముగానిది మహామఃఖ్యాత్వత్యంబునతుల
కు గెలిపిచ్చి వరగురైనట్టి-నతులుగీడ్వటయు ప్రోధమిగాన-వారు
నవాగొంరశ రాదెంతమాత్రమును-బరికించిమాను మాభావంబులోన-

గనినసీవన్నట్లు యానొనరిపుల - వెనకకునీమాయ విషయాభిలాష - మొ
గశినమతినన్ను మోహింపఁజేగాన - యనుపమనిత్య సౌఖ్యముఁగోరదమ్యో
విధివిత్తొకటిపెత్తు జేరొక చెట్టు - జనింపఁబడదావకు వ్యాప్తమగునైన - గను
సుఖంబులతోటి తగులమెకాని - యనయుఁడా పకునాకు దూలజెప్పెదవు - కా
డవిలోజలమెల్ల కడునమ్మకంబు - పడియవై నను మేరు పర్వత సిలలు - బతలు
భాతిని లాతలంబు ద్రొకినను - శ్రీతిమీఁదగలిగిన చెట్టు అన్నియు న - సత
తంబు కల్పవృక్షంబులైననాడు - అతిశయవిజ్ఞాన మాత్మలోఁ గలను - మా
యకుఁగలుగదు సుహితంపోయ - యేయుపాయంబులా తెన్నిజూచినను -
నాదినివిమలవిన్నదంబునొంది - దేవర చిత్తంబు తెరనభాగ్యంబు - గాక పల్కు
రు చెప్పగా మొనఁగలమౌ - యిరాకంచు మొక్కిన మెచ్చి అల్లుయు - విమలవు
గాఢ నవిమలనామంబు - కమలసంభవుఁడు సంగతముగఁ జేసె - నవిశ్వానియాజ్ఞ
మొయ్యాతి వెనూరార్చి - మనసునంజలిచాయు మాయతోననిరొమొ - తను మె
దరవియాడ దర్శకభ్రాంతి - క్రిమమేడ పరతత్వ గౌరవం చేసి - పనవేడ
సూర్యాతపవం చేడకేడ। వనుమతియాడ దివ్యవ్యోమమేడ - నీవేడ శివత
త్వ నిర్మలజ్ఞానభావనయాడ సిపాప్తి కిదగిన - తాపునకరుగు దటాలున
లేనిన - పోవిదుపక మాయపోగలుచువరియు - నిలయెల్ల తురుగంగ నిం
త గాంబు - గలలోన మనసునగ శినావద్ధ - వొలగిపోయినభ్రాంతి దొడ
ర చేనిన్ను - పలుచగొండ న్నిలవలి తెనవినన - కలలోన జాములు గరచినవడ చి
తెలివిభాందినమోక తీవ నేవసలు గలిగినా భ్రాంతులు గలుగును నాకు
కలగకుండిన భ్రాంతి గలగపనాకు - నీవునీమామాంబు గలుగంగ లేక -
భావజభ్రాంతిని బుగినయట్లు - మేనాటి గాయిదము నీవేమంగునన్ను - యా
సేస్పమాటల్ వేలికియునిచ కవలిమ - యుంగన గవియంగవద్ద - నని లేవి
మాటలు మదిలోపెట్టి - జగినమొమ్మనవని మాపదుకేను - వినుతోవగా నేను

నియ్యానబలిసి - గొడికిపట్టుకనైన నోట్కొనిపోదు - కటపటజావైన గా
నిమ్ముగాకు - వాశికిబ్రతుకంగవలెనగజాత - చేశివప్రతినయు చెల్లింపవ
లయు - అటుశాయకింటికి అరగితినేని - కుటికుంతలులలో గూడకునన్ను
అనుచునోరాగులుదులాడినమాయ - గనుగొనియల్లమునకన్నులనవ్వి - నీమం
దిరంబులో నిలుపోవలేక - కామాంధురాలవై గదియకౌంగిటను। నామేను
చిక్కనో నాచెయ్యిగాలు। నీమేనసోకనో నీవెరింగియును। పనిలేనివిభ్రాం
తిబడసేలమగుడి। చనుమన్న వినమాయ సఖులకందరికి। కనుగీటిపట్టుకొంగ
మకించునవ్వు। డనప్పుడల్లము డదృశత్వంబునొందెను । యేడవగతి
యీగతియందు। గదశినమాయదగ్గరగిక ప్రభువు। నదమలాత్మధ్యానసం
ధాన మొంది। నదియేనుజెప్పితి నందునున్నట్లు। యివివిన్న చదివిన యీప్సి
తార్థములు। నదమలయతులకు సమకూర్చుప్రభువు

—యేడవగతి సంపూర్ణము—

ప్రభులింగలీల.

* ద్వితీయాశ్వాసము. *

౧వ గతి.

శ్రీసిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి।భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు। మాయఁ గెల్చిన అల్లమప్రభువు కథను।నీయవనీజను లెల్లను బ్రతుక। శ్రీ మహాదేవుండు చిత్తజాంతకుఁడు। భూమికి ప్రమథుల బుత్తెంచెననుట।వ్యక్తంబుగాఁగనవచ్చు శంభు।భక్తులాలింపుఁడీ ప్రభులింగలీల।ఆరూఢియుల్లముండంత ధ్యానొంద।భూలోకంబున బొగలుచు మాయ।విమలనాలోకించి విన్నయై యింక।హిమశైలసుతకడ కేనెట్లువత్తు। నామేనకాత్మజమారు కొల్వనకు। నేమాటిక బోదునే నెట్లయ్యుకొంటి।నింత శాస్త్రమునకు నిందఱిలోన।పంతమాడితిగదా బాపునే విధియు।ననియాత్మలోపల నడలుచుండంగ। మనుజనాయకుఁడు కుమారై జూడంగ। వనమునకేతెంచి వనమెల్ల దిరిగి। కనియె నొక్కెడ చెలికత్తెలఁ గూడి। అతులితాశాశ్రితయైయున్న సుతను।సతియును బతియును చయ్యన జేరి। యెత్తి కౌగిట జేర్చి యుంతిని కింత। చిత్తవిభ్రమణంబు జేశగాశిపుడు। మన్నరాయకుమార మండలేశ్వరుడు। నిన్నడిగించంగ [illegible] పూనేటొక్క। మద్దెలకాని వెంబడి పారివచ్చి। యెద్దురవస్థకు మెట్లలోనైతి। అద్దము

సేయుమీయమ్మ నీకెన్నిబుద్ధులుజెప్పినప్పుడు విననైతి । మన్నెరాజుల
కెల్ల మగుడనై యుండ । నన్నెనదలచకనాముద్దుకూన। దిప్పకాయావు
బళాతిరిగి యిలుచరున।తప్పంగనడతురా తల్లియుదండ్రి। చెప్పినమాటలు
బాయకుండుదురే । దప్పికార్యముగతోదక బంధములకు । పనియేమి
యున్నది పల్లకియెక్క । చనుదెమ్ములెమ్మన్న జననాథుజూచి । విమల
వాచాక్రోధివిస్పష్టముగను ।భ్రమియించి వలపించి పట్టకవత్తు । నని
శివుముందరనగ జాతతోడ। ననిచనుదెంచు ప్రిఙ్ఞసగంగడాయ । కైలా
సమున క్రీము గడలిపోయెదము । చాలింపుడీక మీలింగాదముల్ మీ
దుపోలికిజసిసుఖంబున నుండుడనుచు । పోలంగవిసిజెప్పి పూర్ణెందుము
ఖులు । విమలయుమాయయు వినువీథిజనిరి। బ్రిమదయుబతియును బ
హుళదుఖమున। వడలుచుబడలుచు నక్కటాయనుచు । పుడమిదూళి
నొడళ్ళుభ్రంగుడుగాగ । బొరలుచునొరలుచు బోయితేయనుచు । క
రగుచు మరగుచు కటకటాయనుచు । కందుచుగుందుచు కళవళింపు
చును । వందుచునసరను వడిగొట్టుకొనుచు । నాయంతమా చందమా
విలాసములు। నాయక్కమేమెన్నినాళ్లకుమరతు । మనుచు బ్రిలాపింప
మవసరంబునను । ఘనుడహంకారుడక్కడికేగుదెంచి । కడచన్నపనికి-
దుఃఖపడయంగనేల। మ్రుడునాజ్ఞజనులకు మీరంగదరమె।మాయకారణ
మున మీయింటబుట్టె। పోయెయింతియెకాక పుత్రినేమీకు।విమల
జెప్పినమ్మాట వినియునునిట్లు । క్రమముదప్పంగ దుఃఖపడయంగదగ
దు। మనరాజనానికి మగుడపోకున్న । వనుమానములుబుట్టు వరులదెం
దముల।మనవారలందరు మనతావువదలి।చనజూతురన్న రాజన్యులక
డకు।అనియొడబడజెప్పి యామమకార । జనపతిదెచ్చి యాస్థానంబు
నందు।నిలుపనామమకార నృపకుంజరుండు।వలలితలీల రాజ్యముశేయు

చుండె। ఆక్కడనామాయ నా విమలయును। మ్రొక్కి శంకరురాటి
ముందరనిలిచె।తలవ్రేలవ్రేసుక-ధరణిపైఁ బ్రయుటయునిలుచుండఁగని భవా
నియునమ్మాయ। కల్లమాటక్క-యెరుగుటయెఱిఁగి। యుల్లాసముడిగిని
ట్టూర్పునించుచును।హరుని మొద్దకుఁబోక యదిరిజయుండె।హరుడునాయొ
వృత్తాంత మంతయునెరిగి। గిరిరాజ సుత యింటికిని తానుపోయి।కరు
ణారసంబు దొలుకంగనోరార్చి। అంతటఁజూపింప అంతగొంతకును।కొం
తకిట్లనియె వేంగ్యముగానఁబడక। పిడుగుతండములగు బిట్టులచేశి।భుడకఁబె
ట్టఁగవచ్చుపుగోరగంబు। దొంగంగవచ్చు మృత్యువువాడికోర।లోడిశి
పీల్పఁగవచ్చు సుల్లానల్లమును। గరిగింపరాదెట్టి ఘనులకుమాయ। తరుణి
యంతేదానిఁద్ధైర్యమునెంత।అయిన కార్యంబాయ ఆదిరిజనీధు।మాన
సంబున చింతమరువుమీయనిప। మాయనీమారు గాసుహికి అంపిన
ను। అయ్యల్లమప్రీతిమై నీవుబోయి। ఆనీన పంతంబు అవణించుకొంటి
నోడితినికనైన యూరకయుండు। మనవినిమరియును నధిక గర్వంబు।తని
లోనినీలోని తామసంబెల్ల। వనితగాఁజేసి యవ్వసుధకుబంపి।నినునీవుచే
ముకొంటివిరగుబాటు। ఘనసహజానందకలికనినతని।మనుజమాత్రుం
డుగా మహిదలపోసి। మాయయుగీయయు మాటాడఁగలదె। కాయ
గుణంబులు గలవెవీతనికి। అని సారెసారెకు హరుడిట్లుబలుక।విసివిని
వేసారివిభునికిట్లనియె। అక్కటపలుమారు ఆమాటలేల। ముక్కుగో
యుటగాక ముకుగుమీవల నె।నేరమియొచంగనే నెంతదాన।కారుణ్యనిధిని
వుగావునన్ను।మన్నింపుమనిపనమ్మానినిజూచి। పన్నుగానిట్లని పలికె
ఈశ్వరుడు।యేవిధంబుననైన యీసార్వకోర్వ్వ నీవగవగజాతనేదీర్చెదా
ను। నావినినిదండపరిణామంబుజేసి। [illegible] దేవునితో [illegible] ద్రేవ
యల్లమయుండు తెరగెమలనిన।భక్తి యచ్చటనుండు ప్రభువందునుండు।

కానవిస్వాత్మక కళయున్నకడకు । తానెహానుగవచ్చు తనమూర్తిజనం
రూపముజూడ కారుణ్యంబుతోడ । నాపైదలి హాంప్లోకంబొన ఘనవిఘ
దేవియుమహాప్రసాదంబుయనిన। తనమసాత్వికకళాధారునికనిచి । అనుప
మానందంబునందెనా వేళ । అనియెనువృషభేశుడగ జేసుతోడ । నప్పు
డేటికి సుకృతనదీంద్రతనయ । నిప్పుడేటికి హెచ్చెనింతమాత్రమున
ననవినివృషభేశునందరిమెచుట। గొనియాడిహరుడు సద్గుణగణపాత్రున
మతగుణం బట్లుసంధిల్లకున్న।ముముభరింపంగ సమర్థుండవగుదే।అని
భట్టునలెగొందరాషంగ మదిని । రనుమతింపక రజ్జులాశంగపనియు।
తనుగాదని వారి తడవకయున్న। మనమునహర్షించిమారవిరోధి । యీం
సద్గుణము మెచ్చి యందరుజూచి।యీశునమీరు దన్నేమన్నవినుము ।
మూశిన ముత్యంబు మురువుననుండె । గాసిల్లిపడిముమ్మ గడువనా
తుడు । మానుల్లకైన శమంబిట్లుగలదె। కానయీతడుమహా ఘనుడని
తెలిసి।ధర్మరూపుండైన తద్వృషభేశు । చేర్మితోడగజేర బిలిచియిట్లని
యె।సీవ్రధాత్రికిబోయి నిర్మలభక్తి।సావధానుండవై చనుభవగోష్ఠి।
గానింపుచుండుమక్కడికల్లముందు। తానచ్చిభక్త్యావధానమార్గమున,
నూనవిజ్ఞానంబుతోడబడజెప్పి । తానునేననెడిభేదముదొలంగించి ।నిమగ్న
తార్థునిజేయు. సిచ్ఛయగబరగు।మనిబంపి యామీదనూత్మగుణములను
నల్లమవృషభేశుననుభవగోష్ఠి।నల్లనమీలోని యుముగాములెల్ల।తీర్చక
రండని దేపదేవులంపి। చేర్చినకరుణాబంపిన యేమునూటి । దెబ్బండ్రువచ్చిరి
దిగిదతాతరికి । సబ్బరంబగుభక్తి నియమముల్ నడుప।గిరిజ చూడితిన
న్న గినుకబాయంగ । హరుడుపాయముదెల్ప నల్లమనరయ । ప్రమథుల
వృషభేశు పార్వతికళ.బ । ప్రమదంబుతోడ ధరాతలంబునకు।నమరి

శాంతకును శ్రీమత్ప్రభు భాతి । గనుపట్టయును నయ్యెనష్టమగతిని । ముదితోన్న
చదివిన యీప్సితార్థములు పదమలమతులకు నమరూర్చుప్రభువు।

ఎనిమిదవగతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

ప్రమథుల చరిత్ర.

* ౧వ గతి. *

శ్రీసిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు మారుపంపున నా ప్రమథులవనికి వచ్చి । వరుసతో నడచిన వర్తనంబెల్ల । వ్యక్తంబు గాగ నవచ్చునుకంబు । భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల 'ఆరీతి వారు డంప నవనికి వచ్చి । వీరశైవాచార విమలవర్తనల । భూగృహంబుల బుట్టి ప్రమథులూహారనింటింట నొక చోటననక । పుడమికెల్లను శిరోభూషణంబనగ । ముమతజీయునొప్పు నొక్కపట్టణము । ఆపట్టణంబున నభలగ్నహాములను । జాపట్టువిమలుని సుందరి సుదతి । పరపతివ్రతాభవ్యరత్నంబు । నిరుపమానగుణాఢ్య నిర్గతమాద్య । అట్టిమానిని గర్భమందునకీర్తి । కట్టాణిముత్యంబు గరిబుట్టి నొక్క । పట్టముద్దులపట్టి భవు

సద్భక్తియుక్తిగా పార్వతి కళదాకెయీను।గౌరీనాథరనిల్పె గాకలేకున్న।
నేకాలమును గంటినిట్టబిడ్డలను ।అనిబంధుబృందంబులభినుతింపగ।తనయు
పాలంబున • తండ్రివిభూతిపట్టంబుగట్టిన బాతిగాబెట్టి।గట్టలింగము
తత్కంఠపీఠమున । కరయుశిరంబున గతియుంచిమించి । పరమభక్తిజ్ఞాన
పరిపూర్ణుడగుచు । పనిరహస్యము జెప్పినట్ల వీనులకు । నొనరించెపంచా
క్షరోపదేశంబు—కరకంఠభూతినికళగానబడగ — తెరువకకిడితిమహాదేవి
యనుపేరు । వేసుకుదగనట్టి పెద్దతనమునను । నామాధిభక్తితో వలదు
చుండె । తక్కినభక్తులుతత్స్థలముల । నక్కడక్కడబుట్టి వారు భక్తిని
ష్ట। కాయకములచేత గలపదార్థముల । పాయక జంగమార్చనముజే
యుదురు । సన్నుతింపగ దగుజగత్స్థలమున।సొన్నలికపురంబు సురపురం
బునకు । చిన్నమెత్తెక్కుడు శిరులునివాస।మనునగరంబును వనయంబు
నుండు।ముద్దయ్యయనునొక్క ముగ్ధభక్తుండు । మాద్రియతాయు ముద
మునలింగ-జంగమారాధనల్ నలుపుచురతిని । కంగదజనియించె నా
త్మసంభవుడు । సిద్ధరామయ్య ప్రసిద్ధంబుభక్తి।వృద్ధుండు శివయోగి
విద్యాధనుండు-పరవళిగేయనంగబరగు గ్రామమున-వారుభక్తులకు నెల్ల
నగ్రిగణ్యుండు-పరవాదిమదదంతి భయదసింహంబు । పరమ మహేశ్వ
రునిపట్టభద్రుండు-సడినస్నేసద్భక్తి జనహితకరుడు - మృడునిభక్తుని
లోన మెరమెరబోవ - గడిగినిర్మలములు గావించెఘనుడు - మడివా
లుమాచయ్య మహిమహికెక్కు-కలితకర్ణాటక-గ్రామతూశిక్య- మి
లయలయును హింగులేశ్వరభాగ।వాడియాపురమందు వసుమధారుండు
వాశిదప్పనిశివభక్తియుక్తుండు-మతిశాలి మంటెంగమాదసుంతిగ్రయును
స తని యతి వ యు మాదమాంబయు ప్రీతి-ఖండినో మంగనావంది
కేశ్వరుడు । వంచనుడైపుట్టె నాతిగర్భమున।వదలక మొదలక కాలుచె

యార్చ-రాదగి కన్నులుమూసుకున్న యత్తరిని - సంగమేశుడువచ్చి సహ
జలింగంబు నంగంబుధరియించి సంచిత భక్తి - పట్టంబుగట్టి శాంభవితం
బు నొసల - బెట్టి బసవండను పేరిడియభయ-హస్తంబతని మస్తకమున
గీలించి । విస్తారకృపతో విపేకించిపంచ - వర్ణమంత్రంబు ప్రణవంబుతో
గూర్చి - కర్ణరంధ్రములందు గదియించెననియె - నందాక నిద్రితు
లై నట్లున్నండి - అందరునటులేచి ఆశ్చర్యమంద-ననుదినవర్ధమా నాం
గుడై సుతుడు-మనసిజాంతకుకృపమాన్యతనొనగి - సకల వేదాగమశా
స్త్రజాలముల-ప్రకటించు- శివభక్తిపథ మధికముగ - గర్వాష్టకమునం
దు శాంతరాయుబత్తము-అర్భకునకు వసువనతి నంభ్రినుమున-తిక్కంశే
యింప దలచుటయోగి-అక్కనాగమ్మతో వనియెనాజ్ఞ-అల్లమప్రభు
రాయుడతని చేకాని యొల్లన్నుల చేతనుపనయనంబు । పదపోదయనుచు
నా భామయుదాను-గదలియో తెంచి మాకప్పటినంగ-ముందు సంగయు
దేవు తర్పింపమకొనుచు-కొందరుభక్తులగూడుకయుండె - హరుశవనికి
బసవన్నబయసంగ-వినసంబులాడి నవిశ్వాసరహిత-పరవాదులెల్ల నా
ప్రాంతంబునందు-నదుదారజనియించె వందరిలోన-ధారబిడ్డలుంను భూ
ర్తవర్తనుడు-ధరణిభామునిచేతి దర్పణంబనగ-కల్యాణమునకెల్ల శార
ణంబైన-కల్యాణనగరంబు గట్టుగానేలు-నందాక శాసనంబద్రిజాధీశు-
మందిరంబందుంపు మత్యుల్వాలకందు-వారిలు దేవియనగ నెట్టివారలకైన
యాలిపియును దెలియ నెరుగకెవ్వారును-బిజ్జలుడావారిలు భేవించలుగు
నజ్జనుడెందైన సంభవించినను - తన రాజ్యమునకు నాతనిమంత్రిజేసి,
పలువెరంగులోడబడ జెప్పి తెచ్చి - ఆనువసౌఖ్యంబులందునాతని - అని
యిట్లుబలికిన అతినిప్రధాను-లనిరి భూనాయకోత్తమయని వరంబు - జని
యించి నంలశాస్త్రంబులు చదివి - మనసిజాంతకుగ్గోల్పమనసీమలాన-

ఘనరాజయోగ సంగత తత్వయుక్తి-కెప్పటినున్నాడు కావలసినా-డు
యిప్పుడేబిలుపించు యీశాసనంబు - చదివించుకొండన నదివునిపుడే
కదలిపొండతని నిక్కడికి తక్షణమె-పిలుచుకమ్మన్న ప్రీమతో నాగి
అలఘుని బసవన్న నతివైభవమున - వినయపూర్వకముగా వేగదోడ్తేవ
జనపతియెదుటగా జెనిశాసనంబు - చదువు మాయన్నమహా దప్ప
కుండ-చదివిని క్షేపమచ్చటి నెత్తజేసి పదికోట్ల ద్రవ్యంబు పాత్రపుష
పుష్ప-మదిమెచ్చికట్టిన మర్చ్యపపట్టంబు - బల దేవుండేఖుపట్టిగంగాంబ-
కలితవైభములా గావించె పెండ్లి - బసవణ్ణ బిడ్డలు పాత్రవమీద-వసు
ధపాలింపుచు వర్తింపుచుండె-బసవణ్ణజంగమ ప్రభువులబంతి - ననలా
రంభుజి యింపనపుష్ప్రసాద - మొనుగలు నార్యేసు మేచిబసి యే-వన
ఛనిసిష్ఠతో వచ్చితాబుచ్చుకొని - యేన్నాబికయుగొన్న యీపుణ్యము
ఘను-తనయుడయ్యెను చెన్న దండనాయకుడు-బసవేశుశిష్యుడై భవ్య
శాస్త్రార్థ-వివరంబు లెరిగియుర్వినిమదుస్తకము - క్రియమువేర్పడి యిభ్రిస
మర్పణాది-విమలానధానముల్ వెలయంగజెప్పి - మంత్రగోప్యమును
సమస్తశాస్త్రార్థ - తంత్రముంకును నాధారంబుజేసి-భక్తులకిండి
బాల్పడీబసవ-భక్తుడై యాచన్న బసవన్నవెలసె-మూరారి భక్తికి మం
నంబగుచు- మారుతండుబసవనామంత్రికి గలిగె-సారంబుకుడలి సంగ
మేశ్వరుని - పేరిటి గంగాంగ జెన్నువుచునుండు-పాషాణపశుపారసంబు
లున్నట్టి-దోషణవార్తియ జేతులగల్పశాఖ-చిత్తంబునందును ధింతామ
ణియును-హాత్తియంగనమున నమరధేనువును - వరుచనిలిచెను బసవప్ర
భునందు-హరుడు మత్స్యగాంబువకెంపెడునపుడు - మరమహామాధ్యంబు
బసరనికిచ్చె-నరపతి రాజ్యంబునను దానికతన-గాన యేపటున కడ
ములులేక-పూనిజంగమ లింగపూజలు జేయు - చుండంగ బసవనియు

రు భక్తికీర్తిని-నిండిలోకంబులు నివ్వటిల్లుటయు - ఘనమానిభక్తిర సాసక్తులగుచు।బసవణ్ణజూడంగ బరతెంచువారు-భవుల భాండంబులు బట్టంగరాని-సవిశేష నీమముల్ సలుపుచునుండు-నట్టివ్రతస్థులు వన్య పాకముల-మట్టిభుజింపని ముఖ్యవ్రతులును-పరపాకములు భాతబట్టని వారు-భరితార్పణంబులు భవ్యశీలులును-ఘనధూళిపావడల కంటపావ డలు-పరిణుతింపనోడయు నీవారాయవ్రతులు-అచ్చుగానడిపెడు అంచి తవ్రతులు - అచ్చలింగంపాకాచారయుతులు-సర్వాంగ పావన సహా లవర్తనులు-సర్వన్యసమయ సదాచారయుతులు-యిష్టలింగమునకు యి ష్టామమార్లు-అష్టపదాచరణలలరించువారు - వత్తురు బసవణ్ణ వర మందిరంబు-కత్తరంగున నెవ్వరెవ్వరికొద్ది-గావింపవలయు నాక్రియను ట్లనెరిగి - శేవలు శేవింపచిత్తంబులలరి-కొనియాడిశివించి కొన్నిదినంబు అనుభవామృతమగ్నులై యుందువారు- తమతమకార్యముల్ దలచు కదరిస్య-సదితులు వేడుక చనుచుందువారు-లందులై యర్థంబు లావు గానమగు ●- మిండజంగములకు మితిమేరలేవ - సగవాదులకుముఖ భంగంబుగాగనిరతంబుశిష్టనెన్నవాదము భక్తులయిలజాట్ట వచ్చ-టి మకొ నుచుమదిలోన హంకారమింత-యును లేక వర్తింపుయుక్వనెల్లదల-శివభ క్తి మయములై పలరేగుచున్న-యవసరంబునను మోక్షాపేక్షులగుచు- గంధంబు మాతృకుల కడుసానిదియు-అంద శ్రీగంధమైనట్లునిదు వ్రేభు కరుణ్యముఖముక్తి గనవచ్చుననుచు-వారదిచిప్పలు స్వాతిపర్ణమున-కా శించినట్లయాయుల్లమరాక-ఆశించియుండె కల్యాణమ. తియును-హారుసం పును వ్రిమమఖాదులతోడ-ధరకునచ్చుట తొంమ్మిదనగతియమ్యో-యిద పన్న చదివినా యూప్తితార్థములు-సదమల మతులకు సమకూర్చుపరి భువు శ్రీమహాప్రసన్న మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీం శేయును

౨ వ గతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

ద్వితీయాశ్వాసము 10 వ గతి.

* అక్కమహాదేవి జననగతి. 10 వ గతి *

శ్రీసిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి-భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు-విషయగ
ర్హితములై విషయసౌఖ్యముల - దుఃఖమాత్రమనిరోసితొలగియా
ప్రభువు-నిక్కంపు కృపగని నిత్యురాలయిన-అక్కమహాదేవి యుంచిత
మహిమ వ్యక్తంబుగాగనవచ్చును శంభు-భక్తులాలింపుడీప్రభులింగలీల
ఆమహాదేవికి నగగెబాల్యంబు - కోతులంబైనట్టి కొమరుప్రాయమున-
నీలకంఠునిభక్తిని గుడనోయనగ-బాలికకుచములు బారెదేశయ్యా-
హారునిజూచెడివేడ్క-యధికమైనట్లు-కరియూవమొగమెల్ల కన్నులైతో
చె- ప్రమదేశుబూజింప రతిహెచ్చెననగ - ప్రమథహస్తంబులబోలె.
జ్ఞానవైరాగ్యముల్ సమకూడెననగ-మానినీమణికికు చమండలి చలగె.
అతిసూక్ష్మవిజ్ఞప్తి నళవడెననగ-వతివమధ్యంబు చిరాకాశమయ్యె.
గురుభక్తికీయింతి గురుతయ్యెననగ - వదనితంబము గౌరవంబువహిం
చె-మనసుచంచలవృత్తి మాన్పెననంగ-వనజాక్షికెన్నడు వడిమందమ
య్యె - సుతయవ్వనప్రాప్తి చూచిదంపతులు-పతిచూడగలుగునో బా
లికకనుచు - నుంతంగనొక్కనాడు తడియేలు-మండలేశుమత్త
మావుపైనెక్కి-వెండిగుదియలవారు విమలక్రీడి-దండకబిరుదు గద్దె
లుచదువంగ-వయ్యాళి వనితయుజూడ - నయ్యెడవీధికి నరుదెంచినిలిచె

నిలుచునో నిలువదో నృపతి వీక్షించి వలరాచవారికి వశవర్తయగుచు
నయ్యారిచారయ్యాది పాత్ర చాలించి-చయ్యనవగరికి చనుదెంచి వెలిచె-
యన్వారి పుత్రికయౌ మెరిగిరమ్మనుచు-నవ్వసుధాధీశుడను పంకజాయి-
అరసిచారులువచ్చి హారధరవిమల- వరపుత్రియనవిని వనితనేరీతి-సాధిం
చుననుచు విచారింపదొణగె.నాథ రాధిపచెందురిడాపురాలతోడ-బలిమి
దెప్పించిన చాలకిమనసు-గెలువక నాతోడ గూడంగనోచు-పట్టి తెప్పించి
వరిపెనన్ను - పట్టదన్నట్టియు ప్రఖ్యాతినిలుచు - తల్లిదండ్రులకు నంత
గు నోవిధవమున-చెల్లించి పెండ్లినే చేకూర్చుకొనక-కాదని మోక్షదిక త్తె
జూచి—యూవరించి నృపాలుడన్నియు జెప్పి-హారధరావిమలాఖ్యు నాత్మ
జనాకు-బట్ణయరంభానదీప ధారంబుమీది అనయానతిచ్చి సనయ్యావా
పాద-దుని హారధరవిమలాఖ్యునింటికి-వచ్చి యిష్టాలాపవశులుగా జేసి
మన్నికబలికిరి మారాజితనకు-బిడ్డనడుగగమమ్ము బెట్టెముత్తైవచె-వడ్డిన
వాలియు వాళ్ళను బాళ్ళు-బెట్టిరక్షింపుమా బిడ్డకుంకుమయు-గట్టిసొ
మ్ములుబెట్టు కడమలు లేవు - నాపిరి విమలుండు నవినాకుయము-బోవిదు
తున నూతభూపతికిచ్చి - తల్లివికృమకూర్చి దాసిగొన్నట్లు-చెల్లు నెధన
వరా నచెకులబెకల-రాజాచిత్తమునను రాకయుండినను-యూజనపథ
మూమాకేటికివిడచి- పోయదయున్న నాపాలతులుసుఖల - బాయంగబిలి
చి నృపాలునకిచ్చి-బహుభోగభాగ్యన వన్నెలై యుచటి-విహరింపుచుం
డి విశాలంబుగాక - వాయునిబంవదప్రియపడిచి - పోమెదమనుటయె
బుద్ధిమార్గంబు-బలిమి చేసిరాజా పట్టవశంబె- తెలిసియు తెలియ దిదెక్కడి
వెరుక-యునియంత చెప్పిన నతివయుబతియు—మునురంజిల్ల కుమార్తెని
చ్చెదము - జనపతికనవైరి తాలువరతటను తనకమీతనయని నిక్కడి
కి రప్పించు దనుకూలవాక్యంబు లాడిమాడంగ-తనయరొప్పినదిందు

తనయుఁడు నట్లు యొప్పకయుంచినయుర్వీశు కడకు - నిప్పుడే పోయదవిం
చినిజమన్న-సుకయున్న చోటికా నువచ్చుంత-చెతురవాక్రొడినా మత
గుర్తించి-రాజు పాంచితనాలు రశికత్వములును-నైజగుణంబులు
నాటంగజెప్పి । అంగకళింగ వంగావంతిమగధ । బంగాళ భూపాలవు
త్రికలు-దేవులురాజుకు దేవుంకగ్రి-దేలియగుచును మహాదేవివిశ్రామం
సాధనంబుశేయు నీయభిబంధువులు-అధిక సంపన్నులై అలరుచునుం
డు-రదిగాక వినుం రహస్యమువినురాజ-సదముల యానసీభాగ్యమెట్టిద
యి-సయ్యాళిజోచుండి వనితయీవిధి-నొయ్యారిలై నిలుచుండంగజూ
చి-నప్పటినుండియు నతమన్నపుని-గుప్పుగన్నాడు పూగుప్పోలలను
రాజుకార్యముల పరాకంతబోయి-భోజనంబులుమాట్టిపోం గాపినను
తప్పక చూచును తలపోయుగాని-చెప్పడెవ్వరితోడ శిగ్గరికాయుదివేళ
నీకునా పతిగయిక్కొనంగ - పదివేలునేల తప్పగదన్న నబల - కలకం
తములకుచు కలకధ్వనులు - కలహంసతతులకు గమనసంగతులు-
బరులునేరిపిరె కాలోచితంబైన-పరిపరిలాగుల బకగుటేకాని-ముసు
ముచ్చువలెనొరు మూసుకయున్న తనవారలకుబ్రమాదమువచ్చునను చు
మనసులోపలనొక్క-గుతకంబునబొచి-వనితలతోడ నవ్వనితయిట్లనియె
మీరింతజెప్పంగ మీమాటమీరి-పోరాదుగానాకు పోయిమీరాజు-
తోడితెండారాజు తోమాటిమంతు-లాడంగనామాట లంగీకరించి-మా
ట పట్టిచ్చిన మటమీఁడివనులు-వాటముయ్యేడుననివార్తల బనిచె । చిటి
కె వేశినమాత్ర క్షితిపాలవరుని-తటుకునదెచ్చి ముందరబెట్టినపుడు-
యేమాటిపట్టునన్నేల నీవడుగ నీమాటజనదాటిజవదాటి నీపాదమాన
నావినివనితయన్నిక నాధతోడ-నీవినయాత్తు లన్నియు నుంతనిమ్ము-
వక మాటపట్టునాకొవగిలివెని-నీమాటనీకుండు నేపోదువిడిచి-అనవినిజన

పోటు దలఁచెనో యనియె - యిరవున వరలోన మున్ను వైయము వ్రు ము
యిచ్చినమాట వ్యర్థసేసెనొ - మచ్చికవలపించి మరికానికూడ వవనసేఁ
తయరాజ వనియుమునుకాంచర మునుచేయుడు వనితలందవకు ముఁ కల్లలాడినవా
డు కలుదారిపుశాడు - తల్లిదండ్రులమాట తప్పించువాడు - యిల్లటేవుల వ్య
భిచరింపించువాడు - పిల్లలుండగ బండిబట్టెడివాడు - పరులభాధించె
ను పాపకర్ముఁడు - పరసతులకు సాంగత్యము పాటించుండు - తనకార్య
మునకు గాదక్కినవారు - పనులువిఘ్నము చేయు పరమపాతకుఁడు - దా
చపెట్టినసొమ్ము దక్కించినంగు - నీమంచుపతికిని నేరములచెప్పి స్నేహా
లు చేసిన శిష్టవ్యత్తులకు దోహారంబు దలచెను దుష్టవర్తనుఁడు పూవళా
రమునకు ప్రత్యుపకారిగాని కృపణమత్యులను ధీవామ్యవృత్తుండు నీచుం
డు నేగతిసర తాన నేరయుచుండుఁడు-నాగదనక గు నతివనీలోద నా
నమాటకు నవకితిసేని చూడునా సత్యంబు సుదతిలలామ యీడగాలము
వచ్చె యికబనిలేదు - నేఁడుకనగరికి వేంచేయుమనిన వెనకసేవచ్చెద
విచ్చేయునీవు మనుపుగానన రాజు ముదమునవోయి నాగారబుసొమ్ములు
నవ్యవస్త్రములు మాణిక్యఖచిత నిర్మలకాంతులేనగి పాలకియును వదు
వంబుగిండియును కాలాంజసురటియు కరములబట్టి యూడిగెంబులుశా
యు నుత్పలాక్షులును వైకుంఠబంపె యువ్వానికనుంత బంగారుమేడ
ఉప్పరములోకూడ శృంగారమొనరించి చిగురాకుబోణి పిలువబంపిన
మాత్రి వినరుపుణ్యసతి శిలలపై భయముల గడియేతెంచి వచ్చినసతిని
ని వాకిటవిప్పించి మచ్చికభర్మహార్మ్యమునకు వచ్చి-పచ్చలగద్దియల పై
ను ంచకెను చిచ్చినతమకాన నృపతియుల్లసిల్లె రామవాదేవి నాగరక
మ్యుడిండి కమాటగదనున్న నేనేర్వగలనే యనివట్టవచ్చిన యువ
తిశీలముగొనిగలదోకమాటపట్టునా వచ్చి వనుపట్టుముట యున్న నరనాథుని

ట్లు రయినరింతు తెలుపుని యుల్లంబుకోర్కె। నాపని మహాదేవి నరనాథునితో నావలె శివభక్తి నడిపిన న్నెలు యనవినినరపాలు డదినాకు గూడ । దని యునామాటకు నమ్మ హాదేవి । యును నుత్తరంబిచ్చె యుర్వీశ నమ్ము । ఘనలింగసంగతి గాకున్న నాకు - నౌనగూడ దేను నిన్నోళ్లనాయిచ్ఛ-జ నిమె దానన్న నాజనపతికి పుడు-కోర్కె-డారొ్కనక మిక్కటమయ్యెచిం త।మర్క-టీజముగూటకెనువుగా నట్లు।పాపికి పుణ్యంబు ఫలియింపనట్లు కోపికి శాంతంబు కొనసాగనట్లు।కుక్కకు టెంకాయ గూకనియట్లు । ము క్కిడికి క్షీరంబు ముదముగానట్లు।యోగికి సౌరభ్యమింపుగానట్లు । రోగి కౌషధము రుచిపుట్టనట్లు । నేగతినైనను నింపుకొంపార।నాగకంకణు భక్త నరపాలమణికి నసుమతిగాకున్న నామహాదేవి।కని పాణికిని పొం దుకీలాడెపోయె । సంగంబు బాసిన నయ్యమిభాతి।బంగారు చీరలు బారం గవైచి।భూతలనాథు సద్భుతమందిచూడ।భూతము సోకెనో బుద్ధితల్లట మో।వయిత్యంబు హెచ్చెనో భ్రమసెనో కాక । చిత్తవైకల్యంబు జెం దెనో కాని । యేలోకములనయిన యీలీలశీకులు । గాలవన్నుకపోవగా దలంపుదురె।అని రాజుపలుకంగ నామహాదేవి।విని వెర్రిదోయన వేసా రివిడిచె । కరమున లింగంబు ఘట్టిగా బట్టి।పరమపావన భూతిపై నిండ బూసి।అళులమొత్తపు కాంతి నణగింపజాలు । నలుకలు జీరగా సంగం బుగట్టి।రాహువదలిన రాజ బింబంబు।నూహాడాలి చిమ్ముచున్న యుగ్మలిజా చి।రాజకోరికి విడిరతిరాజకేళి । రూపనాపత్తి కీలూడినత్తరిని।పురు తరవ్యాఘ్రమూహమూదనిబాడె।వరమవివేక సంపదలకూడె।పణతికి ద్విపి బానదలంచి।విడిచిపెట్టెను రాజు విధుబింబవదన।నప్పుడా మహాదేవ యూత్మబంధువుల।మున్నారిగొన్నట్టి మోహంబుతోడ।తల్లిదండ్రులతో డ తారేగుడెంచి।అల్లమవదాచి అక్కనుజూచి । పెండ్లిపేరంటంబు

పెంపొందవైతి। నాంజ్ఞకుకొండలకు నట్టిసవ్వలాకు। నేలపోమెదవు మా
యింటికినచ్చి। నోవిసినిచ్చపై నుండగదమ్మ। నావిని మహాదేవి నవ్వియిట్ల
నియె। నోవెఱ్ఱిలారమీకు పరితాపమేల। మీమెడ్డనేగాను మీరింతనుం
డి। మాబిడ్డయునయెడు నమతమూనుండ। హరునకునా దేహ మర్పించుకొ
రకు। గురునాథుప్రభువు గన్గొవబోదుననిన। తల్లియుదండ్రియు తనయనె
రింగి। నల్లనో మహాదేవి నళినాయతాక్షి। సమున్నత వైరాగ్య సంపదమెరసి।
తన్నెర్కకింతయు కడమగాకుండ। మావంశమునబుట్టి మలహరుభర్త
గావించుకొనగ భాగ్యముగాదెనాకు। ననుచు మహాదేవినవిపియుండ్లకు
ము। చనుదెంచియుండిరి సంతోషమునను। అక్కమహాదేవి అనురాగంబుతో
డ। ముక్కంటి సమకూర్చు ముఖ్యదేశికుని। వెదకెదనని గిరివిపినభూ
ములను। నదమలస్థలములు జలజాతనరసుల। పరమసద్భక్తభవనంబు
లందు। నరుద్దైన దేవాలయంబులయందు। నరసననదీనదస్సైకతంబులను।
వెన్కవారనరయుచు నైరపింతలేక। తిరుగుచుండెను మహాదేవియల్లడల। వ
రుదని భూజములభిక్షింపంగ। యిదిపదియువగతి యీగతియుండు। నదితశివ
జ్ఞాన విఖ్యాతిమై। అక్కమహాదేవి అభినవమహిమ। చక్కగా జెప్పితి శర
ణులేనగ। యిదివిన్నవ్రాసిన యీప్సితార్థములు। నదిమల మతులకు స
మతూర్చు ప్రభువు। ద్వ్యదిద్వ్యాదిళపద్మశరీర। ద్విదళాననా విమలవిచార। ద్వివి
ధనాధి దనాబ్ధిశననసూర। ద్విపథేంద్రియువికార విదళనోద్ధార। ద్వితి్రి
గుణాకార త్రిమలాపహార త్రిముఖాకారవిగతసంసార। అన్యాత చాదనా
హతభయువార। విశ్వద్విజశ్లోకృతా విస్మృతోద్ధార। శ్రీరుద్రాణాక్షసంగచి
హ్న మాపాంగ। రామలింగయు మహోరాజిదభృంగ। శ్రద్ధాబిబద్దశిఖుత్రిజనా।
సుమంగ। శిద్ధవీరేశ్వర శ్రీగురులింగ। విదిపాలకుంకి సోమేశప్రసాద
విదితాష్టభాషకవిత్వప్రవీణ। భూమిత్రిపురవరి బసవేశపుత్రి సోమయ
దేవాఖ్య సుకవీంద్రముఖ్య। ప్రణితమై విలసిల్లు ప్రభులింగలీల। నను
పమంబుగ ద్వితీయాశ్వాసమయ్యె మంగళంమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయును

ప్రభులింగలీల.

తృతీయాశ్వాసము గొగ్గయ్య గతిప్రాయుడం

---

* 11 వ గతి. *

శ్రీశిద్ధ వీరదేశికచక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు । దుర్విషయేంద్రి యాదుల దాడిఁగోడి । భర్వేన పాపకూపంబు నద్దెల్లి । కలుని యరకాలి కనపులై పోక కాలకాలుని భక్తి గతిదెల్పు ప్రభు కనమానవిహారణం బవనిలో భక్తి రశికు । లాలింపుడీ ప్రభులింగలీల । అల్లమప్రభురాయుడభి లభజ్ఞాళి యుల్లంబు లోపలనుండు నజ్ఞాన తమ మెల్ల బాసి తత్త్వజ్ఞానదృష్టి । నమకూర్చు నశిక్షప స్వచ్ఛందతనువు । కరమర్థిఁ ధరియించి కల్యాణమునకు వరుగుచో తెరువున నఖిల సంతోష । కరమైన వంక జాకరముగను గొనిమె । ఆరయనా కోలని పోయగ మెట్టిదనిన । పగలురేయను బ్రహ్మ పంచిచ్చెననగ । దాగ బకో యుదయములందు నికాశ మొందె । కమలాకరంభ్యానికడకు బోలేక । భ్రమపడ్డగందు. శినభ్రమరముల్ దిరుగు । హంసపద్మములకు ననుబంధియనగ హంసలు క్రీడింపునందు నేప్రొద్దు । నెలతలకుచములు నీమొలుజూచి । జలదుర్గములు సొచ్చి చక్రింబులనగ । వోరంత ప్రొద్దునందున చక్కవలను । పారసనాదంబు నహజంబుగాగ । లోలయు ల్లోకల్లోలదోబిశల ।

చేలుచు నందుండు దిప్పటజెగ్గుల । మాతులుంగలవంగ మాకంద
చంద । నాతిముక్తి కనకుళాశోకబూజ్ఞ । సర్జకపున్నాగచంపక
ననస। ఖర్జూరకేత కీకదళికాముఖ్య । పాదపంబులునరవా పార్శ్వ
భాగముల । బోవిళాఖంతోడ బాదలి పెంపొంది। కీరకోకిల భృంగకే
కి ఘోషములు । బూనుహంబుల నింపు పుట్టింపుచుండు । నావనం
బంతయు నఖిలతుణంబు । గావించు ఘనుడు గొగ్గయ్య భక్తుండు
యిష్టలింగక్రియాధీనమానసుండు। విష్ణుజంగముగురు శివాధురీణు। డన
టులు విత్తంగ నాతోటలోన .మునిమిది ద్రవ్వంగముందరగాంచె ।
అల్లమ ప్రభురాయుడాత్మలోదలచి । చిల్లర బ్రాంతులెత్తినటి మానవు
లు । యలుక బట్టుటకునై యిలకొండ ద్రవ్వ నలమటిపడునట్లు నఖిల।
ఖర్మలుము । ధావించి గావించి కడగానలేక । చాలబుట్టింగలేసార రని
వగచి । గొగ్గయ్యకును భక్తి గోప్యంబు దెలుప । దగ్గరబోయి యా
తని మ్రోల నిలిచి । శరణార్థియన్న నాశరణుండు మరల । శరణార్థి
జేవియచ్చటనుండి రిటకు । వచ్చితినారని విన్నవించినను । నిస్పృహంబుగ
భక్తి నిలుకడ కలుగు । భక్తులెందుండు రష్టవ్రతుల నెల్ల । భక్తిభిక్షం
బులు ప్రార్థించు కొనుచు । చెరియింపుచుండుము సచరాచరమున ।
నరయంగ మానామమల్లమ ప్రభువు । నా పనిగొగ్గయ్య నడలింగమూ
ర్తి । భావజ్ఞులకు విూకు భక్తులోనంగు । కాంచనంబులును జంగమ
లింగతృప్తి । అంచితంబుగజేసి యాప్రసాదంబు । గొనుచు నద్భక్తుల
గోష్ఠనొక్కడను । మనుచునుండుటమాని మనువెష్టినట్లు।భూమిపై కా
లిచ్చలో దిగుగాడి । యేమగాంచితిరియుం కేమి గాంచెదరు । ననవి
ని యల్లమనవ్వి నేతట్ల । నీవెవ్వడెఱింగింపు నిజముగానాకు । నావిని
గొగ్గయ్య నామాటయదిల । భావించి చెప్పెద భావజ్ఞనాదు । కాయుల

బ్ధంబుగల్గినవాటి । శేయుదు చరలింగశేవలు వారు । చించినరొయిబిశిన
దివ్యప్రసాద । మించుకుదొరికినయేభుజియించి । వాఁడధర్మంబున వర్తిం
తునాడు । పేరు గొగ్గయ్య మీఁభృత్యుండయేను । మావర్తనంబింత
మార్గంబుమీారు । కేవలజ్ఞానులు కృపబుట్టిమాకు । చెప్పంగవలశిన
శివరహస్యములు । చెప్పియజ్ఞులను రక్షింపవేయగిన । వ్యవసాయము
ను శేయువారలకెల్ల । దవులకమానదు ధరజీవహింస । జీవహింసకు
ననుశివుడుమెచ్చండు । శివుడుమెచ్చినగాని శివకృపలేదు , శివకృపలేకు
న్న- జెందదుముక్తి । భవులకు గొనిగాని సద్భక్తులకు నిట్టి । వ్యవసాయ
కృత్యములే వర్తింపరాదు । దురితంబు దొలగు నుద్యోగంబొనర్చి
చరలింగగురులింగ సంతర్పణములు । గావించినట్టిన గైలాసమునకు ।
బోవుటగల్గిన పుణ్యంబుదీర । చావుపుట్టువులకు జనకుండ రాదు । కా
వునసన్నిటి గడచినయట్లు । కైవలపదమబ్బుకేలుదెల్పెదము । నీవునిశ్చలు
డవై నేర్పుతో వినుము - చంపినవాఁకి సాటికిసాటి . చంపకమానరె
జాతిమాసపులు - హరిసురబ్రహ్మాదులంతటివారు - నరవితో జంపుచు
జచ్చుచున్నారు - పతిజంపగాలేని ప్రాణులజంప - శితకత్తుడైన శిక్షిం
పకుండండు-కడుమనో వాక్కాయకర్మంబులందు - కడమరెయిక్కించుక
గల్గిన మృడుని - కడువుజొచ్చిన కడపటి బాధ - బడక బోరాడనిపలు
కు శాస్త్రములు - కావున సత్కర్మకాండంబు నపుడు - పావనాత్మ
లు ఫలపాకులు గాని- చావుభుపుట్టులును సమయింపలేని - శ్రీగురుకృ
పయూలశివుగొల్వనేల - భోగవాంచలు విడిచి పోవకుండినను - ధరజం
గమ ప్రసాదముగొననేరలింగ గురులింగ శంభులింగముల - పరిశర్యచిర
పాధిపరతగావింప పరమ భక్తి స్థితిబడిశియుంతేని . నిర్వాణపధమునని
లువంగ లేరు , శర్వభక్తుల మనశరణులునగరె - ననుచు గొగ్గయ్య

సన్యోపదేశముల - మనసు గొలఁగ నాదమనికీతపడుచు - యినుప గుగ్గి
ళ్లుగా యీశ్వరుభక్తి - ననుబోటి వానికెన్నటి కగ్గమగుచు - అనుచు
గొగ్గయ్య బల్కు అల్లము ప్రభువు మనమునకెప్పబుట్టి మానకమితసమాధి
నిలిపి - ఘనతత్ప్రాణలింగ సమాధినిలిపి - ఆయానకృత్యంబులవియన్ని
బాపి - పోయుదమకరియని బుద్ధినూహించి - గొగ్గయ్య ద్రవ్యాంగ గొద్ద
లికింద - నిగ్గులు దేరుచు నిభృంగవలటి - బంగారుశిఖరమేర్పడియున్న
గాంచి . యంగదనిరువ్వురునచ్చెరువంది - యా పట్టుద్రవ్యమగుచు - దీ
పించు నొకసమాధిస్థానమప్పు - డందులోపల జొచ్చిన య్యిరువురుసు-
పొంకఁగా జూచి రద్భుతచిత్తులగుచు - మౌనముద్రయు వెలిమరచిన మేను-
ధ్యానసంగతియును అనిమిషదృష్టి - జ్ఞానవైభవమును కాంతిసంపదయు-
బూనియుండెడి మహాపురుషరత్నంబు - నంతరంగముజూడనగ్గిగెడుజాడ-
సంతగృహములోనికరుగుసచ్చటను - లింగమయప్రాణలీనాంగుడగుచు-
సంగగుణంబులు నన్నిటిబాసి - మానిభూమ్మయు బోలిమ త్రిల్లియున్న -
దీనిధి అనిమిష దేవుగాగాంచి - అల్లమ గొగ్గయ్య ఆస్యంబుచూచి చిల్లర-
పూజలు శివుడేల మెచ్చు భక్తికియిదిమేలుబంతియీరీతి- యుక్తంబుగా
జేయువరులకు వశమె - యెటువంటి నిలుకడ యెటువంటినిష్ఠ - యెటువం
టిసద్భక్తి యెటువంటిశక్తి - యెటువంటిగాంభీర్య మెటువంటి ధైర్య
మెటువంటి లింగైక్య మెటువంటిసౌఖ్య - మని అల్లమప్రభువు అని
ముషమహిమ - వినుతింప గొగ్గయ్యవిని మనంబున - భంగులవలపవ
ప్రాపుఁబోశి - భృంగినాథుడు వచ్చియిలనిట్టి రూపు-గొనియనో కాకని
గొగ్గయ్య బాగడె - అనిమిషనిష్ఠకు అల్లమయరియు - యిదిసుమీ గొ
గ్గయ్యయిట్టిలింగైక్య - పదము చేకూర్చు సద్భక్తిమార్గంబు - యిదిసు
మీ గొగ్గయ్య యిహపర సుఖద - పదములపిజ్ఞానసంధానకరణి - యి

దినుమీగొగ్గయ్య యింద్రియేభముల - గుదియించి మదిపట్టఁగొలు
వంకుశము - ధరనిట్లు నడువనిత్యతయగుగాక - దురితంబు దొలఁపెడు
సుచర్యవసాయ - పరులకు వ్యాతిథీతికాయదెన్నటికి - నరుదైన లింగై
క్య మందంగవెరు - చెరుకుపోలికకుదై చెలరేఁగి వెదురు - కోరికనా
రున కుక్షిలోనిచ్చు - నిరుపేదవాడు పెన్నిధిగన్నయట్లు - నెరిదప్పి
గలవాడు నీరుగన్నట్లు - ఆవటివానికి కాళ్లు అమరినట్లు - భువిలోన వె
దకంగ బోమముడిలిగె - కాలదగిలిన యట్లుఘనుననుమిషుని - నాలో
కనము కాయురయ్యనేమంటి - ననితన సామాథ్యన్ మంతమానవుల-
గనకుండ నటనలుగావించుకొనుచు - గురునాథుశిష్యుండు గొనియాడి
పాడి - వరభక్తినడుపంగవలయు నీరీతి - నని చెప్పలాగుననల్లను మరి
యు - నరుపమభక్తినిట్లనినుతించె - గురునాథకరుణించు గురుభక్తి
కల్ల।కరుదైన నిజరూపు కరుణింపులింగ।ఘనతరనిష్టాత్మ కరుణింపుమ
నుచు।ననిమిషగురుడుతా నయ్యనునతని।వరశిష్యుడొయున వర్తించెప్ర
భువు ॥ గురుభక్తిగొగ్గయ్యకు నేర్పవలని । నూదంటుశిలదవ నూదిలజే
ర । నూదిమోహంబున జావ్వన నెగశి అంటుకొన్నవిధాననిమిషలింగ।
మంటుకవచ్చిన అల్లమకతకు । ఘనసచ్చిదానందగనియైనప్రభువు । అని
మిషగురునాథుడై యుండెగాన । అనిమిషచూపుల యుండు ప్రాణంబు
నెననియున్నది ప్రకాశనిలింగఅంబు । ఘనునల్లమును భావగాననిమిషు
నిత మవ్వులోజీవంబు తత్క్షణంబంద । అల్లమప్రభువులోనైక్యంబు
నొందె । వల్లభానిమిషునలయుభువునను । జూచి ధనిమ్వారగందును వీరి
మహిమ । రోచన్దమున తొనుతొరుగంగరాదు । హరుడె కాబోలు
నయ్యల్లమగాక । నరుదైన యనిమిషలింగంబు । పూరిపూర్ణండై నటునా
ప్రభువులోవలను । వేరయుదునేమాటలు పెక్కువేమిటికి । అనుచునొ

గ్గయ్య యప్పుడల్లనుజేరి । యనుపమ భక్తి నిట్లని విన్నవించె । వో మహా
త్మ్మదేవ నన్ను వరులెక్కగంగ । రామింతికిచ్చియు ముని శాఖుండవీవు । అని
మిళితాంగంబు నల దెసయందు । గనిగొనఁ నీమతకంబు ననఁ తరయును ।
నీనిజరూపంబు నీవయుఁ గాని । కానరాడంత ఘనులకునయిన । నీకతంబు
నగంటి నిత్యునివిష్ణుని । గానఁ నేకాలంబు గంటినీ ఘనుని । యితని చూ
చినమాత్ర యీశ్వర భక్తి । మతమున శివుఁ గాంచు మర్మంబుగంటి ।
యిన్నియు నీవ నసీ రేఁడ నాకు । మున్నిటి సుకృతంబు మూర్తి భవించె । నె
న్నిధివలె వచ్చి బిడ్డనిన్ను । మన్నించితివి గాన మరువనీ మేలు । యీక్షి
తిలోపల నెల్లభక్తులను । రక్షింపగాదె మీరాక యీ భువికి । అని కొని
యాడంగ నల్ల మనలరి । ఘనతర లింగ సంగతికేలు దెలిపి । మనసు చాం
చల్యంబు మానిపి తనదు । ఘన కృపాత్రునిగా జేసి నీకు । వలసిన వరమిత్తు
వాక్రువ్వుమనిన । వలరుచు గొగ్గయ్య ప్రాంజలియగుచు । నఖిలంబులో
గొన్న యట్టి లింగాంగ । సుఖముదృష్టంబుగా చూరయిచ్చితిరి । కడ
వేమియు కోవు ఘనదయాలోల । వడియు నిరూపంబు వప్పగాఁ దాల్చి ।
పుడమి భక్తులనెల్ల బ్రోచుటనాకు । నడియాలి మొనగుట సంగలింగం
బు । బెనగుమాటలనే దెల్పినగాన రాదు । నడచిపోవుండిదినా మనవనిన
చాలనవంతో మించి చనివిచ్చినన్ను । జాలంబు పై నావనంధిల్లనీక । శివభక్తు
లసు రక్ష చేయుట్లనీకు । నవని వరంబుగానడిగితి మేలు । పేదల ధర్మముగ
ని పేదలనెల్ల । నాదరంబున బ్రోతు నా మూఁఢ భ్రాంత । జూతురుగా కయ్య
నూకర్తితంబు నీకు । నీ తరుగలుగుట కేమి శిష్యులము । నీవు గురుండవు నిక్కం
బుగా నాకు । నీవు వేడినవరం బెనిత్తువనుచు । వరణి భక్తులకు ఐశ్వర్యం
బు బట్టి । కరమున లింగంబు కాయంబునందు । పరమపావనమైన భస్మ
మంత్రింబు । కటిసూత్రమున రోచి గట్టినగోచి । నిటలాక్షుమీదను

నిలిపినదృష్టి । ననిమిషదృష్టిలో నాగినమనను । మనసుబైనబసమారుతన గతియు । గనుపట్టురు ద్రాక్షకంఠమాలయును । ననుపప్పగా జంగమాకృతిదాల్చి । చనియెనల్లమభక్త నంరతుశాయ । ననుదినంబున శివధ్యానావధాన । జనితన జానందసంయుక్తుడగుచు । మనుమండె గోగ్గయ్య మందిరంబందు । పదనకొండవగతి పరిపూర్ణభక్తి । కుదురుగాజెప్పితి గొగ్గయ్యమహిమ । యిదివిన్నవ్రాసిన ధ్యాపిస్సితార్థములు । నదమలమతులకు నమకూర్చుప్రభువు

11 వ గతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

తృతీయాశ్వాసము 12 వ గతి.

అక్కామక్కాయిగతి.

శ్రీశిద్ధవీరశేఖర చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు । ఘట్టిమెరుకలోన కలిరిభాహ్యంబు । వట్టిడంబకములు వదలియనిత్య । దేహమోహంబులు తెగగోశిప్రికయు । బాహ్యంబణంచిన దైర్యసంగ

తులు । ముక్తికాంగమనో మోహానాప్తతులు । భక్తులాలింపఁ డీప్రభు
లింగలీల । అల్లమప్రభువు భక్తాళిభవాబ్ధి । దొళ్ళకుండ గదరిస్థిరముగా
జేర్చి । విరసవిషయభోగ విషపానముడిపి । సరసశివజ్ఞాన సత్కారమిచ్చి ।
పరిపూర్ణవిజ్ఞాన భరితులఁజాయ । ధరణిఁ [illegible]ఁగా దత్సమయమున । జ
గదైత్యరిపుభక్తి కలశాబ్ధిచంద్రు । డజగణ్యధన్యుఁడేకాంత పద్భ
క్తి । పదముపై కొన్నాళ్ళు [illegible]గానరి । గడపటిలింగ వంగపీఠే
మహైన । అతనితో [illegible] । సతతశివాచార వంయు
క్తచిత్తచిక్తచిత్త । అసః [illegible] నత్యంతదుఃఖమున బ్రిలాపిం
పగ ముదితనూరార్చి । [illegible]అల్లమ స్వామిముక్తాయి । గనుగొని
దుఃఖింపగారణంబేమి । యనప్రాణముక్తాయి అల్లమప్రభువ । వినువిన్న
వించెద వృత్తాంతమెల్ల । గ్రామాంతరంబున గలదుమామేన । మామ
యాతనికి కొమార్తె యొకర్తియు । భవునిభక్తునికాని పతియొల్లనను
చునవయవ్వనాధ్వనాతియుండంగ । నాయింతితండ్రి మాయపగణ్ణకడ
కు । నాయతికి తెంచి ననిమెనానుతను - కాసువీనమునొమ్ము గైకొని
నాని - వానంబునందుంశ ఫలయురమ్మనిన - మామాటకుమారు మా
టాడలేక - నామోముజూచిన నాగుండెచదరి - నీచేటువాటులు నేగా
నలేను-నా చేటువాటుయన్న గనీవుగాన-యేచందమునుబాసి యేగెవన
న్న-చూచిచా[illegible]ద్ది శూలిభక్తులకు - అనుపమజోతిసుతాయం
బైనయట్టి - ఘనలింగమందు [illegible]క్యాలంజాటగాక - నామైక్యమునకు నె
న్నగన్నొక్కగురుతు - నీయుక్తికొడబనె నెమంగింతు । పెరుగుజెక్కాడు
బాన బిట్టబిరబ్రిపతి - ధరణికెందిననాడె తనకైక్యమనుచు-దని పెండ్లి
యాడి యచ్చటిభుక్తభక్తి-యనువప్పనదుచుచు నట్లుండతని-మానినికి ।
పభక్తి మరత్నొందుగాదు - నానాథుడనుచు నెంతయుచింతనొంద-నా

నాయజగణ్ణ యలికంబుతలువు। మానుదానను నమశివాయయనిన-
నతివినిముదమొంది నన్నుతిజేసి। వతిగుప్త శివభక్తి పరుడని తెలిసి। చి
త్తంబులోపలి చింతయుమాని। నత్తరియల్లమనాయజగణ్య। ప్రకటిం
పబడితి। నాభక్తిమత్యాగమున। నికనుండననుచు నద్భుతత్వమొం
డె, ననివింటినిన్నదేడందుకుసాక్షి। యనగంగ పెరుగు చానవినెనోస్వా
మి। యేవిధిప్రాణంబులేభరియింతు। నావద్దబాయదు నాప్రాణపథము
నాకేమిగడయని నమ్మియుండితిని। నాకెరిగించక నడుదాగిపోయె। నని
శేషసంగమార్గన లవిధంబు - శివభక్తిమర్మంబు - శీలవ్రతంబు। నిష్ఠ
టిల్లెను కృపనిత్యంబు దెబ్బు - నెవ్వనినాకింక నిరువుకొల్పెదను _ నా
గుహస్వామియైనన్నురక్షించు - నీగతినిడిచిపోయిననెట్లులోతుల - ననవి
నిఅల్లమ అతివనీకేల - మనమునదురటిల్ల మాపోధవినుము - [illegible]లారి
గుణములు మహికినొక్కొక్క। కారణంబులవచ్చి కాయమాగాల్చి
తాముపచ్చినపనుల్ తనతగవునొనర్చుకొని - బోగనక్కెలాస [illegible]కినే
గుదురు - వారలుతమ్ములు వరజులు నతులు - గానెవ్వారికినిది [illegible] వన్న
మెరుక - దనుతమదినములు డగ్గరనేని - నిముసమైనను [illegible] వంగ
రాదు - హరివిరించాములకైనకుల్పి - కరదూడియయు [illegible]మె
కాదు - కావున చింతింపగాబనియేమి - నావినిముక్తాయినాయజగణ్ణ-
మానంశమునబుట్టి మమునెత్తిజెంచి - మూవాడుగానవ్వ మాటికర్థంబు
దేవరకేకాని తెలియదెవ్వరికి - యేవిధమోవాని నెరిగించుమనగ - న
నవినియల్లమ అల్లననగుచు) వినవమ్మ ముక్తాయి వివరింతునీకు నెవ్వ
రివంశాలు నెకడ్కనుండు - నెవ్వరిసుఖదుఃఖ మెవ్వరినంటు - నెవ్వరి
చావుల కెవ్వరుదత్తు - రెవ్వరివారలు నెవ్వరినెవ్వ - రెత్తిపెంచిరి పర
మేశుండు దేహాని - నిత్యుంపుచావు దేహికిలేదు తెలియ - దేహామువ్య

తమదిదృఢమనరాదు - యైశ్యంబుయీదేహమింతైనరోత - యిదిలో
సామాన్యమిట్లుండనిమ్ము - మదనారిభక్తుల మహిమదలంప - ఘనద
న్మమ్మతనూతకంబులు లేవు । పనుపంగవచ్చుసాపాక్రియశలట్ల - మొద
ంలేకుండునో మోహాసంగతిని - పిదపడచ్చివమేనుపృథివిపైవిడిచి - కా
కీకసౌఖ్యంబులను రోశిపాసి - యేకత్వమొందెను హేశ్వరునందు - వలని
కిచింతింతురా వెరిగితల్లి - అతడునిరాకారుడైన మార్గమున - నీయం
దు నాయందు నిఖిలంబులందు - బాయకయుండంగ చాశితినను - యే
యుక్తిలోనిడి వెన్నుమాయనిన - నాయల్లమునకును ముక్తాయి యిట్లని
యె - వారుమీరలు నొక్కపగవారుగాన - మీరెరుంగరు మీమీ
సూత్మగతల - పాములజాడలు పాము వేయరుగు - మూమనంబుకును
మరిన్పోదు - అతడుక్తార్థుడై అరిగినపిదప - గతమోహమాకేది
గతియున్నప్రభువు - హానిలుభట్టుకయాపగదాటి - పురుషువిధంబున
పరవైరిభక్తిరతికి - నేవ్వనసుజిక్కలేమియులేదు - కర్మలంపటములు
గ్రిస్సనబాసి - నిర్మలజ్ఞానంబునిజముగాగలుగు - ననవినిముక్తాయి అ
ల్లముప్రభువ - నునముననొకశంక మానవునినుము - వడలుబుట్టగబుట్టి
నృన్నవిబాకవ్రా - జడకర్మములనెట్లు నధవింపవచ్చు - నవవినిముక్తా
యి కల్లమప్రభువు - వినుమయ్యనొయ్యన విశపించలిమమ - బాలుల
కును చన్నుబాలు జీవనము - పాలుదాగివించి చన్నాలకుబాపి - యు
క్కంబుట్టి బాలోద్యానమాన్పి - మక్కువనన్నంబుమరిగించునట్లు - శి
వకర్మములయందు చిత్తంబుబెట్టి - భవకర్మములబార బట్టినబోవు -
యీమాట్కకర్మంబు రెల్లనువెదల - నామీదశివునిలోనై క్యంబుగల
దు - యనపనినుముక్తాయి యల్లమప్రభువు - గనుగొనినొకప్రశ్న గావిం
చనిట్లు । దేహులతత్త్వపదేశమార్గంబు - యూహించివాక్రొడిలుపడే

శమునగి - దేహాధారులచెవి దేలంగవైచి - ఆహాయటన్నను నగుసే లింగాంగి - నావినియల్లమ నాతిక్లనియె - దేవ దేవునుగూడు తెరగెర గింతు । మావంటివారినిర్మలులగానాత్మ । భావింపనీదునద్భావమెట్లొ ట్లు । భ్రమరకీటస్థితి ప్రాపించునీకు - విమలవిజ్ఞానంబు వినియుముక్తా యి । తన గుణంబుల బాశితనువులతోడ- మనుచునుండెడివారి మార్గం బుదెలుప - కాలిననులకలాయన్నంగబ్రతుకు - కాలిననులకకుగలదు నామంబు । పరీక్షించిచూడనే పనికినిరాదు - థరశివజ్ఞానాగ్ని దగ్ధగల్మ షుల । పరమపరుండయిన పరముగూడుదురు - అరయంగనిర్దేహినం టివిప్రభువ - నవ్యతాల్పోష్ఠసంధాన్తక్ర్యజన్య - భవ్యవాక్యంబునెబ్బం గివెడలె । నీపక్రమునన్న నిగుణనగుణ - భావమయుడగాన బలుకు దుబలుక - కుందుదురెండునా కొకసమానంబు - వెండియునీకొకవిధము దల్పెదము - థరణీగుణములుమేను తద్గుణరహిత । వరనభంబునబుట్టె వాఘుజనములు । ననవినిముక్తాయు అల్లమప్రభుని । వినుతించెనాలో ని వేదసమాన్య - జనుదెంచినట్టిసాఠ్వాడ్లింగమూర్తి - నినుగొనియా డంగ నేనెంతదాన । అదిమధ్యాంతంబులశిచూచి - వేదశాస్త్రిదులు వెరచినిఃన్యాగడ - అజగణ్న బాసిన యార్తియణంచి - నిజసుఖంబు నునుండునిలుకడదెలుపు - మననట్లగాకని యల్లమప్రభువు - వినికరుణార సాన్వితుడై పలికె - శాంతిదాంతులుమదిజారంగనీక - భ్రాంతిసంతా పంబుప్రబలంగనీక - సమతయిహాంక్ర్తిమదినాటనీక । సమతయుస్థై రణనడలంగనీక - మదమత్సరాదులు మళ్ళాపనీక - పదిలమైనీవునద్భ క్తిపెంపొందు - భక్తిహెచ్చినముక్తిబట్టెచ్చినట్లు - ముక్తియాటయె తుకమట్టుటతల్లి - అనితనుగుణముల నన్నింటిబాసి । యనుపమతత్వ మయత్వమొందింప - కోరివెంటుకబట్టి కొండతాబ్రాకు - తిరునప్రి

భువు సత్కృపను ముక్తాయి - శిరమ్మయియాబ్రహ్మరంధ్రబువెడలి । అనలీల బయలశివైక్యంబునొందె - అల్లమపాదనఖశశిలవణా - నుల్లంబులో తమంబునుపముక్తాయి । అఖిలభక్త శ్రేణి లభినుతింపంగ - సుఖలీలనుండెవసుంధరాస్థలిని । పదియురెండవగతి బలుకంగబడియె - పవనుదప్పకయు ముక్తాయక్క చెరిత - యిదివిన్నవారికినయిహాప్తితార్థములు । సదమలమతులకు సముకూర్చుప్రభువు

మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ. జేయును

12 వ గతి సంపూర్ణం

ప్రభులింగలీల.

శిద్ధరామయ్యగతి.

1 వ గతి.

శ్రీశిద్ధవీరదేశిక చక్రివర్తి - భానుసపదపద్మభజనాభిరతులం - ఖండసప్తాత్తుల గండణగించి - ముండితాశాంతవంమ్యజ్ఞాన పథము - ముక్తిబడశి సౌఖ్యమొందనాశింతు . భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల - మరి మునాయల్లము మహిమాతిశదగలుగు । కలకంఠు భక్తుల కథములు

నేర్చి - పరయశివజ్ఞాన భీతితులశాయ । చరలింగగురులింగ శంభులింగ
ముల - అకారములుదాల్చి అవస్థలముల - పాత్రకటంబుగవిహారంబొన
ర్చుచును - పిండవిజ్ఞానంబు పెద్దగాదలచి - ఖాడసంగత్యత్తులకై వశమైన
శిద్ధరామయ్యచె ప్రశిద్ధమైచిత్త - శుష్కదాయకమైన సొన్నలాపురికి
వచ్చెనల్లమభక్తవరువెదుకొనగ । వచ్చుటకుశిద్ధరామయగారిశిష్యు ।
లేవంగ బూసిన నీళాలయములు । గావించుటయయేను గట్టులయట్లు ।
మన్నురానులు చాథమాత్రికులునిసుక । సున్నంపునియుకవానులుగనొ
డ్డించి । పనుశాయంగనుప్పగులుకాశీలు । పనిహారువెరిగిన బడిపనులవా
రి। గూడకయుండంగ గంన్గానినల్లమయ్య । యాదకర్మముగ్గాల నీతనిక
కట - వేలుడెబ్బదిరెండు విధములైనట్టి - నాకులంబవనంబునడిపించిక
పము - కండకుబోనొత్తు టోగ్రథుల్మూడు - నడలించిబంధముల్
చక్కటాల్చుటయొ । మండివాఖండనిర్మలపూర్ణదృష్టి । ఖండసంప్రాప్త
వయిక్యంబుశేయుటయొవడ్డెవుప్పరవాని వోజనిరాను।లొద్దుకకీర్తులనుం
డెదననుచు । జడ్డునదగిలిసంచారంబుమాని । గోడ్డెడుచెడిపోయి గూలి
రామయ్య।నూలినంకెలబాయ నూకిబంగారు । కోళంబులోకాలు గ్ర
చ్చినట్లులయ్యె । చిన్నసంసారంబు చయ్యనిరోసి - పన్నుగాబట్టె యీ
బొంహ్యాలంపటము । శిద్ధరామయ్య ప్రశిద్ధుడెట్లయ్యె । శిద్ధులకెల్లను శి
ఘ్గరాకున్న । యెనుముదన్నినని వెరచిగుర్రంబు । వెనకకుబోయిన వి
ధమయ్యెనకట । అనియెగ్గులాడంగ నతనిబోటికెలు । వినివిని వేసారి
వేగంబెలేచి । పట్టుడుజననీక పడదీసికట్టి । కొట్టుడు రాళ్ళను గుండ్లను
వేత్రియు । ప్రారకమనమున్ననుబ్బచ్చియితడు । నోరుగొలంములనుపు
చున్నాడు । వనజభవాచ్యుత హనవుడంబన - కనుబిచ్చిచూడగాగల
దెవడ్డగని । కారుల బలుకంగగానక యితడు । వాదకమనగురుస్వా

ధుకివరిషు । అనివినివారితో అల్లమబనికె - వినుడుమీగురునాథు విజ్ఞా
నమెల్ల । పాషాణములమంటిపాలయ్యె నాపరి - మోసకశిష్యులై మో
నపోయిరిరి - అనుపమజ్యోతిర్మయంబులింగంబు - తనలోనిగన్గొని వె
న్మయావస్థ - తదాత్మశుద్ధిముదంబందలేక - మెఱుగజ్యోతి సమేతమైన
లుగు - తనలోనిలింగంబుదాను పాషాణ । ఘనశిలామ్మతి కల
ర్గుండునిలిపి । గుళ్ళగుంతంబులుకోరి కట్టింప । చెల్లునానిర్మలశివయో
గ..కుడు । మీకింత తెలిపెదగు మీగురునాథు । తోట్లోనిరండు నా
తోమాటల్లాడి । యుత్తరంబిచ్చెనాతొయిప్పిపోయెదము । వుత్తరంబిలేక
కూరక యున్న - నుప్పనవాడనుకుందు మేమున్నము । చెప్పండు పొంద
మీశిద్దరామయ్య - కవకవిని తద్విష్యులందరుగనలి । పెనశికోకలలు
మొలబిగయుగట్టుకొని - చేతికికాలికి చేతుల్లుపావ - నాతరిజిక్కక యు
ల్లమయనియె । శిద్ధరామయుడొరి శిష్యులుగావ యుద్ధతత్వంబుమీకు
చితకృత్యంబు।అవు చేలోమేము నా బెయ్యకడకు । బోవునాగురువులబో
లినాతోడ । కలహంబువకుచాల తాల్యుద్రవ్వెదరు । ఫలమిదిగదగుసు
పాద సేవనుసు । నాయిసిశిష్యులందరుగూడిరిన్ను । బోవిడిచిన వారిపాక
నొందియను । తరమొటంగకనీవు తరుచుగానిట్లు । గురులదుపాలించి
గొష్ఠులాడవు । వేచనుపికనైన పెసబోవకున్న । మాచాకనొవ్వక
మానినివన్న । మూచియల్లమవన్ని సుడియునుమీరు । మీచేత వేమాను
మీపిద్ధనడ్డె । రామునిబిలుమకరండిపొంతనిన । ఆమాటవినిశిష్యులా
గ్రహంబంది । పట్టంగబోయిన బైబైనవార । వెల్లనివెరగందిరి ప్రభువ
పుడు । చిక్కనట్టియుందు చెలగిదూరావ ।నిక్కచూపమునొజారవచ్చు
చూచువాడై తా నెచూపట్లు మరియు - నాచిక్కసిలువక వలయించు
గాని । నేతెరంగువగావ చిక్కబువ్వరిచాత । నాతరిగోపించియుందు

రుఁగూడి । ప్రళయకాలమునాటి పాషాణవర్షములఁ దలఁపించెను మహోగ్రం
బైన । రాల్లవర్షించిరా ప్రభువుపై నిండ । నేలపాలేకాని కొఱఁదాకవ
తని । కుంతాదిశరములు క్రూరాయుధములు। వంతులకేపార వైచుచుఁ
కాని । యించుకైనను నాట వేయుపాయమున । పాంచభౌతికతనుబ
ద్ధుఁడుగాఁడు । తమవిక్రమములు వ్యర్థంబులయిపోయె । భ్రమితులయి
యుండఁగ ప్రభువువీక్షించి । కొట్టినవారలఁ గొట్టెడువాఁడు। నెట్టన నధము
ఁడనీతి మాహింప । కొట్టినవారల కొట్టనివాఁడు । ఘట్టిగా మధ్యముగతి
కనుదమ్ము కొట్టినవారిపై కోపంబులేక । యట్టివాఁ డుత్తములటుగాన
వీఁడ్రకలిగినలోకంబు లన్నియుఁ గాలు। దొలుక పయికోపించి యుంటచిచ్చి
గతియగునని మదిఁగనలక యుండె । నతిసాహసుఁడైన యల్లమదేవు ।
అంతటఁబోవక అల్లమజూచి । గంతులువేయుచు గదలిన సైన్యములు ।
చతురంగయుతములై శతసహస్రములు మిక్కిలి నుక్కుగాఁగ మేదిని వ
ణఁక । తనమీఁదఁజనుదెంచు తత్సైన్యములను । కనుఁగొని యల్లమ గ్రి
క్కునఁ దన్ను । వైచిన రాలపర్వతముపైకి । జూచుచునుండఁగ ముట్టును
ముట్టి । పరశుతోమరకుంత భాసురప్రాస । ధరులు సన్నద్ధులై డాసిన
మాత్రి । తామనందరకును దత్త్వస్వరూప । మానవాకృతులతో మా
రుతులయుచును । భీకరాకారుఁడై బెదరించెవార । రాకుండ హింసయు
రాకుండఁగ్రీడ । నలి పెనుఁరీతిగా సమరమధ్యమున । నిలచిపారగఁదోలె ని
ఖిలసైన్యముల । తనయులతోఁ జోరు తల్లిచందమున । కినిసి యొక్కరిత
యును గెనసకకాచె । హాఁటైర చక్రినహాతులుగావించు హాస్యైన
నొవలికన్నప్పుడే తెరవు । వానవుడైనను వయునువభ్రమున । యీా
నంయ్యామిా శ్రేష్ఠుఁడెంతటివాఁడో । పగరనొప్పింపక బరవరంబు గెలిచె
జగతిలోఁ పలసిట్టిసాహసికలఁడె । అనిచూపకులుగొని యానేవల్లమప్ర

విన లేక శిష్యులు విం హ్వాలులగుచు । శిద్ధరామయ్యకు జెప్పియూతనిక । బు
ద్ధిచెప్పించవల పోదామయనుచు – రామయ్యగారికి జాగవోయిహాస్త్ర ।
లా మెరసముల మహాత్మకముల జేర్చి । యవ్వాడోవక జంగమెంచెంచినిచ్చు ।
క్రొవ్విదూషించిన కోపిరతమేము । పడ్డభంగములు మీపాదమేమెరు
గు । పెద్దరాముండని నోడ్డారముననుS । మిమ్మాడినందుకే మెరమెరగా
ని । మమ్మునెన్నాడిన మాకేమియనిన । వినిశిద్ధరామయ్య వికలికవగు
చు । వనుదెరలించంగ నాళీకభవుడో । బలభేదియోకాకపాలలోచనుడో
జలజాతనేత్రుడో జంగాన కేల । యింతగర్వంబని యెంచెంచినిలచె । పం
తంబులాడుచు ప్రభువుముందరను । యెవ్వడనావారి నెల్లగద్దించి । చి
ప్యకునామీద చేజూచువాని । నాలుకవెడతటి నరములతోడ । నోలి
బీకుడునని యురు వదింపంగ । నల్లమప్రభువు సామ్యంబుధోపంగ । నెల్ల
వారును సెచ్చునిట్టినిపలికె । మేలుమేలురశిద్ధ మెచ్చికపలెన్న । తాలిమి
యింతైన తఃశీవలదె – నేఃచారెదు చీను నెఃజచ్చునను చు । క లూ
శీకడుకరు ఘనులైనవారు ॥ రాగద్వేషములు జారంగనిచ్చినాను ।
యోగవిగ్రాప్తికినుండరావెద్ది ॥ అని మంచిమాటలు నల్లమదేర్ప । విని
శిద్ధరామయ్య వినులనిడక – నేలేనివట్టిన నీలావుమెచ్చి – జాలిపెట్టితివి
నాస్తైర్యంబునెల్ల – సామాన్యయోగనే జాడించిపలుక – నీమాటలి
క్కడ నిలుపనొసల్ల్ – కన్నుదెరసితినేసికాలులోకంబు – లన్నినల్లమన
న్వయారనీకంటి – మంటనెందరిమున్ను మడియించినావో । మంటి
మూరితనంబు మానికిదగునె – యిద్ధరలోహింసయే సాంప్రదాయ – శిద్ధ
మానీకు నోశిద్ధరామయ్య – బాపురా నీవంటిపరమయోగీంద్రులెప్పట్టు
ననఃగాసటుంతగాలంబు – పాపంబులకు నెల్ల పట్టయినయట్టి – కోపంబుత
నముగా గూర్చుకున్నావు – యోగులునీతోడ నోపరుగోష్ఠి – జాగొ

వ్వఁజేయు నీ పావకోపము - ప్రోవ్వులై దుర్వారంగు కేకాని। నాఁటి రామ
య్యరామమాహాత్మ్యంబు - గాంచకయొంతయు శాంతులుగాలుక - బూనిమా
నంఘని భూరికటికటిల, నిటలుఁడై పావకనేత్రంబుదెరువ । ఛటచ్ఛటా
ర్భటులతో జ్వాలలు నిగుడి - అల్లమప్రభు రాగ [illegible] టింగ వెనఁబ। చిల్లరజ
నముల చెడగాఁ ద్రోణకె - తనకొండెరుగక తానేల ప్రభువు - జంకె
యూరెల్లను జిమ్ముపాల్పక - పేదకొపంబెల్ల [illegible]నవులచేటు - గాదెయు
వ్వారుచిది గాఁచనివనియె.। కొరవిబుచ్చుకతన గొడుకొనంగ । అరిమురి
దలతురా ఆగ్నానులైన - కోపమార్గ లేక కొంపలకొరవి - దోపనే
కాక నెందును నాన్యగలఁడె - సారథినొనలికన్ను జూపు వారలకు - నర
కాలకనుజూపునధికులుగలరె - యూసొన్నరాపురి యిటుగాలకుండ - చే
శినవాఁడె పోశివయోగివర్య - యనుచు పీరడికోట్లు లందఱుగొట్టి - విను
చుండెడి రామయ్య విన్నదనమునను - నత్తరి అల్లమన ధికదయాద్రి - చి
త్తుఁడై యుద్ధురచెకునేళఁబుట్టి - సకలలోకములు భస్మముశేయువిమము
నొకమాత్రలో గుగ్గుడిపినయట్లు - సొన్నలాపురి సొరబుగాకుండ
మన్నించి యల్లమ ముటచల్లార్చె - శిద్ధరామయగారు జారనేతెంచి -
బుద్ధిహీనుఁడనన్ను బ్రోవవే యనుచు - పడపద్యములకడ బడిలేవకున్న -
సదయుఁడై తనదుహస్తంబున నెత్తి - చెల్లునా మనవంటి శివయోగుల
కును - చిల్లరపనులకు చేతులుజావ । లాభపూజాఖ్యాతులకుఁజిక్కి యా
ద్మ - లాభంబు గురచినలక్షణంబగునె । అనవిని దామయ్య అల్లమప్రభు
ని - వినుతింతెనిగతి వెనవేవిభుఁడు - పిరహార్తవనినిమ్ము భూషింతునని
[illegible] - నెఁయుకోపముఁలేదు కణుమాత్రమైన - స్మరవైరివసి నిన్నునన్ను
తిరాచు। సరమేనుఁగిరికులే శాంత్మజకివు। వరమూఁపనుఁపనించిదనిఁ[illegible]తు
కని [illegible] నసదపమని [illegible] కనీకఁత నుడ - అపరిమిత ప్రభావాధుర్యండవగుట -

కపిలసిద్ధేశ్వరుఁగాదఁగలంచెదను । ధరనుపొట్టలైన దఁటుచెంచినట్టి । నరు
గురుతెరిఁగి వెంటనేతిరిగాఁడు - వంశకన్నను జడునధముండనైతి - నిం
ద్యునమయిన్ను వెదుకవైనైతి । అపరాధశతములనాయందుఁబెంపొందె -
కృపఁబెట్టినన్ను రక్షింపవేస్వామి - హాహాయెఱుంగక పుడ్రోకినైతి -
ద్రోహినిమన్నించుదురిత విదూర - యిక్కలికన్నిచ్చి మ్మదుదునాక
నుచు । నెక్కుడుగర్వాన నింతగాలంబు - తిరిగినయజ్ఞాని తెరపుకుచె
చ్చి - కరుణించలేనన్ను కారణపురుష - యనుచుగమ్మరమొఱ్ఱ యు
ల్లముయతని । మనసుపశ్చాత్తాప మగ్నతఁబొందె - మనకేలయితనితో
మచ్చరంబనుచు - తనయనీనాడి తబ్బిబ్బులకును - కినుకమూనఁదిలేదు
కృపబుట్టియిప్డు । దనుమానముడిగినిర్యాణలేలెన్ను - లెమ్మనియెత్తం
గ లేచిశిష్యుఁగాను - నెమ్మెగమెత్తంగ నేరకయున్న - శిష్యరామయపా
ల చింతింపనీకు - బుద్ధిచాలకయున్న - బోధింపవలసి - వచ్చినాతము
తలవంపకుమన్న - మెచ్చికతలయెత్తి మరిబ్రస్తుతించె - నీవుజంగమ
వేష నిలయుండివగుచు - నీవ్విధినేతేర నేనెఱుంగుదునే వేషంబుచక్క
నై వ్రైరి వాఁడుండు - జేషంబుచాలక విజ్ఞానియుండు . వేషమూఁగురినీ
కు విజ్ఞప్తిగాక - దూషించిపొమ్మన్న దోషంబుగాదె । వకరిగాదనిను
రి యొకరినౌననక । నకలంబునమదృష్టిఁజెప్పింపవలయు । వివవెన్గో బ్రాం
హ్మనితరయునకల - జెయునుభింపనజ్ఞులుడిపింప - ననవిని రామయ్య
అయ్యవారికిని - తినములుమధ్య మాధికహీనులనెషి - భేదంబురాయది
వెనగొనియుండు - మీదయనసుబుద్ధి మొలిగెకనింక । ననవిని ప్రభువు
రామయ్యయిట్లనియె - దినదినాభ్యాసంబు దృఢమగుచున్న - పశుపశుచి
త్తంబు పర్యాయగతుల - మనసునిల్పిన శాంతిమానసంవిను - శాంత
చిత్తులకును శత్రుమిత్రులును - యింతులును శిలలును యిల్లునువనము-

దానునుమెదురును ధనమును పెంచు - హీనుండునధికుండు నేకరూపం
బు - నైతోచునందాక హటరాజయో - మేతరివిరువక యుపవా
స్మృవక - అలనచిత్తునుగాకవృగ్వంధుగాక - కొలదిదప్పక యున్న శా
ఘనుసనుత - యూరకరమ్మన్న యోగనాడుగాదు - ధీరచిత్తగుణోప
దేశంబులేక 1 యనియానతిచ్చిన నలరి రామయ్య - ఘనగురుండవునీవ
గాకనీకంటె - ననుపమయోగ విద్యాలిభవంబు - ఘనతరనుభలింగా
వధానంబు - గనిపించుగురువులు గలరె వెండియును - నినుజూచుటయు
నాకు నిఖిలసిద్ధులును - భవదీయపాదసంస్పర్శంబున నుత తివిరి నమోద
యా దృష్టియేముక్తి - ననుగుతార్థునిజాయ నామతంబుపఖ - జనుదెం
చు మల్లేసు నత్కృపజూడ - ననివిన్నవించిన అల్లమప్రభువు - వనమే
మిఫ్రాకేమివరగృహంబేమి - పర్వతగృహమేమి పరికించిచూడ - స
ర్వగతుండైన నయ్యమోందుప్రికు - పలుకులన్నియు పరాపరబోధక
ములు • మెలుకవయల్లము మృదుభక్తిపథము - నిలుకడ యెల్లను నిర్మల
తపము - లచటవెల్లనుతత్త్వానుభవము - యనినమోయానతి కడ్డంబు
జెప్ప - ననుబోటివానికి నాలుకెట్లాడు - యిచ్చవచ్చినచోట నేబిడారం
బు - చెవ్వరజేనుక శిష్యుండనైన - నాకునద్దతికరుణామతినొసగి -
మీకుశేషునిగా మెలపుకొనుచడి-చిత్తమంతర్ముఖస్థిరతనొందించి-మ
త్తేంద్రియంబుల మట్టుకుదెచ్చి-యుత్తమకృత్యరిబాలొనరించునట్టి-
భక్తులందే కాని భవుల దేహముల-విక్తంగ గాము సంస్తుతుచిత్తు-పి
త్తులమొదలు నుపృధయగుగావ-నావిరిరామయ్య నన్నేలకపకు-బోవ
నొత్తెదరు నాపుణ్యంబుకతన - మీపాదములుగంటి నేజేసినట్టి - పాపం
బులెల్లను పరహారమాను - ఖండీనంన్యత్తు కనచూడకర్మ-కాంశలం
పటిముల గాశికినోప మీపాదమేగతి మిమ్మునమ్మితిని - చేపట్టిరక్షిం

ము. శ్రీగురుస్వామి యనుచు దండవముచ్చ్యాషుఁ జుటు జేసి తేప-కుం కి
యాన్సము యుష్టుట దలిగి కర తుశిరంబుపై గ వేయించియె తి -క నమర్థి
తోడ జగ్గర బిస్సు నుతించి జనకుములాలింపు సాలిలోంచి తనకృపాద
నధినాతని కోలఘార్చి యాడు తిగలయట్టి యనబిదిహాలు ఈ జీవులయం
దుల విసిందియముల-శిక్షరపగోపన శివయోగవరుడు-మోక్షార్థయనగే
లు మొగిచిరామయ్య-రూపరసాధిక రూపవిషయముల - యేపట్టునను
గన్న యిందియసమితి కుర దేటి గన్నట్టి కుక్కలభాతి-యంరును నిల
వక యూనుబండాదు-యింద్రియంబుల గెల్వ నేగతివచ్చు దుర్భదయా
ధ్యానిరూపుడనిన । వివుయింద్రియములకు విభుడు మనంబు - మనసువిష
యములకు బుకిగి బోకుండ - తనలోననిల్పిన ధైర్యతత్పరుని - మనసు
న్న చోట నెమనున్దింద్రియంబు లనవృథ రామయ్య అయ్యయిట్లైన - మ
నసువ్యాపారంబు మానకుండినను ధనమూదిజనము చేసి తనయులనను
... సమాదకులకు కోర్కెలు దీర-ధనము గొనంగుచు దానధర్మములు
ఘనవిశ్వాసములుగాపించుకొనుచు-చెరువులు భావులు శివమందిరములు
అన్నదానపోటులు ఆరామములు - జేయించి పుణ్యంబు చేకూర్చిమీద
శ్రేయోధీరాజ్యం చేకొనరాదె-నావిరియెల్లమ నరులకునివియు - గా
పింప నపదంబుగానిలింగ గైకొ -సాధారణులకిది అలమటగాని - శయివ
శ్య శిద్ధికి రాదుగారణము - ఆ ట్లన్నదాన ధర్మేచ్ఛలవుచు - నట్రవారి
సుఖ బునరయుద్గ కేలు - లిత్తుకండిసగోని ఔసఁగాడ యుంచి - నత్తైరం
గంతయు నదనిత్యసుఖముపెంతలనైనను జారలగనిను - లాభపూజా
ఖ్యాతులకు గారణంబులైత భూజవులు సేయునాశంబరములు-లీలకలా
పమశేశనానిచి - గాలా బయి గడి కపటిమోనట్లు-విరసంబులైనట్టి
నీచయ తాపసుల - బరిహరింపక తేక బ్రహ్మాదసురలు-ఖోవిహారి బ మృ
గంబులు మనుజు-అరసిరిపు యు సాలములందవలదానంత తపశఖా

వేసంధాన్యశాలి। అంతరంగమున బాహ్యక్రియాప్రాప్తి। నింతమాత్రం
బైన నేడమిగొన్నపుడు। గంతులువేయుచు గడకుబోనొత్తి। నూద
ర బోయులై రోగగ్రబద్ధులు। యాదిశివధ్యాన మళినహవగును। స్వా
ను భూతికిని ప్రత్యేకమైనట్టి। లోని బిల్లాగవ లోకసంబుగాగి। కర్మ
ఫలంబులు గాంక్షించికర్మి। నిర్మలశివయోగ నిష్ఠుండుగామి। సంత
రంగంబు పాడై యుండినతని। కెంతగాలంబున కిలముక్తిగలుగు। నా
మధ్యముసమ్మతమ్ము నపహరించినను। యేమయ్యెపోపురో యెవ్వడెనుంగు
నావిధి రామయ్య। నాగురునాథ। చావకబ్రతికెటి జాడతెల్లనిన — పసగల
మడచేసి బాగుగా జేసి। కనవుచిత్తనయట్లు కర్మంబులకును మదినాసప
డక నిర్మలతత్త్వనుస్థిప్తి। వదిలంబు గానిప్పు బ్రహ్మమునైన। గదలింపగా
రెంత గాలానకైన। యిదినిశ్చయంబనునిట్లుగాక। యంతవారలకై
న యీకర్మకాండ। మింతదప్పిన ఫలంబేమియునాకీ। దేవతామూర్తి
ప్రతిష్ఠలు దప్ప। గావింపబోగ రాగంబు దప్పు। గనుగొనుచుండె
యీకర్మకాండమున। కనుమతింతురెమోతుమ్ మాశించు ఘనులు। ధర
కర్మనిష్ఠులై డాయుంచులేని। పరతత్త్వలాభంబు ప్రాపింపలేదు। వెలి
యులోనను రెండువిధములై। నాచిత్తమునగూడ్చి నాకొటినడిమి। నా
ఖంబుజెడిమేను నగముదాక్రింప। నాలోకనము శేషము నాహరంజోతి॥
రాకాపుడైన మహాలింగమూర్తి। నాకృతకృత్యుండు హాయుడునేకంబు
వీమన్నపై బోయ నిర్విమమున మనుగు। విమములోనూరిన విషపైద్యు
తైన। వెసమాన్యగాలేని విధమునపమయు। రసమూనితనము దేహాను
ంగలేం। పానురుబ్రతికంప బ్రహ్మయునోం॥ డీ మహారామయ్యగాయు
దియు ధార్థంబు। తెందరోసాదకులే దుర్వమయ। ములందు జిక్కియు యోగా
గమూరకేబుచ్చి। యందునుపొందక యద్వైతనట్టి నుడులునూడంగ జా

దుయోగికిని । విషయంబులయ్యును విడువంగరాని । విషయేంద్రియంబు ల వెంబడిజిక్కి । దొనగుల బడకుండుదురె శివయోగు । లనుమాట శివనామ్యమబ్బువారలకు । పంకంబులోపల బద్ధమైనుండు । కొంకకతను లూవృషాంకరేఖ । దరిచారకున్నవితరులెత్తగలరె । తెరవునమునకు ద్రొక్కింపనీకు । పరిభవంబొదవె నాశుగిభవంబెంతె । నిరుపమానసమాధిశిష్టుండవైన । నీవెనదోష్యక్తి నిధివిరామయ్య । నీవిచారమువలదీ యర్థమునకు । అమలసుజ్ఞాని శర్మాసక్తుడగుట అమ్మాతంబు కుక్కలకందిచ్చిపులిశి । నంబలితాదాత్రవ నాశించుసట్టి । వెంబడగాని వివేకిగాడండు । అమితవస్తువులు లింగార్పణంబులకు । సమకూర్చితాదర్శసాపోపభోగి । యగువాడె నిష్కర్మియతడు మాయకును । మగడురామయ్య యిమ్మమాటలేమిటికి । కరణంబులకు బలిమిగలకాలమందె । కరణంబు గెలిచేటి మతముచింతించి । శరణపథంబున సచ్చిదానంద । పరిణామవైభవ భ్రాంతులబాసి । నియతంబుగలిగిన నిర్ణేషరూప । పరముండవీవతెప్పదు శిద్ధరామ । పడువేళ త్రోసిల చారుచిత్తంబు । పదిలంబుగానిష్ఠ పథమునసిల్పి । ప్రాణలింగమున పంభవించి దృష్టి । నా నెంబుగాజెప్పి సవిభావలింగ । సంగంబుచే తృప్తిసంధించిసకల । సంగంబులనుబాసి చనవేస్తువేని । లింగంబునకునీకు లేదుభేదంబు । సంగతి యీబాగు సాధించురామ । గల్లగుర్రమునకు శంకయుచాదె । ముల్లును మిసిగియు మోపుటేగాక । ఉత్తమాశ్వముగ వాగెమెత్తినరాతు । చిత్తానగలయట్లు చలరేగిదాటు । నీకేలబహుశాస్త్ర నిగమాగమముల । చీకాకులకుజిక్కి శివయోగివర్య । ఉపదేశమిచ్చినయోగ మార్గమున । నిప్పుడున్నై యున్ననీవనిత్యుండ । పనిచెప్పిమరియునేకాంతంబునకును । గొనిపోయిరామయ్యకును రహస్యమున । తమకరణంబులు తాగామిదెల్ప

మహాసులింగముసందు మన్నించుచు చేశి। పరమశివులనందు బయలుగా జూపి। పరమోపదేశంబు జేసి। పరమశివులనందు బయలుగా జూపి। పర మోపదేశంబు ప్రభువుగామయ్య। శిష్యనిచ్చినమాత్రమేము చరించిగా అమృతనొత్తి సనొత్తి నట్లంతరంగమున। నిలచేసంమ్యజ్ఞాన నిర్మలజ్యోతి వవిపికసించెమానన సంగరహము। పరమహంసత్వబంధ వదిల్పి బొందె। నరవితోడుతనవచక్రంబులంతు। వెలవులుగలవాని నెలిపెవక్కంగ నల్ల శిద్ధరామయ్య అల్లమకరుణ। నప్పుడురామయ్య అల్లమప్రభువున కొప్పగాసాష్టాంగ మొనరించి దేవ। భావతపదపద్మ భవముకరంద సేవచేన కొన్నిచిన్మయత్వంబు। అజ్ఞానతిమిరమల్లంత నెతొలగె। విజ్ఞాన దీపంబు వెలుగొందెలోన। ప్రభువమీకృపనేను పావనంబైతి। నభిమతార్థము సిద్ధియయ్యెనాకిపుడు। శిద్ధరామయ్య మదిచెందినయట్టి। యాద్దత్యమెక్కడ మణగెనోగర్వ మేకంతబట్టెనో యుష్టకర్మములు। యాకారంబుయచ్చటికరిగెనో కీర్తి వార్తపై వేట యేవంకనోయణగె అర్తియక్కడ మాయమాయనో సాధు।సంగతిగలుగునా సకలశిద్ధులకు। సంగంబులకుమునుదు సత్సంగతంబు। చిత్తవిశుద్ధియు శివభక్తిరతియు। నుత్తమజ్ఞానోపయుక్తియుయోగ। శిద్ధియు నభిమతశిద్ధియు కాయ। శిద్ధియుగురుకృపాసిద్ధి సిద్ధించు। అనిఅల్లమప్రభు ఆనతియయ్య। వినిశిద్ధరామయ్య వేట్కతో నుండె। పదనముాడవగతి పలుకంగ బడియె। ముదమొప్ప శిద్ధరాముని చరితంబు। యిదివిష్ణవార్సిన యూష్టితార్థములు। నవమలమతులకు నమకూర్చు ప్రభువు.

మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ చేయును.

ప్రభులింగలీల.

ప్రభు కల్యాణనగరమువచ్చినగతి.

---

14 వ గతి.

శ్రీసిద్ధవీర దేశికచక్రవర్తి । భానుశపదపద్మ భజనాభిరతులు
శరగురులింగ ప్రాణవిశారదులు ॥ కరణేంద్రియాధికార గర్వవర్జితులు
భక్తిముక్తులుగోరు పుణ్యాత్ములు భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగల ॥
బసవేశు సద్భక్తి భావసంపదలు। వసుధనజ్ఞులెల్ల వర్ణనసేయ । వినివిని
యుల్లము పొంగందియతని। గనుగొన సన్నుతికవ్రతంబువడసి । సిద్ధాన
మసిపాత సాధక శ్రోత్రముని । సిద్ధరామయ్య ప్రసిద్ధుడేతేర । జనుదెంచు తె
రవుల చల్లనీడ । యునరశ్మ్ములకు నేచుదీగంగ రాని । పనసరంభాశోక
పాటలీకేసరియుత । ఘనసారతరువులకందువకును । చెంపులు బావులు
చెరువులు కొలనులు । సారసవనములు లేమలకజాదినను । పరుపైన పు
వ్వులపై గాలివిసరి । తెరవరులను నోవతేర్చుతోపులును । చలువపందిరి
లు ధర్మశాలాడనాడ । నిలుచువారలకుండనిలయ సంఘములు । అన్న
సత్రంబులు నల్లబాలలకు । వెన్నయు బాలును విరివంబులోన । బోయంగ
శిశువులు జోకొంచుకొనుచు । గాయకులేకే పరాంగణంబుపైన । త్రోవ
అనుగృహాస్థులుబసవణ్ణ పావనాత్ముండిల ప్రబలించబట్టి కలియుగము

బునకును-కరిగె ఘణ్యంబరి గణుతింపాయంగ-పద్మ గాబన వర్ణ భవ్యధర్మ
ములు-కన్నులపండువుగా గనుగొనుచు-మూరార్భక్తుల మహిమలుజూ
చి।వారకనోరార వర్ణించుకొనుచు।నాడుచు బాడుచు నభినుతార్థములు
వేసుక భక్తులు వేసినని తుర్నసుచు రామయ్యతో నాడాడవిలిచి-మునమున
నలయుచు నురికు చెప్పచును-కల్యాణములకెల్ల కారణంబైన-కల్యాణ
పురమునకు గ్గరవచ్చునప్పుడు-కోటకు వెలుపలనొక యంత్రిమున-వాటంబువై
పుష్పవాటికెలమర-మరకతమణిశిఖ ఘనవస్తంబులును నిరసంబుము తొ
లు నెకపువరనగ-నెంపుమట్టువపుష్పతాశోకతరువు-కీరకోకిలభ్రం
గలాపములు-నైగల్లమవ్రిగు నభినర్గనములు-శేషువాధిపస్సం
బు చెవుపుననముగు-మాంనివాన నెకాని ముంయమాంకుశము-పూని
ఫన్నాలదావి బాదింపలేదు తాసేమిగోరయని తస్వరాగాను-మాని
తపవయాసమాణపకములు-వహంవద్ధికశ్రీనుపర్యంగోగత-సహంవబు
రిపోన విచ్చిగంరి-గోప్రరపేయంబు కోటకున్నతిము-నాపద్మ
బాంగవు లక్ష్మిల్ మెరుగు-పులివెలుకింబుకు పేరుపొనగు వాకిటికి-
నలశిల్పహారిణ భయంకరముగుసు-మాణ్ణించు గోపురంబును టినంబాంపు
హాకుజాడ కలెచె అమరాద్రి నాసగ-బంగారు తపుపై మేడపోస
రంగాగ నాగపురంబునకు మహా-నదకారలు వచ్చి నచ్చిన వారు-చెంకి
దకలేక్ష నరశిఖాట్లనుచు-అగ్లసౌభాగ్యాభ్యుదయోమిదస్ప-ర గసు
రత్నాల రాసులెల్లడల-అసమానభక్తుల ఆ.చిత భక్తిరసముకల్యాణ
పురంబావరించె- పరులుకజొచ్చిరా బాగుగానక్క-పరగు గంభీర
మైనగునస్ఫటిక-జనచాతకపట్టి పయుమల్లమూర్తి-రసదంబుతేమ
స్వారసముపీక్షింప-చూతంగ చేకొంది నరముపుస్తకము-లాడావని
ల్చి తారరుడెంచిరనగ-కొత్తడంబులమీద గొప్పలైయొప్ప-నిత్తమూ

యంబులయి వెలయునట్టియు్య-వాడగవచ్చిన వసుధాద్వీపంబులు-బాదరా
యణికిరిందు బరతురహ్వుని- అజితశత్రులనొంప కాశ్వాయగతిని-రాజు మను
నోయరాజులహ్వానీ-వ్యవహారమాడుచో పరధర్మమిత్రకిజవదాటించటిచై
స్యసంబువారు - నిజకులాచార నిర్ణితవర్తనులు-ప్రిజల్లెల్ల దస్సరప
ణముందు-గజవాజిగమున జేగమెగోనియాడ-సజనకునంబునను సలవిగా
దచట - భిగువృధస్నులతోటి బింబాధరములు - మగువలవెలుగంబు
మదనుండు యెరుగు-వ్రితనియమంబుల నిరలక నెప్పుడు- యతిజంగమగ్రా
హంబులాపురియల్ల-అట్టిపట్టణమున కల్లమప్రభువు-నెట్టణనేతెంచె నిజ
పాదపద్మ-గట్టణ చేభూమి కడు పావనముగ-ముక్తి ముక్తినవారు ముక్తు
లుగాగ-పరమజంగమలింగ భరితరూపంబు-స్థిరముగా ధరియించి సిద్ధ
రామయ్య-కై దండబట్టుక ఘనటాపదమున-నాకరంబుగ బసవన్న గేహ
మున-తాలోన జనుదెంచి మొగుమొగుసాల- చేయల్లమయును సిద్ధరా
మయ్య-నిలిచినమాత్రలోనె [illegible] రు బ్రిణమిల్లి ముఖము
[illegible]-హాసమసాకార [illegible] యొాబస
వేసు-పరశక్తి [illegible] ఆ[illegible]గాచి-
కడు [illegible] కణసమూహంబు - [illegible]భ్యర్చనము శే
యుచున్న-జనవన్న కెరిగింప [illegible]హంబునప్రాజ పెద్దయు
కడు [illegible] మెచ్చి జంగమ [illegible]-చేకొనినన్ను రక్షింపవచ్చె నె
యుత్స[illegible] యిటకుదెమ్మన్న-నప్పుడుయదపడ యప్పణ్ణవొచ్చి
శరణార్థిలానికి జను దేంచటన్న-ప[illegible]కించి అల్లమ ప్రభువు ఇట్లని యిట్టిలోనే
డ వెలియూడలో కానుసారు - లై నశ్వర యిండ్లకరుగ మాకేల-అనవిని
అప్పణ్ణ ఆచట వానిలిచి-తనయేలికకు వేగయజెప్పిపంపి- పంపినవిని లేచి
బసవన్న మెరసి[illegible]గంపింపగా మెచ్చి ఘ్రికి[illegible] నిలిచి - కొండగర్వంబున క

న్నులగాన-కుండితినో కాకయొకపాశబ్బోయి-పకపాడితినిభక్తియుక్తి ద
ప్పితినో అకటకటా ప్రభువరుదెంచి లోపలికిరాక అచ్చోనిలిచె వెఱపల
న యకసకంబాయగా యిపుడునాభక్తి యనుచు చింతాక్రాంతుడై
యున్నసుచూచి తనదాన యల్లమనదయాభక్తిజనుల గనుగొని రక్షింప
గావచ్చె తిరిగియును నివెదుర్కొని యుండంపువాని బనిచితి యిదినీకు
బసవన్న చెల్లదని మడివాళయ్యడెనాడితను । వారథియీదెను వాడ్కో
ల్లుమరచి యూరకె చెయ్యార్పకున్న యట్లయ్యె । మడివాలుమాచయ్య
మాటనిక్కంబు । తడిసితి నోబోక తప్పనాయెదియి । యనిగణనతు
డై యల్లమకడకు । చనుదెంచి తత్పాద సరసిజంబులకు । నమితుడై
యల్లమ నాగురుస్వామి । క్షమియింపుననుకృప సర్వాపరాధి । నజ్ఞాని
నేను నీవత్యంతశుద్ధ । విజ్ఞాననిధినేవిశ్వరంజకుడ। నీవునిరంజన నిర్మలా
త్ముడవు। భావంబనేకపాశబద్ధుండ । పశుపతివీవేను భక్తిహీనుండ।
పశువ్రరక్షించుట పతికిభారంబు । నాగుణంబులు చూచినచుపన లేదు ।
మీగుణంబిడి రక్షింపుముగురున । అనివినుతింపుచుఅల్లమపాద। వన
గహాంబులబడి నగచుచునుండె । తల్లిదండ్రులు తనుతనయుణయందు ।
కల్లగల్గినగని కడకుద్రోయుదురె । తల్లివిదంశ్రీపు దాతవుబతిపి।అల్లమ
యీబసన్నకునీవె । కావున కడములు కడతేర్చుకరుణ । భావించుమని
చెన్న బసవన్న మొక్క । మఱియు నాయుల్లమున్నీ । చేగొలిచేనేనియు
ను । కొరతయగానాత్మగురువుచే సాము । గరిడిలోనేర్చినో కాలు
చెయ్యుమరువ । వెరపుగాదనిచెప్ప విహితంబుగాదె । బాలుండు బస
వన్న భక్తిమార్గమున । మీలావుబట్టుక మొలగంగసంగె । యిదిభ
క్తి యిదిక్రియ యిదిజ్ఞానమనుచు । పదిలంబుగాచెట్ట బసవనిభక్తి ।
పథమునినిలువ మీభారంబుగాదె । తేజోరాసిమై వుంపునల్లై అని

మడివాలయ్య అల్లమప్రభుని । కొనియాడఁ జగ్గాప్తి యుక్తియుక్తముగ ।
తనతను వెలింగ తమవృషాంగమ్మె । తనజీవమయ్యెందు దండనాథునకు
భక్తవదియ్యనర పాదపద్మంబులకును । విపరింపభేదంబు వెదకిన గలదె । మీా
రంతయుఁ శివ మిగులమీాక్ష్యపకు । కారణాంబుగాని కడమంగాదు
బాలు చెక్కిలిగొట్టి పాండాప్రపంచి । బాలురక్షింపడె బాలునితల్లి -
అనికిన్నెరయ్య యూనాదిష్టమప్రభుదు - వినుతించి తగనిన్నవించు వెంకి
యును - వేదశాస్త్రగమనియ్యంబునకు - పాదపద్మములు చేసట్టంగతే
వు - మనుమ సీండప్రంగనిను మహిమాపాత్రము - గనలేరు కర్క కర్క
శివానాలకు - చిక్కావు చేతిలో చిక్కియుండియుగా - యక్కడశివ
భక్తిరత్నమె కుంప - నక్కడనీక్రింద వీరవాన్యమున - పక్కాలాగుల
చెప్పాప్పే సురనిన్న - అట్టినీపనికి నక్కడెంచు బల్ల - సుట్టిగ బసవన్న
గాపోడిగాడె - లనీఅల్లమప్రభుని భవ్యగుణానులు - వినుతించి తగవి
న్నవించిరంతటను - యింగలభక్తులు నెల్లరుఁ జింప - సుబభజంగమకోటి
తిలెట్ట - నరుదెంచిమనుబోట్ల నరసినయట్ల - కరశుద్ధి కల్యాణకటకం
బునను - వచ్చియచ్చట బసవని భక్తియంతు - వెచ్చగుంమాంబట్టినే
ట్టికిథలాకు - నానానమానములో దిమోలుకీళ్ళు - హీనాధికథలను
బ్బురాపకల్పములు - లేనిమమాకేయిఖాలి నటింప - రాముమేమని శిక్ష
రామయ్యబుకే - యిన్మహిమామయ్య యూభక్తవరుల అమ్మోదిదో
కటిటు అవిజెలోవాకటి - ఆమహాటలుపరమార్గసాధకములు - కూ
డమునమనిర్వాంత్రైనయుండు - యిట్టిజంగమంబె తెంచినపుడె - కం
టిబిబ్రికిత్తిగాయన భక్తి - శాయుకఆరచేతి శివలింగమాజ - శాయనే
నెద్దును చెప్పినో తవకు - వనవిని రామయ్య అల్లమప్రభుని - వినుతించి
స్వామభక్తివినమితుండగుచు - యిలగలభక్తులనెల్లరక్షింపు - వని

యేకాడ మీావచ్చుటయల్ల - మాయబాయగ నొత్రిపురియుగొగ్గయ్య
ఆయాసముడిపి లింగాంగి గావించి - ముక్తాయికిని దేహాముక్తియొసం
గి - రక్తిమై సిద్ధరామయ్యగారి - అతులితసమాధానములను - విత
తజీవన్ముక్తి విధమును దెలిపి - నారనిభక్తిజీవంబులచాత - నాయాధి
వినియున్న దరుదెంతురిటకు - నెన్నంచుమీాకృప నేనుబ్రతుకుదును - యు
న్నదునాశంకలన్నియుదీరు - అనిచాతకము మేఘమాశించుకరణి - స
నవునమండంగ నరుదెంచిదయను - ననుబారవిడచిన నాకేదిదిక్కు -
యీనుముగుణముచూచునె పరుసంబు - నేరంబులైనాదు నిలువెల్లశిం
డి - కూరలోతెల్ప గల్లుకేయందునైన కొట్టందుకోపించుకొండు - డ
గ్గైనమీాపాదముంకనేవించ - ననిబసవన్నయు నాచన్నబసవ - ఘనుడు
చేరోకపాదకమలముల్ బట్టు - కొనివేడుకొనగ భక్తులనట్లవేడు - కో
నగనల్లమకడకూర్మియుట్లనిమొ - నొంసవులందేభక్తి నూత్న్యానెమీాకు
నెపుడిడియుండు నింతయుగానరాదు - నడువడి నద్భావనలునరిగాగ -
మృడుదెన్నటికిమెచ్చు మాబోట్లభక్తి - అనవుడుబసవన్న నాభక్తవ
రులు - ఘనదయారసభక్తికథములుదీర్చి - ఘనగురులింగజంగము కృ
పనపయు - నను వెరింగించి కృతార్థునిజేయు - డనివిన్నవించిన యల్లమ
దేవు - డనుకంపలోనికినరుగువాడాయ - ప్రభునిట్లు కల్యాణపట్టణంబు
నకు - విభవంబుతోడుత విచ్చేశననుచు - పదియునాల్గవగతి బళికిదీని
చదివిన వినిన మోక్షమొసంగుప్రభువు॥ మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ
శ్రీం జేయునూ॥

శ్రీసిద్ధవీరదేశికచక్రవర్తి - భానురపదపద్మ భజనాభిరతులు -
బహిరంతరింద్రియ భ్రాంతులణంచి - సహజలింగైక్య శివప్రసాద

మున పరమప్రభువుకృపబడసినయట్టి - మరులుశంకరదేవు మహిమాతి
శయము । ముక్తికారణమిది మోక్షార్థులైన - భక్తులాలింపుడీ ప్రభు
లింగలీల - నిలచియు నిలువని నిశ్చలచిత్తు - కలిగియు కలుగని కారణ
పురుషు - బొందియు బొందని భువనపావనుని - వందియు నొందని నిత్యా
తనుప్రభు - నల్లమప్రభువయ్యుడాబసవన్న - సల్లలితోక్తుల సన్నుతులజేసి
అల్లనగొనిపోయి అంతర్గృహమున - కెల్లభక్తులు తనయుచ్చలోమెచ్చ
బసవన్ననగరిలోపలి కల్లమయ్య । వెనజొచ్చిపోవుచో వీక్షించికరుణ।
పరమపావనమూర్తి పరిభావితార్థి । మరులుశంకరదేవు మహితప్రభా
వు । పరమపావనమును పాపవినాశ । కరమును భవ భయంకరమునై
మిగుల । సారమైనట్టి ప్రసాదగుందంబు । తీరంబునందున్న దివ్యపురు
షుని । నామహాత్మ్యంబునల్లమప్రభువు । శ్రీమత్త్వంబులు చెన్నా
రగాంచి - భయభక్తియుక్తుడై ప్రస్తుతింపుచును । సమరంగ దండ
ప్రణామంబు చేసి । అల్లమప్రభువు రామయ్యవీక్షించి । యల్లభక్తులవి
నరిట్లనిపలికె । కంటి శ్రీగురుమూర్తి గతభవమూర్తి - కంటినాపాలి
టికల్పవృక్షంబు । కంటిమోక్షపుత్రోవ కడనులుబాసె - మంటినా
వినియల్లమప్రభువనినను - జింకయుపులితోలు చిలువసొమ్ములును । పం
కజగర్భుకపాలంబుచంద్రు । వంకయునటుబెట్టి వచ్చినయట్టి । శంకరు
దమరులు శంకరుండితని । నెట్లుగుంగకపోయునీబసవన్న । నెట్టుకతన
యింట నేమున్నదనితేడు । కనిమొనకూపనాఘ్రాణించు తాడి । వినియు
దుర్గంధంబు వెనసోకున్వేళ । మునుచవిగొనురసంబును దమయుచ్చ । జన
నీకనిలువు ప్రసాదావధాని । నేలమరుంగైన నిక్షేపమితడు । పాలలోని
ఘృతంబు భాతివాడితడు । యువ్వారుమదియింపకేట్లరుంగుదురు । నివ్వ
సుందరయందు నీమూర్తివిధము । వేదభాషలునేర్చి వెరిభక్తులను।

భూషించుకొని పొట్ట బోసుకయుండు । కపటులునేకాని కలికవిజ్ఞాన
నిపుణులనొల్లరు నేటిబూటకులు ॥ ఆడంబరములు పూజ్యంబులై పోయె
మాదరంతఃశుద్ధి శుద్ధతాయనులు । యేవిధంబునగొల్వ నీశుండు మెచ్చు
సావధానత యెట్టులగుదన కనుచు । నొనర విచారింపకుద్దేశమునను -
చనువారు పాదిపై చరణంబుబెట్టు । చనువారు పారనో జాడ జేకుదురో
తనుగుణంబులు యేవిధంబున బాయునో । అనుచు రామయ్యకో నల్ల
మబలుకు । వినిశిద్ధరామయ్య వినుతించె ప్రభువు । దేవ నీభావంబు దెలి
సి సేవింప । మావంటిమూఢుల మానవర్థులము - శరణన్నపశువుల న
త్కృపగాంచు । బిరుదుదలంచి గర్భీకరించుకొని । శరణార్థియనుటయె
చాలువాకనుచు । పరిపాలనముశాయ భారంబునీద । నీకృపగలుగుట
నియమనిష్టయును । నీకృపలేకున్న నిఖిలపుణ్యములు । నేకతనఫలించు
నెంతవారలకు । తనవానివిజ్ఞాప్తి దామగవెరి । మనుజునివలెయుంచుమ
రలు శంకరుని । ఘనతమాబోట్లకు గానంగవశమె । యినరశ్మిగనవ
చ్చునె ఘూకములకు । నావినియల్లమ నవ్వి రామన్న । మావెంటనేవచ్చి
మామాటవిడిచి । భక్తిబంధుత్వమె బలిమిగాబట్టి । యుక్తియుక్తుల
వాదబడి చదువు । సమతానమాధాన సరణినీకింత । నేసురకవచ్చె నిం
తయుచాలుననిన । వినినన్నుగొనియాడి విరుగదోయంగ । పనిగలదాని
కు ప్రభురాయచాలు - మనుషుశంకర దేవు మహితప్రభావు । మరుదా
రమీరు మాకావతిండనిన - యెరుగుదునేనను యెరుకబోదొలి । మెను
కలోమెరుకమై యనగడువాళ్ల । ప్రత్యయంబులుదామె బయలై మీ
ద।నిత్యలింగముద్దృష్టి నిలిపినవాడు । యిష్టలింగముదాను యేకమైజ్ఞాన
దృష్టి చెలింపనిధీరచిత్తుండు । శాంతిభాంతులకును జన్మదేశంబు - భ్రాం
తిపరంపర బాసినవాడు । శివధర్మములుచేసి చెలగెడునెళవు । నవికేవ

లింగప్రసాదావధారి । పురదహనుకు సుభృత్యగణమొదైన । పదలక్షా
య జీవన్వ్యథవమ్ము । నను వ్యాపారంబులన్నియుమాని -ఘనతరనిం గ
జంగమ సమర్చకుల । నిలయంబులకుబోయి నిత్యంబువారి । సలలిత శే
షప్రసాదంబుగొనుచు । మనుచుండి పెంచు హేమంబునవోక్క - దిన
ముగాగనుగొను ధీరచిత్తుండు । కామక్రోధములు దగ్గరనీదునతని -
వ్యామోహమదముల కతడమర్చుక్క । మచ్చరంపాతని మాటన్నవెర
చు । శుచివృత్తులకునునెన్నఁగుదియు । సర్వాంగలింగ ప్రసాదిగావు
నను । దుర్వారయేంద్రియాదులు కోకవతని - కనిశిద్ధరామయ్య కల్లమ
కెన్న । వినిబసవేశుండు విస్మితుండగుచు । రవియుదయించిన రత్నంబు
కాంతి । సంశేషవృష్టికి సంధిల్లినట్లు భవదీయ్యదర్శనప్రాప్తపుణ్యము
న । త్రివిధప్రసాద దేదీప్యమానాంగు । మరులుశంకరుదేవు మహిమా
నుభావు । కరుణాపయోరాసి కనుగొంటినంటి । నావినియల్లము నా
యనబసవ । నీవంటిభక్తుని నేనెందుగాన । నీమనసరయంగ నేకొంతదల
వు । భూమేలుబెప్పిన బుద్ధిచెలింప । కేమన్నమూటాడ కిట్టుబుండితివి ।
నీమదినున్నది నిశ్చలభక్తి । అవవినిబసవన్న అల్లమప్రభువ । గొనియా
మటయుమహిమ్మ కోరినవే నిదుటయుంత్రిధారుడవు నీవాడింపనాడు ।
యంత్రంబునగ్గింతురా యన్నననిన । బసవన్న నీభక్తిపాదపచ్ఛాయ । అ
సమాత్మభక్తుల కాధారమయ్య । కావునకేదార కాశిగయాది । పావన
క్షేత్రములుచెరగునీయందు । నవవినిశిద్ధరామయ్యకేల్మొగిచి - ఘనుడై
న యల్లమ గాంచియిట్లనియె - బసవన్నమీరన్న భాతివాడాను । వసు
ధనీతసిబోల వారెందుగలరు । వనరంగమీక్షవయునుగలకతన । పను
గొనినాజన్మ ఫలముసిద్ధించె । కనకంబునకుతావి గలిగినిట్లయ్యె । అను
నయుంబైన మీయనుగ్రహంబవలన । అనమాత్మభక్తికి నాలయంబైశ

బసవన్న మొదలైన ప్రమథులగాన । గలిగెబోపువ్వుల కెరమునతొంగ
తలకెక్కినన్నవిధంబుననాకు । అనిసిద్ధరామయ్య అభినుతింపంగ । విని
ప్రభురాయుండు వినుసిద్ధరామ । బసవన్నగుణములు బ్రస్తుతింపగను
అనమాత్రునకునైన అలవియేకాదు । మనమేలవర్ణింప మరులుశంకరుని
ఘనతరలింగైక్య గరిమచెప్పెదను । వినుమింద్రియంబుల వెన్నాడిపొడి
చి । ఘనతరవిషయ సంగంబులణచి । అంతఃకరణములయుభయమణం
చి । చింతలకంతమై చలగులింగంబు । నంతరంగంబున ననువుగానిలి
పి । భ్రాంతిసంతాపంబు బాసిగుహేసు । కరుణగాంచినపట్టి ఘనుడిత
ండనిన । అరుదందవినిభక్తులందరుప్రభువులలితవాక్యంబుల సంపందబ
లఁక । లావించికొందరు లలితవాక్యముల । దేలించికొందరి దీప్తిప్రా
తముగ । భావించి కొందరు బలిమికొంటరును । దీవించికొందరి దగత
కొందరును । సావధానులజేయ నరుదెంచినట్టి । పావనాత్మకయని ప్ర
ణుతించిరర్థి । బహుజన్మముల జనుల్బడయఁగలేని । మహితలింగాం
గసంభంబంబుదెలిపి । మరులుశంకరుదేవు మహితమహాత్వ । మిరవు
కొల్పితి వదియేనుగతిని । యిదివిన్నచదివిన యీప్సితార్థములు । సక
లమహితులకు సమకూర్చుప్రభువు । త్రివిధాంగసంగత త్రివిధములశిచ్వా
ఖ్య । త్రివిధవర్గనిరాధ దివ్యశరీర । త్రిఘటిరహిత చిత్త త్రిగుణనిర్ము
క్త । త్రిపదార్థసువిచార త్రిగుణానుషంగ । త్రివిధేషణాతీత త్రిభువ
నఖ్యాత । త్రివిధజీవశరీర దృఢసువిచార । శ్రీమద్గణోత్సంగ చిన్మ
యాపాంగ । రామలింగయ మనోరాజీవభృంగ । శ్రద్ధానుబద్ధశిష్యజ
నానుషంగ । సిద్ధవీరేశ్వర శ్రీగురులింగ । యిదిపాల్కురికిసోమ కవి ప్ర
సాద । విపులాష్టభాషాకవిత్వప్రవీణ । భూమితపిమపర్తి బసవేశప్రీతి

సోమయ దేవాఖ్యు సుకవిందిరముఖ్య । వర్ణితమైభాసిల్లు ప్రభులింగలీ
ల । సముచితంబుగ తృతీయాశ్వాసమయ్యె । మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ
జేయుమా.

ప్రభులింగలీల.

ఇష్టలింగ గతి చతుర్థాశ్వాసము.

—: 16 వ గతి :—

శ్రీ శిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మభజనాభిరతులు ।
ఇష్టలింగైక్య మహిమసమానసులు । కష్టకర్మభ్రాంతి కడకొత్తి శుద్ధ ।
ముక్తిమార్గముగోరు ముఖ్యాదికృతులు । భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగ
లీల । మరులుశంకరుదేవు మహితప్రభావు । మరుదుగావినుపించి అల్ల
మప్రభువు । బసవన్నమందిరాభ్యంతరసీమ । వసదృశక్యారత వేద్యంచి
తపీఠ । నాశీనుడై బసవన్నగావించుచు । భాసురభక్తిసంభావనసిద్ధి ।
కైకొనుచుండంగ కడుభక్తి జేరి । లోకపావనమూర్తి లలిత భక్తార్థి ।
నిర్గుణనిర్మల నిత్యనిర్వాణ । భర్గసద్గుణశీల భక్తైకలోల - యనిబసవ

న్న యీయల్లమప్రభుడు - విమతించి కృపగాంచి . వినయవాక్యముల -
తనలోని శంకలు సద్గురుస్వామి - తీర్చవిన్నవించుము భక్తి శ్రద్ధలమర - కొ
న్నాళ్లగానని కరణిచేసద్ద - మున్నచరణంబున మూగనరుండు - కొన్ని
కలయును కరకరచుభక్తి - యున్ననాయందు యుక్తి యొసంగ -
యిది భక్తి యిది క్రియ యిది జ్ఞానమనుచు - యిదితంబుగా దెల్ప వేగురు
స్వామి - యనవిని యల్లమ యీ బసవన్న - కనియె వేదశాస్త్రంగ మర్మ
ములు - పాలంబుముట్టిని ప్రశ్న చేసితివి - కారణపురుషలిగ్రహుడవునీవు
తెలియనియర్థమేమియు నుమ్మ్రాననుగ - వలెనని యడిగిన వాడవుగాని -
ర్వాలను నాకటికిని వొంపుప్రియాన - మిలరవిజూడంగ నేటికిదివియు
బసవనీసుజ్ఞాన భక్తి ధర్మములు - కొనసరులదీర్పమాకును వశమగునే -
నావిని బసవన్న ననునిట్లు బాగడి - బోవిడిచిన నెందు బోదుమీదాన - దా
నులదానాదదానమండ - భాదారస్థితిపయుకు పమునునవిత్తి - తోడు
కుపనులుబొచ్చి తొక్కకయుండ - గడిదంబుగాచుట్టు కంపలుబెట్టి -
పెంచుక మొలకలు పెరికిచూచినను - కిం చెత్తుఫలమైన కృషికుండుగను
నె । ఆరీతి మీరునాయజ్ఞానతమము - జారకుండగ దొంచిదిన్నయాం
కురము - బోధిచేసుకనుండు బోధమార్గంబు - నాదరంబుగనాకు న్యా
పతిండనిన - అమర్త్యంబునకు నెక్కుడైనవస్తువులు - క మారభోగిం
పగా లేవియల్లు - సహజలింగైక్యసంపదకంటెమిగుల - మహిమాత్మ
మొదలెదు మార్గంబులేదు - జననవారాశిలో జచ్చుచు పుట్టుచు - ను
కడగానక శోకమోహముల - బందుజతువితలి జిప్పగపనియేమి - పు
డమిమానవులకే పుణ్యపాపములు . మానవులైనను మరికాలుచెయ్యా
యూసంబుగాక తారొండుకాలమున - దుష్టవాసలజిక్కి దుర్మదులుగా
క - శిష్టవర్తనలుచే వలగుటమెరిగి - యంతమేల్కాని యక్కటా

నాదబిన్న : బింతరయువ్వథశాయ నేటికియనుచు - సాధుసంగతినా
త నమ్మిత్పదంబు-సాధింకుమనువారిసాధకోత్తములునడువడిగలవాడ
నటయుర లెన్న - కుడువగట్టిగసొమ్ము గూర్చంగవలయు - గాలిబినరుచు
నుండు గాలంబునందు - యోగిభూర్త్వాత్తు మనుండంగవలయు - కా
లుచెయ్యాదేటి కాలంబునందు - కాలువిగలిచేటి గతిగాకవలయు
నతిని మిత్యంబుశాస్త్రిగమన్మతులు - హృదయంబుగనవలె నెరిగితత్వ
దము - వదలక యుడువంగవలె గురునాథ పదములకృపకు నాన్పమదుగా
వలయు-తనమనశోధనములు తానుబుద్ధిముసుపువిశ్వానవలెమాహాంబు
దము చిదిమివేయగవలె చిగిరింపకుండ - సదసద్వివేక విచారంబు
మాచేత-యెదురుగాగనవచ్చు విష్టలింగంబు - మదికంటజూచెదు మర్మం
బుగురువు - సదములముద్రిచే సాక్షాత్కరింప - హృదయంబులో వె
లిసల్లెడ వెలుగనిష్టంబు పాణిం నేకమై పూర్ణ-దృష్టిగనుగొనివాడ ధీర
చిత్తుండు . చేతులోలింగంబు చిక్కినయప్పు - దానువాలింగమంగం
టవలయు । వెలుపలివస్త్రములుగావించు - ఘనుడుజగములకునుకర్త
నూబునవతనువులుమూడు వస్త్రములగుకేని । మనసులింగమునందు మ
గ్నమైయుండు - పతులెల్లమరచు తత్వారశక్యమున - తనువుభోగము
లకు కానాన[illegible]క-శివలింగముకుపూజ కాయంగవలయు - నవిశేషక
ధ్యాన చందమెట్లన్న - సకలచరాచర జంతువంతతుల - కొరమా
బునియుక పురుతరకరుణ । దనువుచునుండకు కంబుమడ్డనము - పరు
లనాచారది భ్రాంతులుపాసి - పరమశాంతివహింపు బరగుచిత్తంబు
పావనకు శ్రీగంధమెలద్దెను మెన-కర్మఫలాకాంక్ష గద విసర్జించు-సు
ర్శామింగి నిర్మలశివధర్మగతినుండి-యుడియాయుతకుతనుర్పణము । మత
తలుమార్మలు సంధిల్లకుండ 1 ముగ్గుర్మలకయా మరగుంచనీ-వత

[illegible] పుష్పాభిషేకము - [illegible] దుర్గుణములకు [illegible] - [illegible]
గ్నిలోపల [illegible] - ధూపమర్పించుట [illegible] -
త్రియాలయ [illegible] - దొలగుట - దీపమెత్తుటలింగములకును
మరియు [illegible] - శాల్యాన్నములు [illegible]
క్రముగ నైవేద్యమిచ్చు చందంబునబరగు । ప్రమరత రానందభా
ష్పాదికములు నుచితహస్తోదకం బావగుటయగుచు - మొదలసత్వర
జస్తమోగుణత్రియము బాడవకుండుటయె తాంబూలంబులింగ - మున
కు నిచ్చుటయిది ముఖ్యార్పణంబు - పనుపడగా జేయు భవ్యభక్తుల
ప్రాణలింగాంగ సంబంధానుభవము - క్షోణిలోనులభంబు నూతన
వన్న - ప్రాణలింగమున బాయక త్రితను - కోణంబులను సముద్రా
ప్తి యొందొకటి - వళవస్త్రములు రెంటనుసజ్జచేసి - కలిత త్రితపు
లింగములగన్పించు - శుద్ధసంవిత్తిమ సూత్రంబుతోడ - యుద్ధనిర్వాణ
మహిస్థలంబులను - ధరియింపనేర్చిన ధన్యుండు భక్తి - పాణయుచిత్తుండు
బనవన్న మరియు ఆతనువులు మూడు నాశివధార - మెతరిదుగకలై య
దబాయకుండ - యిష్టలింగమువకు నిరుపుగా జేయు - శిష్యుడు శివయోగి
క్తి తిబనవన్న - అంగంబులిమూడు నై నవస్త్రములా - లింగముల నెంకొ
ల్పిలిల రెండేసి - గంట్లలు వేయ సంగముల లింగముల । గట్టుకేయం
టుక గీలొల్ప నియుండు - బై వస్త్రముకమున్న పదిలమ్మెయున్న - నావ
లిమానాల్గు నట్లనెయుండు - తనువులే వస్త్రములో తద్గ్రితగ్రుంధు - ల
నమస్తములమ్యో లవియుయట్లన - భక్తమహేశ్వర ప్రసాదస్థలములు
యుక్తైక్యస్థలంగ యుతమునై యుండి - పరమవస్తువగు ప్రాణ
[illegible] - [illegible]
[illegible] బదిలమ్ము [illegible]

ఈ భవ్యసీమ [illegible] భక్తి జేయున [illegible]
ప్రస్తరించలేడు [illegible] అంటబడు నెవదిల్లునట్టి - శివాధా
రమూర్తి [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible]
లింగమే ప్రాణమై లీలవరిల్లు - మంగళాత్మకులకు మరిలింగమూర్తి -
అంగంబులో బాయంగ నీరాదు - సాంగంబుగాగ శ్రీసంగనబసవ-
భవ్యానందార్థరూపము యిష్టలింగ - శేవ్యంబులుగ క్రియల్ శేయుచు
మ్రుమలు - తలపుననిల్పి తత్ప్రాణలింగమున । కలవడనిచ్చుచు సాభా
వలింగ - దేవదేవునకు తృప్త్యర్పణంబు । గావింపనేర్చి గావలెబసవ
నరను పావనతలో పలఫలియింప । గురులింగజంగమ గురుకృపాలబ్ధ -
వరణోదకములు - ప్రసాదంబుగొన్న - అద్వైతశివభక్తి కధికారు
లగుచు - పారిమార్థబంధ్రమ్మదు లందంగలేని - పరమశివైక్యంబు ప్రా
పించబడన - యిష్టలింగమునకు హృదయమర్పించి యిష్టగురువునకు
విరతనువిచ్చి - యిష్టజంగమమును క్షిష్టార్థమునగు - శిష్టవర్తనుడుండు
శివభక్తిజనవ - తామన్నవిల్లుకథ దప్పక మీద - గానంగ శ్రిద్ధజంగ
మల్లింగభక్తి - సత్తుగాతనయుధాశక్తి జేయుచును - చిత్యబుధ్యాను
ల చింతలుమాని - యిద్ధసమ్యగ్జ్ఞానియవ్వడోపలేడు - శుద్ధభక్తిపరుండు
మాటునవవ్వ - యిష్టలింగమునకు నెల్లసత్క్రియలు - దృష్టంబుగాజేయు
ధీనధిత్తుండు - మాయామాయిలాపంబు మనుతలబాయు । నాయుడగాని
మాయాత్మలింగంబు - ధ్యానధారణలపైలంతరంగంబు - బూనినిల్ప
గోడరు బుధులకునైన - గానుదయిష్టలింగమును బాహ్యమున - కేవం
పనగు సర్వసిద్ధులులనవ - అతిగానయిష్టలింగా రాధనంబు - [illegible]

యాగను మానసోద్ధులకును - అధికేష్టప్రాణలింగా రాధనంబు - నదిమాలు
కొనరువారిగాం తన్మయ స్తోత్ర - కావున ప్రాణలింగమును హృదయంబు - మర్తి
రావించుకొను జాకు పూజకరువచ్చి - దానంతపదమిక వాపించునట్టి [illegible]
యాము ముఖ్యప్రాణసంబద్ధ - లింగప్రాణసముడు, సెన్నసూకానన - [illegible]
గళపదమిక సుహితకారణను - తనకులింగముగనుకు దాదాత్మ్యసిద్ధి - [illegible]
సువాసుంగన బహిరావాహనాది - భిన్నభావలబాంధి శైవభాయుక్తి
వాన్ని భంగుబుప్రాణ సెన్నితెన్నిశను - సచ్చుతసద్భక్తి సద్గుణిచేకూరదు
మాన్పినట్టియుస్తృతి మహాంబు చెడదు - శివభక్తులనుజేరి శివరహస్యము
లు - అనిశకీర్తిచే వసుగనివారు - శివభక్తి సద్గోష్ఠి కాయనివారు-
శివభక్తి సేవంబు చేకొనవనివారు - శివభక్తి సోహంబు కాయనివారు-శివ
బంధనంబులు బడువారు బసవ-జంగమతీర్థ ప్రసాదవిశ్వాస - మంగంబు
గాకపదార్థముల్ గొన్ని వర్జించిమరికొన్ని వర్జింపలేక నాజ్ఞానసోర
కు డంభాచార యుక్తులు సత్వనాచంబులు కాంతిధ్యానకులును నిత్యప్ర
తమును [illegible] జారంగనీక వంతులకును శీలవంతులమనుచు నెంతవారలు
మెచ్చరిలబనవన్న పుట్టకాపుబచ్చి పొందుబోవయును - నెట్టనవ
రూపంగ నేర్చికర్మల కట్టడలను లోను గాకమాయలును మట్టిమల్లాది నిర్మ
లలింగసేవ పుట్టిగాబట్టని కధపుబిక్ష లేక నెట్టభక్తి ఘటించుసిలబసవన్న
యన్ని భంగులనైన యిష్టలింగంబుపన్నుగా సేవింప పాల్మాలకున్న భా
వంబు శిద్ధమయి ప్రాణలింగంబు - తానెలుగొందునంగలింగముయకు
సంబమ్మిష్టలింగారాధనాను తంబనంబునబడు రాబనుసన్న యుఖవినిబాధ
క్ష యల్లమప్రభువు గనుగొనియొక ప్రశ్న గాఖించనిట్లు నానావిధంబు
ల నాకుమీరిట్లు యాకతియిచ్చివ యాచారస్థలు తెలిసియుండియుకాల
దే గురువాధ కలకాలముయాయగనేలభిమదు చదివయుండాక నాను

కాయంగ। పెంచ్చియుద్ధముకాయ నెన్నటికన్న। ననమానకరు సమాన్వి
తుండగుచు। బసవన్నకల్లమప్రభువుయిట్లనియె।యందరెందరికెన్నన్నిక్రి
యలు। పొందుగావిన్నను పొనగంగగన్న-నభ్యాభిగాకున్న నాతనియె
రుక-నభ్యసూమెత్తురెసాధన లేక-అరిభక్తుండు అనవరతంబు-సాగన
క్రియలు వేసరక శేయుచును-లోనుత్తృవులకు లోగాక తనువుపయినా
క చెట్టుక బలనెూర్చినను। ఘట్టిగాయిష్టలింగమువంమనిన-పట్టుగొల్ప
గలేని వందకునవ-గలుగదుగావున గావింపవలయు-నలయక భక్తుండు
నన్నినక్రియలు-అనవిని బసవన్న అల్లమకనియె-కనకంబులోనురకాని
మాతరింబు-నుతవస్త్రముందొక్క నూలిపోగైన-ప్రీతిలేనిధాన్యవంభా
రంబులందు-నొకగింజయైనను యొషయులయుకను-వికలత వేరుగాపించితి
నేసి-మీపాదములకు నేమిక్కిలిదూరమయి। పోవువాడ నేననినిని ప్రభువు
రజితాచలము-దివిజకులమునవలి ఘనవిభూతలును-కామధేనువుపాల కద
లియుభాను-రామణియాదిగాయుగు బర్ధములు-నానగచాపునియూప్రమ
ధుః వికేని తునుభాప్రతిం నీకేలవుట్టై-రేరూపమునవచ్చి యేయేపదార్థ
సారంబుండిగినజడియక నాథు-తనుమహానోధనములుదాచక నిత్తు-ననుది
నంబును నీకనణగితినేని - నవిశేషసయ్యముల్ సాధింపలేని-భవదియ్యాక్ర
పకునేపాత్రంశగాను-నావినియల్లమ నవ్విరాహోయి-యూపెరితనమున కే
టికిబుట్టై-తనువిస్సి ధనమిస్సి సనుచు-బిరుగుతనంబున బింకమాడెప్ర-
నీతిమెకుంగవునీకేడగల్గె-నాతనుధనములిట్లంగక పలుక-నుచితమాభక్తి
కి యురువడింపంగ-ప్రచురగుణాధార బసవకుమార అవిగారణముగాన
హంకారగుణము-మదినుండనీక నిర్మలభక్తిపథయ-పదిలంబుగాక చేవ
ట్టివలసినను-మెుకుటగాన్పించెను యిష్టలింగమున-అనువిధములైనఅర్థ్య
నలిచ్చి - యిష్టార్థసిద్ధులు నిలగానవలయు-నన్నని బసవన్న సూయుల్లము

పరిభువ-అనగయీయిష్టలింగార్చనచేత-గనవచ్చునద్భక్తి గతియనిమీ
రు। ముముక్షునాసతియిచ్చి ముగియించియుప్పు। దానవియిచ్చెద దర్శించి
మీరు। గాననానాకును గదియుంపుడనిన। కుసుమవాసనవెప్ప కూప
నేతేటి। పసపడికెరిగేటి భాగుభావించి। ఎనికుడై శివభక్తి రసముగ్రో
వ్వను। నసలారభక్తి కాయ తనుదాని। నరశిభక్తి సందచాతదాను
పరమపురుషుండు బసవనండేశ। విను చెప్పెద నొక్కవిధము వెండియు
ను। ముముక్షుకరిడిలోన మొగిలోలబట్టి। నాయిచ్చేలియుకాదె సమరంబు
లోన - చెమ్మెయుసయున డయించు తెరు ... - ... లింగములింగాంగ
సంగతుల ... గానకభక్తి ... నుగాక - శ్రీ ... దేవుని జిక్కించు
విధము - సామాన్యబసవచరించిచూపె। అని ... పరిభువానతిచ్చిన
ను - వినిబసవేశుండు వెండిక ... నియె। అస్మత్ంబచవిగొన్నయట్టి
పస్మృతము। ... నిర్వికమైన - మూర్కవారనములో
మిళితుండనైన - నాకే కాలంబు నడిపదరనిన - అన్నిలాకులనిచ్చు అ
దశిమూడతీలి। విన్నబోలగవేను సెయ్యానబసవ - అగ్ర్యంతాంశుధరు
... ఋమలోనమర్థుం... । గాకన్యుపడునె - ... ముక్తనిష్ఠుండవ
గుట। కేవలాన్మతేద్ధి కేళినేదించు - బసవనినామముంబు బ్రిస్మృతి...
బసవనిగుణములు వినిబడవిన్న। బసవసుకీర్తి ... బసవనిపొగన్న। బస
వనిమంత్రింబు పలుమారువినువ। బసవనిమూర్తిలో పదిలంబుపోయు। బసవ
నిభక్తి సంపదబొగడినాను। భక్తిరహస్యము భక్తవెరింగ - యుయుక్తి
... లింగసాగుడ్యముందుమును - ధరణిచేవడిచిర దప్పిపోనట్లు గరికనే
కినయంబు గెల్టనిచాట్ల। సిరుగానగోగు నీనవ్యదృష్టికిని। కనుమరంగా
తము గలుగుటబవన - సన్నుతిదేశించి నాగభూషణుడు। నినుపారి పలీ
యువ నీస్థలంబునకు - నీవువచ్చినవేళ నిలువకమాయు। పోవలెననిపారు

పోతు చేసితిరి । యీగాధలిటువని యిష్టలింగయిక్యసారాను భవములిష్టంబుగాఁగ । సకలభక్తులు విననాసతియిచ్చె । సుఖకేళి తేలించి సుఖిన ల్లుమయ్యె । హితమతిబరికింప నిదియుసులింగ – గతిపదియూరవగణనకు నెక్కె । యిదివిన్నవారికినయీప్సితార్థములు । సదమలమతులకు సమ సూర్యప్రభువు॥ మంగళము ॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయునూ.

మొదటిభాగము సమాప్తము

1100H